

નક્કલી દિતાઓ ખરીદતાં પહેલાં કાઢરી કંપનીની
રજીસ્ટર્ડ થયેલી દિતાઓ ખીલીમારુથી
મંગાવવાનું ધ્યાનમાં રાખવું.

૭૬૨૨ શાહા-દત્તેન,
શ્રી બ્યાને
→ ઈમામે હસનેન.

ખનાવનાર તથા છપાવી પ્રગટ કરનાર—
મીર સેયદઅલી શાહરી, ખીલીમારીબ્યા.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું હેતુએ—દમકી સ્ટ્રાટ, ખીલીમારા.

(આ બુક સને ૧૮૬૧નાં ૨૫માં એક્ટ મુજબ રજીસ્ટર્ડ
કરાવી છે. મોટે માલીકની રખ સિવાય કોઈએ
છાપવી અગર છપાવવી નહીં.)

આવૃત્તિ નંબર

સને ૧૩૩૭ હીજરી.

સને ૧૯૧૯

નંબર ૨૦૦૦.

મુદ્રન ચોટાનાં પુસ્તકર ટાંકી પાસે આવેલા શંકર પ્રીન્ટીંગ
પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષમણરાવ નીકમે છાપ્યું.

કીમત રૂ. ૦-૧૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ઓપીરાઈટ-સંપ્રદ
૮૪૨

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૅપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક: ૮૪૨૨ વર્ગક

પુસ્તકનું નામ ઈમામે રસનેવ

વિષય ૮/૭/૧૧

અકરશ શહા-દતેન, શ્રી ગ્યાને ઇમામે હસનેન. દીખાયા.

હાલના જમાનામાં કેટલાક દીનદાર બાઈઓ દીની - ઇલમથી
 ખે-નસીબ છે, માટે દીનદાર બાઈઓને જમસલામથી વાકેફ થવા
 માટે કેટલીક કિતાબો ગુજરાતીમાં છપાઈ છે, પરંતુ હજુ કેટલીક
 અગત્યની કિતાબો છપાઈ નથી, માટે પયગંબરે આખરીજ જમાન
 હઝરત મોહમ્મદ સલ્વાના નવાસા અને હઝરત અલીનાં ફરજદ,
 તથા હઝરત ખીખી ફાતેમાનાં લખે જીગર હઝરત ઇમામ હુસન,
 તથા ઇમામ હુસેન, અલ્લે, કે જેમની મુસીબતો યાદ કરીને તમામ
 જહાનમાં મુસલમાનો પોતાની આંખોમાંથી આંસુ ટપકાવે છે, અને
 માહે મોહર્રમમાં તેમનાં નામની મજલીસો, તથા માતમો કરવામાં
 આવે છે. અને તેમનાં નામ ઉપર પોતાનાં જાન અને માલને શીદા
 કરે છે, એવા દીન દુન્યાનાં સરદારો ઉપર શું શું મુસીબતો પડી
 છે, અને ઝાલીમોએ કેવી કેવી; તકલીફો આપી છે, એ હકીકતો
 જાણવાની દરએક દીનદાર બાઈઓને ખાહેશ હોય છે, અને તેથી
 તેઓ એ એહવાલથી વાકેફ થાય, અને પોતાનાં દીનનાં સરદારો ઉપર
 ગુજરેલી મુસીબતોને યાદ કરે, અને તેમનાં નામ ઉપર શીદા થાય,
 અને તેમની રહને ખુશ રાખવાની કોશીશ કરે, કે જેથી અને
 જહાનમાં તેમને ફાયદો હાંસલ થાય; એવા હેતુથી આ કિતાબ

“જીજ્ઞાશ શહા-દત્તેન ફી ખ્યાને ઇમામે હસનેન” તવારીખની કિતાબોનાં આધારે તૈયાર કરી. ગુજરાતીમાં છપાવી છે, એમાં ચઢાદતનું ખ્યાન સાદી ઇબ્દારતમાં ખવામાં આવેલું છે. પાછલા ભાગમાં સલામ, નૌહા, માતમ, વગેરેના વીજેરે પણ દાખલ કરવામાં આવ્યા છે, કેમકે કેટલાક ભાષ્યોમાં તવારીખ વાંચવાનો શેખ હોતો નથી. ગુજરાતીમાં આજ સુધી એવી તવારીખની કિતાબ છપાઈ નથી.

આજ સુધીમાં મેં કેટલાંક કિતાબો ગુજરાતીમાં છપાવી છે, અને હવે પછી પણ ખીજી કિતાબો છપાશે, એવી ખુદાથી ઉમ્મીદ છે, મારી છપાવેલી કિતાબો માટે ઘણે ઠેકાણેથી સારા અભિપ્રાયો મળ્યા છે, તેજ મુજબ આ કિતાબ પણ દીની ખિરાદરોને પસંદ પડી છે.

આ કિતાબની ચોથીવારની બધી નકલો ખપી જવાથી, અને ધરાકોની માંગણી ચાલુ રહેવાથી, એમાં કેટલોક સુધારો વધારો કરી પાંચમીવાર છપાવી છે. અને આ વખતે કાગળોનાં ભાવ ચાર ગણાં વધી જવાથી કીંમતમાં વધારો કરવામાં આવ્યો છે.

આ કિતાબમાં કોઈને ભુલ નહીં આવે, તો સુધારી લેશો, અને મને દરગુજર કરશો, એવી ઉમ્મીદ છે.

મુાં બીલીમોરા }
દેગડી સ્ટ્રીટ.

મીં દુઆજો,
મીર સૈયદઅલી કાદરી.

જીકરશી શાહા-દતેન,

ફી બ્યાને

ઈમામે હસનેન.

ખિસમિદ્દા હિર રહમા નિર રહીમ.

અલ હન્દો લિદ્દાહે રખિલ આ-લ-મીન, વલ આકે બતો
લિલ મુત તકીન, વગ સલાતો વસ સલામો અલા રસુલિહિ
મોહંમદીન, વ આલિહિ વ અસહા-ખિહિ અજ-મઈન.

અય ગદાયાને કુો મોહંમદી, વાયે ફીદાયાને રૂયે અહમદી
જનો ઝોર આગાહ હો, કે જીકર કરના રસુલે મકબુલ, ઝોર
અવલાદે ખુતુલકા બાએસે હસનાત, ઝોર મુજબે બરકાત હે, ઝોર
અયસે નખીકા જીકર, કે જીસને હમ ગુનાહ-ગારોંકો દોજખસે બચાયા
ઝોર અપની શફાઅતકા ઉમ્મીદ-વાર ફરમાયા, બ-હર હાલ વસીલયે
નગત હે. અલલ-ખુસુસ દોનોં શાહઝાદયે કોવનેન, હઝરત ઈમામે
હસનેન અલે, ફી મોહબબન બાએસે હુસુસે હાજતે દુનિયા, ઝોર
મુજબે દરજતે ઉકયા હે. ખુશા હાલ ઉન મુમલમાનોંકા, કે આ-
પકા હાલ સુનકર સ-રફકે ગમ આપોંસે બહાયે. ઝોર શબો રોઝ
આપકે નામપર જનો માલ લુટાયે.

કિતવ્યા.

ગમે શખીરમે ક્યુ'કર ન અપની ચક્ષમેતર રાયે.
જળ અહલે આસમાં રાયે શબર રાયે હબર રાયે,
કટાયા તીશના લખ અપના ગલા સિખતે પયંબરને,
તજમ્બુલ કમ હેઉમ્મત મુસતફાકી જસ કદર રાયે.

જનાબ હઝરત ઈમામ હસન અલે,કી
શહાદતકી ખ્યાન.

કુનયત આપકી અથુ મોહંમદ, ઝોર લકખ મુજતબા
ઝોર સિખતે અકબર હે.

રિવાયત હે, કે શેહનશાહે ઝમન, હઝરત ઈમામ હસન
અલે, ને પ્યાદા-પા પંધરા હજ અદા કીયે, હરબાર મહિનયે મુનબ-
રાસે મકકયે મોઅઝઝમા તક પ્યાદા-પા આતે થે, ઝોર આપકે
બોડે આઝે આઝે ચલે જાનેથે, ઝોર દો-બાર તમામ માલો અસ-
ખાખ ધરકા રાહે જુદા-મેં દે-ડાલા, ઝોર ત્રીન-બાર આધા આધા
માલ રાહે જુદામેં દીયા, યહાં-તક કે, એક મોજા દીયા ઝોર એક
ગખ્યા, ઝોર સખખ આપકી વફાતકા થે હુવા. કે આપકે નિકા-
હમેં એક અવરત થી, જાઅદા બીનતે અશઅસ નામ, યઝીદ
પક્ષીદને ઉસ ઝોરતકો પોશીદા પયમામ બેજા, કે મેં તુજપર મુદતસે
આશીકે-ઝાર હું. ઝોર અખ તેરી જુદાઇમેં બહોત બે-કરાર હું
અગર તુ મુઝસે નિકાહ કરે તો, લાખ દિરમ મેદરકે અદા
કરું. ઝોર અલાવા ઉસકે બહોત માલો દિરમ અસખાખ હું.
બ-શર્ત થે, કે તુ રાકિએ દોશે રમ્બુલ, ઝોર રાહતે જાને બુતુલ, સરવરે

ઝમન હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, કા ઝેહરે કાતીલસે કામ તમામ
 કરે. ઉસ ઔરતે નાખેકાર મરદુદે પરવર દીગારને બ-તમએ ઝર
 ફાતેમા રહી, કે લખતે જીગરકો છે-બાર ઝેહર દીયા, મગર આપઠી
 કરામતસે અસર ન કીયા, સાતવે મરતબે ઉસ સંગ દીલને ફાતેમા,
 રહી, કે લાલકા પારેહાયે અલમાસે સૌદાસે પારા પારા કરઢાલા, જીસ
 વકત હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, કા, અસર ઉસ ઝેહરે હલાકિલકા
 માઅલુમ હુવા, ફૈરન હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, કા અપને પાસ
 ખુલાયા, ઔર અપની રેહલતકા હાલ સુનાયા, ઔર કહા, કે અય
 બાઇ, અય મુઝકો તુમહારી બે-કસી ઔર તનહાઇ-પર રોના આતા
 હે. યાને રાતકો મેને જદે અમજદ મોહમ્મદ મુસલ્મકા સલ, ઔર
 અલી મુરતઝા ઔર ફાતેમા ઝાહરા રહી, કા ખાખમે દેખા હે.
 કે બેહિતમે મુઝકો અપને સાથ લીયે હુયે સયેર કરાતે હે, ઔર
 નાનાખન મુઝસે ફરમાતે હે, કે અય હુસેન ખુશ હો, કે તુને
 અપને દુશ્મનોંકે હાથસે નખત પાઇ, ઔર કલ રાતકો તુ હમારે
 પાસ આવેગા, ઔર યહાં બેહિશ મેં આરામ પાવેગા, પસ યે ખાખ
 દેખકર તિશ-નગી ગાલખ હુઇ, રાતકો ઉસ કુઝમેંસે પાની પીયા, કે
 ઉસ પાનીને મેરા દિલ વ જીગર ટુકડે ટુકડે કર દીયા હે, હઝરત
 ઇમામ હુસેન અલે, ને ચાહા, કે આપઠી ઉસ કુઝેકા પાની પીલે.
 ઔર બાઇકે સાથ અપની જાન દે, મગર ફૈરન હઝરત ઇમામ
 હુસેનને બાઇકે હાથસે કુઝા છીન લીયા. ઔર ઉસકો ઝમીન પર ફેંક
 દીયા. જહાં પાની ગીરા વોહ ઝમીન ચક હો-ગઇ, ઉસ-વકત હઝ-
 રત ઇમામ હુસેન અલે, કા યાસે મુતશક હો-ગઇ, કે અયકે
 મરતબે બાઇકા ઇસ ઝેહરસે બચના મોહાલ હે. યેહી ઉસ ખાખકી
 તાઅખીર હે, કે અય કરીખ ઝમા-નયે ઇતેકાલ હે, હઝરત ઇમામ
 હુસેન અલે, ને બાઇસે પુછા, કે અય બાઇ, કીસને તુમકો ઝેહર

दीया, हजरत छिमांम हुसन अले, ने इरमाया, के क्या तुम
 उसको जनसे मारा यादने हो? उनहोंने जवाब दीया, हां. आपने
 इरमाया के, अगर वोही कातील है, के जे मेरे गुमानमें है. तो
 'फुदावंद-तन्मा'ला मुन-तकीमे हकीकी है, वोही क्यामतके दीन अदला
 लेगा, अगर वोही कातील नहीं है, के उसपर मेरा गुमान है, तो
 में ये नहीं यादता, के ओक जे-गुनाहको मेरे वासते कत्ल करे.

अल-गरज हम-अहम हजरत छिमांम हुसन अले, के येह-रये
 मुप्पारकका रंग मु-त-गैयुर हो जाता था, ओर दिल व जगर कटकटके
 कयकी सहसे नीकलता आता था. ओर उनकी ये हालत देखकर हज-
 रत छिमांम हुसेन अले, रोते थे.

जय हजरत छिमांम हुसन अले, को जे-करारी ओर छजते-
 रारी हदसे जीयादा दुःख, ओर रंग इप्पसारये गुलगुंका सप्पज होने
 लगा, उस वक्त आपने धरवात्रोसे पुछा, के अय मेरे येहरेका रंग
 कयसा है, सपने रोकर अर्ज कीया, के पारये अलमास के असरसे
 जुमुररही हो-गया-है. आपने हजरत छिमांम हुसेन अले, की तरफ मुत-
 वज्ज होकर इरमाया, के अय लाह, हदीसे जेम्मा-नयवी जाहीर
 दुःख, याने जय रसुले मकफुल सल, को मेअराज शरीफ दुःखी, ओर
 जेहिस्तमें सयेर करनेको तशरीफ ले-गये-थे, तो हो कस् जेहिस्तमें मुला-
 हीजा इरमाये, ओक कस् जुमुररहे सप्पजका, ओर दूसरा याकुते सप्पिका,
 रिजवानसे पुछा, के ये दोनों कसरे जवाहरीन कीसके लीये तैयार हुये
 है? रिजवानने बर्मसे सर जुका लीया, ओर कुछ जवाब न-दीया,
 जप्पअल अले, ने अर्ज कीया, के रसुल सल, ये दोनों कसरे जवा-
 हरीन आपके दोनों इरजहों हजरत छिमांम हुसन अले, ओर हजरत
 छिमांम हुसेन अले, के लीये हैं, आपने इरमाया, के रंग कीस

વાસને જુદા જુદા મુકરર હુએ હે? જીવનમાં અલે, ને અર્જ કીયા કે,
 યા રસુલુલ્લાહ સબ, કસરે જુમરતો બડે સાહેબ-ઝાદે હઝરત ઇમામ
 હુસેન અલે, કે વાસ્તે ઇસલામી જાજીઝ હુવા, કે લોગ બાદ આપકે
 ઉનકો ઝેહર દેગે, ઝોર વકતે રેહલત ઉનકે ચેહરયે મુખારકકા રંગ
 જુમરદી હો-જાયેગા, ઝોર છોટે સાહેબ-ઝાદે હઝરત ઇમામ હુસેન
 અલે, કો દગાસે મયદાને કબરલામે ખુલાઈગે, ઝોર તેગે જફાસે
 શહીદ કરકે ઉનકો ખુનમે નિહલાઈગે, સો બાઈ અબ સખ્ત રંગ હોજના
 ચેહરેકા દલીલે રેહલત હે. ઝોર ચેહી અપના વકતે મુશારકત હે, હઝ-
 રત ઇમામ હુસેન અલે, કો ચે હાલ સુનકર જખ્તે ગીરીયા નહો-સકા
 બે-ખખતાર રોતે લગે, ઉનકે રોતેસે જમકદર લોગ ધરમે બયઠેથે, સખકે
 સખ રો ઉઠે, અલ-ગરઝ ઝોનનીસર્વી તારીખ સફરકી રાતકો આપકા
 હાલ મુ-ત-ગૈયુર હુવા, હઝરત જયનબ ઝોર કુલસુમ ઝોર ફરઝાંને
 મગમુમ, ઝોર સખ ધરકે લોગ ઉસ વકત બે કરાર ઝોર રંજે અલમસે
 અશકપાર થે. આધી રાતકે વંકત હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, સે ફર-
 માયા કે, અબ બાઈ, મેને બેહનો ઝોર ફરઝાં ઝોર ધરકે સખ
 ખુરદો કલાંકો તુમ્હારે સુપુદ કીયા. ઝોર તુમકો ખુદાકો સોંપા, ચે કહા,
 ઝોર કલમયે શહાદત જખાનપર જારી હુવા, યક-બયક ઇસ સરાયે ફાનીસે
 તરફ આલમે જવેદાનીકે રેહલત ફરમાઈ. “કાલુ ઇન્ના સિદ્દીહ
 બ-ઈન્ના ઇલિય-હે રાજેઉન”

ફરમાઈ.

સીજદેમેં ઝુકા શાહને ગર સર નહીં હોતા,
 ઝોર મુખે ગલે પર રવા ખંજર નહીં હોતા.
 ના પાતે અજબોંસે રિહાઈ ચેહ ઉમ્મતી,
 હામી જો અગર સીખતે પયંબર નહીં હોતા.

જનાબ સૈયદુશ-શોહદા હઝરત-ઈમામ હુસૈન અલે, કી શહાદતકા ખ્યાન.

કુનયત આપકી અબુ અબ્દુલ્લા ઝોર લકબ આપકા શહીદ
ઝોર સૈયદ ઝોર સીખ્તે અસગર હે.

હઝરત ઈમામ હુસૈન અલે, સીનેસે પાઞિંતક રસુલે મકબુલ
સલ, સે બહોત મુશાબ્બા યે, જબ આપ પયદા હુયે, તો જનાબ
સૈયદા અલે, આપકો સૈયેદના મોહમ્મદ સલ, કે પાસ લે-આઈ,
ઝોર જનાબ રીસાલત-મઆબ્બ સલ, ને આપકા નામ હુસૈન
અલે, રખ્યા.

ઉમ્મે અબુલ-ફઝલ ખીન્તે લહારતકા ખ્યાન હે, કે મેને
એક મરતબે ખાબ દેખકર રસુલે મકબુલ સલ, કી ખિદમતમે
બકર અર્જ કીયા, યા રસુલુલ્લાહ, આજ મુઝકો એક હયબત-નાક
ખાબ નઝર આયા હે, ઝોર મેં ઉસ ખાબકો નિહાયતહી બદ
સમઝતી હું, આપને ફરમાયાખ્યાન કર, મેને અર્જ કી, યા રસુલુલ્લાહ.
ખાબમેં ગોયા આપકે છરમે મુઆરકકા એક દુખડા કાટા ગયા હે,
ઝોર મેરી ગોદમેં રખ્યા ગયા, યે સુનકર આપને ફરમાયા, યે ખાબ
બહોત આઝછા હે, ઇનશા—અલ્લાહ, ફાતેમા રહી, કે એક
બેટા પયદા હોગા, ઝોર વોહ તેરી ગોદમેં ડાલા જાયેગા,
જબ જનાબ સૈયદુશ-શોહદા અલે, પયદા હુયે, તો આપકી
ખશારતકે મોઆ-શીક હુસૈન અલે, કો મેરી ગોદમેં ડાલે ગયે એક
શબ, મેં હુસૈન અલે, કો લેકર જનાબ રીસાલત મઆબ્બ
સલ, કી ખિદમતમે હાઝર હું, ઝોર હુસૈન અલે, કો આપકી

जोहमें पिछा दीया, दूसरी तरफ मुतवज्जल होनेके बाद जय शीर में आपकी तरफ मुतवज्जल हुआ, तो रसुले-मकुलुल सल, की आपोंसे आंसु नारी थे, मेने जो कीया, या रसुलुल्लाह, सल, आप पर मेरे भां-आप कुरमान, आप कयुं रोते हैं? आपने, इरमाया, मेरे हाथ इरजंदको मेरी कम्बन कल करेगी, फिर मेने कहा, या, रसुलुल्लाह सल, क्या हुसेन रही, कल कीये जेभजे? आपने इरमाया, हां, अकके मुकका हुसेन रही, के मशालुहकी मिट्टीली ही है.

सैयदेना मोहुमद सल, इरमाते हैं, के हुसन रही, और हुसेन रही, नव-जवान अहले जन्नतके सरदार हैं.

असामा भीन जेह रही, इरमाते हैं, के जेक दूरे में किसी कामके वास्ते आं हजरत सल, की पिहमतमें हाजिर हुवा, आप यादर ओडे हुये थे, उससे सांझ जादीर होता था, के आप कोह खीज छुपाये हुये हैं. मेने अपने मकसदों ज्ञान करनेके बाद आपसे पुछा, या रसुलुल्लाह सल, ये क्या शय है, उसको आप अयसा छुपाये हुये हैं. जयसे के कोह नादीर खीजको छुपाता है, ये सनकर आपने यादर उहा-दी, तो आपके पैदलुमें हुसन रही, और हुसेन रही, अकके हुये थे, आपने इरमाया, ये मेरे और मेरी जगर-जल इतिमा रही, के जेठे हैं, शीर आपने खुदासे दुआ की. या अरुल्लाह, में छनको दोस्त रખता हूँ, तुम्ही छनको दोस्त रખ, जे छनको दोस्त रખे.

जनाय रिसाहत मर्यादा सल, से पुछा गया, या रसुलुल्लाह, आपको अपने अहले-अधेनमें जीयादा-तर कान अजीस

હે, આપને ફરમાયા, હસન રહી, જોર હુસેન રહી, જોર થે મેર રીહાન હે. જળ ફાતેમા રહી, કે ધર તજરીફ લે-જાતે તો પ્રજતે, અય ફાતેમા રહી, મેર રીહાન ક્યા હે? ઉનકો ખુલા લાવ, વોહ મેર રીહાન હે. મેં ઉનકો સુંધના ચાહતા હું, જોર અપને સિનેસે લીપટાના ચાહતા હું,

અબ્બુ હોરેરા રહી, ફરમાતે હે, કે એક દોઢા છુટ્ટ હે, કે અં બઝરત સહ, બર સરે મીંબર વાઅઝ ફરમા રહે થે, છતનેમેં હસન રહી, જોર હુસેન રહી, મુખં કમીસ પેહનકર ખેલતે હુથે તજરીફ લાયે, ચુકે દોનોં સાહેબ-ઝાદે બહોત સગીર સિન થે, બ-બા-એસે કમંજેરીથે કબી ગીર પડતે થે. મીંબર પરસે ઉતરે, જોર દોનોં સાહેબ-ઝાદોંકો જોદમેં ઉઠા લીયા, જોર મીંબર પર બઝરત ઉનકો દેખતેહી મીંબર પર પાસ અપને બીઠાકર આપને થે આયત પરહી, “ઇન્ના-અમવા-લોકુમ વ અવલા-દોકુમ શીતના” માને તુમહારા માલ તુમહારી અવલાદ શીતના હે. કયું કે જળ મેંને ઇનકો દેખા, તો થોડી દર તક મેં સખ ન કર સકા, જોર દેખતે-હી બજેર ઉનકો ઉઠાયે મુઝસે જોર કામ ન હો-સકા, બઝરત રિસાલત મઆબ સહ, ફરમાતે હે, કે હુસેન રહી, મુઝસે હે, જોર મેં હુસેન રહી, સે હું.

એક દોઢે ઉમ્મે-સહમા રહી, ને ખાબમેં બઝરત મોહંમદ સહ, કો દેખા, કે આપકી દાદી જોર સર મુબારક ગીર્દ-આલુદ હે. ઉનહોંને અઝ કીયા, યા રમુલુહલાહ સહ, થે આપકા હાલ માત-મીયોંકા-સા કયું હે? આપને ફરમાયા, મેં હુસેન રહી, કી કલ્લ ગાહમેં ગયા થા.

હજને અબ્બાસ રહી, ફરમાતે હે. કે મેં એક રોજ દો-પહેરકે વકત રમુલે મકબુલ સહ, કો, ખાબમેં દેખા, કે આપકે

સરે મુખ્યારકે ખાલ પરાગંદા જોર ગીદ-આલુદ થે, જોર આપકે હાથમેં એદ શીશા થા, જસમેં ખુન બરા હુવા થા, મેને અઝી કી, કે થા રમુહુલ્લાહ સબ, મેરે માં-માપ આપ-પર કુરખાન, આપકા અયસા હાલ કયું હે. જોર આપકે હાથમેં થે શીશા કયસા હે? આપને ફરમાયા, ઇસ શીશેમેં હુસેન રહી, જોર ઉનકે અઝીઝેં જોર મદદ-ગારેંકા ખુન હે, જો હુસેન રહી, કે સાથમેં સહીદ હુયે, ચુનાંએ મેં ઉસ વક્ત મૌજુદ થા, પસ મેને ઇસ શીશેમેં વોહ ખુન બર લીયા હે. ઇખ્તે અખ્ખાસ રહી, ફરમાતે હેં, મેને ઉસ દીનકો ખુખ યાદ રખ્યા, જોર લીખ લીયા. દરયાફત કરનેસે માઅલુમ હુવા, કે હુસેન અલે, ઉસી રોજ સહીદ હુયે, ઇમામ હુસેન અલે, કી સહાદતકે મુતઅલ્લક બડી બડી કિતાએ લિખખી જ-ચુકી હે. જોર થે વાકેઆ ઇસ-કદર શોહરત-પઝીર હુવા હે, કે આયદ મુસલમાનોં કે ઝમાનેકા કોઇ વાકેઆ ઇસસે ઝીયાદ મશહુર ન-હુવા હોગા. હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, કી સહાદતકે બાદ હઝરત ઇમામ હુસેન બ-દસ્તુર મદીનેમેં રેહતે થે, જોર ખલ-કુશાકી હિદાયતમેં મસરફ રેહતે, મોઆવીઆ મરનેકે બાદ, જખ યઝીદ બાદશાહ હુવા, તો ઇસ સખખસે કે, વોહ ફાસીક, શરાખી ઝાલિમ થા, ઉસકો પુરા ખ્યાલ થા, કે વોહ કીસી તરેહસે મુસ્તહક નહોં હે, કે મુલસમાનોં પર હુકુમત કરે, ઇસલિયે ઉસને તદખીર સોચી, કે ઇમામ હુસેન અલે, કો જીનપર લોકોંકી નઝરેં પડ રહી થી, કે બાદ મોઆવીઆકે વોહ મુસલમાનોં પર હુકુમત કરેંએ ઇસ લીયે અપના મુતી કરલે, જોર ખયઅત કરાલે, ઇસલીયે ઉસને વલીદ ખીન અકબા કે જો ઉસ ઝમાનેમેં મદીનેકા હાકીમ થા, ઉસકો લિખ-બેન, કે જનાખ-હુસેન અલે, સે મેરી ખયઅત લે, ઉસને હઝરતસે કહા, હઝર-

तने इरमाया, के वोह अहले होज्जसे हे, ये अमर ना-मुमकी न हे,
 के में इसकी जयजयत करे, ये जवाण सुनकर यजीह ने वलीहको
 मुकरर लिप्पा, के धमाम हुसेन अले, का सर मेरे पास लेज्जो.
 हजरत एसि अमरसे मगमुम होकर जानये काय्याको जये पनाह
 समझकर मये अहले-जयेत मक्के को रवाना हुये.

ज्यान अहले कुशका धमाम हुसेन अले, के साथ
 जत व कितानत करना, और मुसलीम जीन अकीलका
 कुई जाना, और उनका कत्ल होना.

जय जनाय सैयदुश शोहदा, मदानेसे मक्केको रवाना
 हुये, तो राहमें आपको अय्यहुला जीन मुती मीला, और आपसे
 पुछा, के आप कहां तशरीफ ले-जते हे? आपने इरमाया, अजतो
 में मक्के जता हुं; एसके आह हस्तेआरा करेगा, जम तरई
 अहलाह तय्यालाहा हुकम होगा, इस तरक रवाना हुंगा कस्ते कहा,
 में आपसे निहायत जयेर आदासे जर्ज करना हुं. के आप कुईका
 कबी हराहा न-कीजयेगा, शीर आपने मक्के पहोंय-हर संह-राज
 तक वहीं क्याम इरमाया, इस जमानेमें हज्जे जुमेरली आपके
 पास आ-गये.

जय अहले कुशका मोअजावीया, के नरतेकी जयर पहोंयी,
 और उनको येली माअजुग हुवा, के धमाम हुसेन अले, और
 हज्जे जुमेरने, और औरली नज्जियाने हल, और अहले
 जयजयतसे धनदार मदाने हे तो कस्तेने हज्जे-पनाह जीन
 सरह-जगत, मुसैयाम, जीन जन्मजाके मकानमें जमा होके

મજ્જવેરા કીયા, ઝોર ઇમામ હુસેન રહી, કે મકકે જાને-કાબી ઉસ જલસેમેં જુકે ચાયા, પસ યે લોગ સુલય-માન ખીન સફલ-ખજાઇ ઝોર મુસબયખ ખીન જનખા ઝોર રફાઆ ખીન શદદાઢ ઝોર હુખીખ ખીન મુઝાહુર, કી તરફસે આપકો ખત લીખ્યા, જરકા મઝમુન યે થા.

~~અહીંથી આગળનો ભાગ કાઢી દેવામાં આવ્યો છે.~~

“ બિસમિલ્લા હીર રહમા નિર રહીમ. ”

સલામ હે આપ-પર-“ખાદ હમ્દો નાઅતકે વાઝેહ હો, કે આપકા હુકમન ઇસ ઉમ્મત-પર હુકમ-રાની કર રહા હો, હમારી યે “ખાહીશ હે, કે ઇસ ઉમ્મત-પર આપ હુકમ-રાની કરે”, ઝોર વોહ જાલીમ બહોત કુછ ફસાદ ફયજા રહા હો.” ઝોર યે જાહીર હે, કે હમપર કોઇ ઇમામ નહીં હે, ઇસ-લીયે બેદતર હે, કે આપ યહાં તશરીફ લાયે.” યકીન હે, કે અલ્લાહ તઆલા, આપકે સબબસે હમકો હકપર કાયેમ રખેગા, યહાં નેઅમાન ખીન બશીર દારસ સલ્ત-તતપે ફુફેકા અમીર હે, મગર હમ ઇદેન ઝોર જુમઆકાં નમાઝ ઉસકે સાથ નહીં પઢતે હે. અગર આપકે આનેકી ખબર હમકો માઅલુમ હો-જાયે, તો ઉસકો મુફકે શામ તક પાની નહીં પીતે દેગે. ઇનશા અલ્લાહો તઆલા, વસ્સલામો અલય-કાં વ રહ-મતુલ્લા-હે વ બરકા-તોહ.”

જખ ખત લિખ્યા ગયા, તો ઉન્હોંને અબ્દુલ્લા ખીન સબકિલ-હમદાની, ઝોર અબ્દુલ્લા ખીન દીલ, કો ખત દેકર રવાના કીયા, ઇસી ખતપર ઉન્હોંને ઇકતીફા નહીં કીયા, બલકે ઉસકે દુસરે રાજહી એક ઝોર ખત રવાના કીયા, ઝોર શીરતો

ઉનહોને ખતોંકા તાર ખાંધ દીયા. યુનાંચે ઈમામ હુસેન અલે, કે પાસ ઉન લોગોંકે દેડ-સો, યા ઉસસે ઝીયાદા ખત આ ચુકે, અખીર પર શીશ ખીન રખીધ, ઓર હિજાજ ખીન અલ-જખર, ઓર યઝીદ-અલ-હારેસ ઓર યઝીદ ખીન રોયમ ઓર ઉરવા ખીન કયેસ ઓર ઉમર ખીન અલહીજાજ અજજુબેદી ઓર મોહમદ ખીન આમેર અલ-લમમી, નેલી આપકો ઇસી મઝમુનકા એક ખત લિખ્યા, જખ આપકે પાસ ઇસ-કદર ખત આયે, તો આપને ઉનકે જવાબમેં એક ખત લિખ્યા, જસકા મઝમુન હરખે જલ થા.

—❦—
મઝમુને ખત.

—❦—

“હમ્દ વ નાઅતકે બાદ વાઝેહ હો, કે મેં તુમહારે મુરાસે-લાતકા મઝમુન ખુબ સમજ ગયા, મેં તુમહારી દરખાસ્ત કે, મોવાશીક મેરે અહલે-ખયેતમેંસે મેરે ચચેરેબાદ મુસલીમ ખીન અકીલ કો રવાના કરતા હું, ઓર મેને મુસલીમ ખીન અકીલસે કેહ દીયા હે. કે વોહ તુમહારે હાલસે મુફ્તસીલ તઓરપર મુજકો ઇત્તીલા દે. જખ મુજકો મુસલીમ ખીન અકીલ, તુમહારે સાદીક ઇરાદોંકી તસદીક કરકર ઇત્તીલા દેજે, તો મેં ઉસ-વકત તુમહારે પાસ આ-સકતા હું. કસમ હે અદલાહ કી, ઇમામ વોહી હે. જે કિતાબુદલા પર અમલ કરે. ઓર દીને હકપર કાયેમ હો. વરસલામ.

ખસરે મેંલી ચંદ આદમી કખી-લયે અખબુલ-કયેસ, કી એક ઓરતકે મકાનમેં જસકા નામ મારયા ખીનતે સાગ્ગદ થા, જમા હુયે. ઉનમેંસે યઝીદ ખીન નખીન, જસકે દસ બેટે થે, ઓર

વોહ ખુદ કબીલયે અખદુલ-કેસસે યા. ઇમામ હુસેન અભે, કે પાસ જાનેકે લીયે તૈયાર હુવા, ઝોર અપને બેટાંસે કહા, કે તુમમેંસે મેરે સાથ કેાન ચલેગા, ઉસકે દો બેટ અખદુલલા ઝોર અખેદુલલા સાથ હો ગયે. યઝીદ બીન નબીત મયે અપને દો બેટાંકે મકકે મેં આપકે પાસ આયા, જો આખીરકો યે સખકે સખ આપકે સાથ શહીદ હુયે.

જખ જનાખ મુસલીમ બીન અકીલ રવાના હુયે, તે રાસતેમેં આપકો બહોત સદમે ઉઠાને પડે, ગરજ મુસલીમ બીન અકીલ રહી, કુફેકો પહોંચકર મુખતારકે ઘરમેં ઉતરે, બાજ કેહતે હેં, કે વોહ ઝોર કીસીકા મકાન યા. જખ સખ લોગ જમા હુયે, તો આપને ઇમામ હુસેન રહી, કે ખતકા મજમુન પડકર સુના દોયા, સખ લોગ મુસલીમ બીન અકીલ રહી, કી મદદગારી ઝોર મોઆવે-નત પર કમર-ખરતા હો-ગયે.

જખ નેઅમાન બીન ખશીર કો, જો કુફેકા હાકીમ યા. મુસલીમ બીન અકીલ રહી, કે આનેકી ખખર માઅલુમ હુઇ, તો ઉનસે ખીખરપર ખડે હોકર કહા, અય લોગો શીતના વ હસાદકી તરફ હર-ગીજ માયલ નહો, ઇસમેં બહોત જજો જુદાલ હોગી, મખલુકે ખુદા કલ હોગી, ઉનકે માલ વ અસબાબ છીન લીયે જાઇગે. જાન વ માલસે તારાબ હો જાઇજે, અગર તુમ ઇસ ખમાવત ઝોર હસાદપર આમદા રહોજે, તો મેં સખ્ત સજા દુંગા, ઝોર જખ તક મેરે હાથમેં યે તલવાર રહેગી, મેં તુમકો કતલ કરંગા.

ઇસકે બાદ અલદુલ્લા બીન મુસલીમને યઝીદકો મુસલીમ બીન અકીલ રહી, કે આનેકી ખખર હી, ઝોર યે લીખ

બેઝ, કે અકસર લોગોને મુસલીમ બીન અકીલ રતી; કે હાથ પર બચઅત કરની શરૂ કરતી હે, ઓર નેઅમાન બીન બશીર એક નામદી આદમી હે, ઉસમે ઇસ કિતના વ ફસાદકા ફરો હોના બહોત દુશ્વાર હે, અખતો અપની જાનીબસે કોઈ કવી ઓર દિલા વર આદમીકો બહોત જલ્દ યહાં રવાના કરો. વરના શીર ઇસ બેર-દાર તુફાન ઓર લંગામેકા ઇતેકામ નહો-સકેગા. શીર યઝીદ કો ઓર લોગોનેબી ઠસી મઝમુનકે મુત-અદ-દદ ખુતુત રવાના કીયે, યુનાંચે અન્નેમારા બીન અલ-વલીદ અકબા, ઓર ઉમર બીન સાઅદ બીન અબ્બી-બિકાસ નેબી યઝીદકો ખત લિખ્ખા, યઝીદ ને મા-આવીઆકે એક ચુલામ સરખુનકો ઇન ખુતુત કે મઝમુનસે આગાહ કરકર ઉસસે મશવેરા કીયા, કે કુઈકો ઇન શખ્સ રવાના કીયા જાયે, ઓર કીસસે ઇસ ફસાદકા ઇતેકામ હો-સકેગા, સરખુનને કહા, અગર તુઝકો ઇસ બારેમેં ઇન શખ્સ માંઆવીઆકે જયસી રાયે દે, તો તુ ઉસપર અમલ કરેગા? યઝીદને કહા, બેશક મેં ઉસ શખ્સકી રાયેકો નસલીમ કરેંગા, ઓર ઉસીકે મોવાશીક અમલ દર-આમદ કરેંગા, ચુકે ઝોએદુલ્લા બીન ઝીયાદ, ઉન દીનાં-મેં યઝીદકો માઅમુન થા. સરખુનને કહા, માઆવીઆકી ને રાયે હે; કે ઝોએદુલ્લા બીન ઝીયાદકો મેં માન સુપર્દ કીયા જાયે, ઇસકા વોદ ખુબ ઇતેકામ કરેગા.

યઝીદને ઇસ રાયેકો બરોન પસંદ કીયા, ઓર ફીરન ઝોએદુલ્લા બીન ઝીયાદકો પસા. ઓર ફુદાકા હાકીમ બનાકર રવાના કીયા, ઓર ઉસકો ગેલબી કેદ દીયાગા, કે મુસલીમ બીન અકીલકો ગીન્જતાર ફરકે લાયે, યા ફતલ કરે, યા નીકાલદે, ઉન દીનાંમેં ઇમામ હસેન અલે નેબી ગયરાકો મુત-અદ-દદ ખત

રવાના કરચુકે થે, ચુનાંગે આપને બસરેકે બડેબડે નામી લોગોં
 માલેક ખીન સખ-મઉલ બકરા, અખનક કચેસ ખીન મનજ
 ખીન અલજર, મરાઉલ ખીન ઉમર, કચેસ ખીન હુશીમ
 ઉમર ખીન અબદુલ્લા માઅમર, કો ખુતુત રવાના ફરમાયે થે,
 જન લોગોંકે જગીયેસે આપને ખુતુત રવાના ફરમાયે, વોહ સખ
 લોગોંને ખુતુતકો છુપા લીયે થે, મગર ઓઘેદુલ્લા ખીન ઝીયાદકે
 ખોફસે મનજર ખીન અલજર, ને જિમ ખતકો મશહુર કરદીયા,
 ચુકે ઓઘેદુલ્લા ખીન ઝીયાદ, બી બસરેસે હોતા હુવા, કુફેકો
 આ-રહા થા, જખ ઉનકો આપકે ઇસ ખતકી ખખર માઅલુમ હુધ,
 તો ઉસને મનજર ખીન અલજર, કો કલ કરદીયા, ઝોર અડલે
 બસરાકો બહોત ડરાયા, કે ખખરદાર અગર જરાબી કોઇ શખસ
 ખાનીયે ફસાદ સાખીત હોયા, તો મેં ઉસકા સર કાઢુંગા, આજસે
 મેં બસરા ઝોર કુફેકો હાખીય ચુ' ચુનાંગે અમીર યઝીદ ખીન
 માઆવીયા, કા યે હુકમ મોખુદ હે. ઝોર મેં યહાં અપને બાધ
 ઉસમાન ખીન ઝીયાદકો છાડે જતા-હું, અગર તુમમેંસે કોઇ
 શખસબી ખીલાફ કરેગા. તો બસ જનલો; કે ઉસકા સર ઝોર
 યે મેરી તલવાર હે. શીર યહાંસે ઇખને ઝીયાદ, ઝોર મુસદ્દીમ,
 ખીન ઉમર અલ-બાહુદી, ઝોર શરીક ખીન અઉર અલ-
 હારેશીકો અપને સાથ લેકર કુફેકો રવાના હુવા, ઝોર જખ
 કુફેકે કરીખ પહોંચ્યા, તો ઉસને અપને હમરાહી-યોંકો એક જગા
 ઠયરા-કર અકેલા કુફેમેં દાખીલ હુવા, ઉસ વક્ત ઉસને અપની કતે
 મદનીયોં-કીસી બનામ-થી, લોગોંને ખ્યાલ છીયા, શાયેદ યેહી હુસેન
 અલે, હેં ઉસકા બડી તાઅઝીમ, વ તૌકીર કરને લગે, મગર
 વોહ કીસીકો કુછ જવાબ નહીં દેતા-થા, કે આવાજસે પહેચાના

જાગેશ્વર. જખ નેઅમાનકો, એક અજ-નખી શખસકે આનેકી ખબર હુધ. તો ઉસનેબી દરવાજા હુસેન અલે, તશરીફ લાયે હેં, ઇસી ખ્યાલસે ઉસને અપના દરવાજા ખંદ કરલીયા. ઇખ્તે ઝીયાદને દરવાજે-પર જાકર કહા દરવાજા ખોલો, અખ તો નેઅમાનકો યકીન હુવા. કે હુરેન અલે, હી હેં, નેઅમાનને અંદરસે કહા, અય શખસ સમ્યા ખ્યાન કર. કે તુ કોન હે? અગર તુમ હુસેન અલે હો, તો મેં તુમસે લડના નહીં ચાહતા હું, ઝોર ન મેં અપની અમાનત તુમકો દે-સકતા હું, ઇખ્તે ઝીયાદને શીર ઝોરસે કહા, દરવાજા ખોલો, લોગોને નેઅમાનસે કહા, અય શખસ, તુ દરવાજા કયું નહી ખોલતા હે? યે હુસેન અલે, નહીં હેં, જખ વોહ દરવાજા ખોલા ગયા, તો ઇખ્તે ઝીયાદ અંદર દાખીલ હુવા. દુસરે દીન સુખ્હોકો ઝોખેદુલ્લા ખાન ઝીયાદને મીંખર પર ખડે હોકર કહા, અય લોગો; આજકે દીનસે યઝીદને મુજકો યહાંકા હાકીમ મુકરર કીયા હે, ઝોર મુજકો યે હુકમ હે, કે મેં મજલુમોંકી દાદકો પહોંચું, ઝોર ઝાલીમોંકો સજા હું, અગર કોઇ મેરી ઇતાઅતસે સર ફેરેગા તો મેરા યે કોડા, મેરી તલવાર ઉસકે લીયે મૌજુદ હે, ઉસકે બાદ મુન્શીયોંકો હુકમ દીયા, કે યહાંકે સખ મોઅઝે-ઝીનકો તલખ-નામે લીખ્ખે જાગે, ઝોર જો લોગ આનેસે ઇનકાર કરેં ઉનકો યે હીદાયત કી-જાયે, કે જો લોગ ખાનીયે ફસાદ હેં, ઉનકી ઝીમ્મે-દારી કુચલ કરેં, હર સુરતે ઉદુલ હુકમી, વોહ બાગી ઝોર મુસ્તવ-જેખે સજા કરાર દીયે જાઇગે, અગર વોહ શખસ શીર કીસી-તરફકે ઝુલ્મકી શિકાયત કરેગા, તો મસમુ ન-હોગી, ઝોર જો લોગ નૌ-વારીદ ખાનીયે ફસાદ ખ્યાન કીયે જાતે-હેં, વોહ

ગીરફ-તાર કરીયે જાયે, અગર વોલ ન આયે, તો દારૂસ—સલ્તનતકે દરવાજે-પર વોલ સુલીપર ચડાવે જાંઘગે, મુસલીમ, ઓખેદુલ્લા ખીન ઝીયાદકી યે ખાતે સુનકર મુખતારકે ધરસે નીકલે, ઓર હાની ખીન અરવવા અલ-મુરાદીકે યહાં તશરીફ લાવે, ઓર હાની ખીન અરવવા અલ-મુરાદીસે આપને દરખાસ્ત કી. કે અખ તુ મુજકો અપને યહાં જગા દે, ઓર મુજકો અપના મેહમાન બના, જીસ કીસીકો મેં દેખતા હું, વોલ મેરા દુશ્મન નજર આતા-હે, પેહલે તો હાનિ ખીન અરવવા ને આપકો રખતેસે પેહલુ-તહી કી, મગર આખીર કાર આપકી માયુસીકી ખાતે સુનકર ઉસકો રહમ આ-ગયા, ઓર ધનકાર કરતેકો ખીલાઈ મુરબ્બત સમજ-કર ઉસને આપકો અપને યહાં જગા દી, ઓર આપસે કહા, કે આપ અગર મેરે ધર પર તશરીફ ન-લાતે, ઓર દુસરી જગે ટેહર કર મુઝસે અયસી દરખાસ્ત કરતે, તો મેં હરગીઝ કુખુલ ન-કરતા.

ધખ્તે ઝિયાદ-ને અપને ગુલામકો ખુલાયા, ઓર ઉસકો ત્રીન હજાર દિરહમ દેકર યે કહા, કે મુસલિમ ખીન અકીલ, ઓર ઉનકે અસહાબે મોઆવે-નીનકી તાલશ કર, ઓર લોગોમેં તુ અપનેકો ઇસ તઓર પર ઝાહીર કર, કે મેંબી મુસલીમ ખીન અકીલ, કે હાથ પર, બચઅત કરના ચાહતા હું, ઓર ઉનકો યેભી ખાવર કરાદે. કે મેં ઇસી વાસ્તે મુઝકે શામસે આયા હું, ધખ્તે ઝીયાદ, કી હિદાયત-કે મોતારીફ મુસલીમ ખીન ઉસ-જતુલ અસદી, ત્રીન હજાર દિરહમ લેકર નીકલા, જખ્ખ એક મસજીદમેં ઉસકા ગુબર હુવા, તો મુસલીમ ખીન અકીલ, નમાઝ પડ રહે થે. ઓર દુસરે લોગ યે કેહ રહે થે, કે હુસેન રહી, કે તરફસે બચઅત લેનેકે લીયે આપહી તશરીફ લાવે હેં, યે સુનકર મુખખીર સમજ ગયા, કે જીસકી-કે

મેં તક્ષાશમે હું, અળ્લ ઉમ શખ્સકા પતા મીલ ગયા, ઓર વોહ મૌબુદની હે. જળ્લ આપ નમાઝસે ફારિગ હુયે, તો ઉસ મુખખીરને આપસે અર્ઝ કીયા, ખુદા, આપકો ખુશ રખ્ખે. મેં આપહીકો તક્ષાશમે મુલકે શામસે સફરકે સદમે ઉઠાતા હુવા યદાં પહોંચ્યા હું, અળ્લ ઉમ્મીદ હે, કે મેં અપને મકસદમે ઝુરર કામચાળ હુંગા, કયુકે ઇસ જલસેકે હાઝેરીનબી કેહતે હેં, કે હમ ઉસ શખ્સકો જાનતે હેં, જો હુસેન રહી, કી તરફસે બચઅત લેનેકે લીયે યદાં આયા હુવા હે. ઓર મુજકો ઇસ ખાનદાનસે કમાલ દરજેકી મોહબ્બત હે. અળ્લ મેં આપસે ઇસ ખાતકા ઉમ્મીદ-વાર હું, કે આપ યે દિરહમ મુઝસે લેલેં, ઓર ઉસ શખ્સકે પાસ મુજકો પહોંચ્યા દેં, યે સુતકર સુસલીમ ખીન અકીલ, બહોત ખુશ હોકર ફરમાને લગે, મરહુમા હે તુઝપર, વોહ શખ્સ મેંહી હું. ઉસને કહા યે મેરી ઓર ખુશ કીસમતી હે, કે આપહીસે મેરી મુલાકાત હો-ગઠ, મુમકીન થા, કે કોઇ શખ્સ મુજકો આપકા પતા ન-દેતા, શીર આપને ઉસસે બચઅત લી, ઓર ઉસકો જતા દીયા, કે જબતક ઇન ઝાલીમોંકા હંગામા ઓર ફસાદ ફરો ન હો-ગયે, મેરા નામ મશહુર ન-કરના. ઉસને આપકો બહોત ઇતમીનાન દીલાયા, ઓર કહા, કે ઇસ અમરસે આપ બહોત ખાતીર જમ્મા રખ્ખે, મેં અયસા આદમી નહીં હું, અપના પતાબી ખતા દીજીયે, હઝરત સુસલીમને અપના મુકામે કયામ ઉસકો ખતા દીયા, વોહ મુખખીર વહાંસે રખસત હોકર, ઓબેદુલ્લા ખીન ઝીયાદકે પાસ આયા, ઓર તમામ હાલ જો ગુજરા થા, ખ્યાન કરદાયા. ઇસ અરસેમેં હાની ખીન અરવવા, ખીમાર હુયે, ઓબેદુલ્લા ખીન ઝીયાદ, હાની ખીન અરવવા, કી અયાદતકે બહાનેસે આયા, અમારા

ઇબને અબ્દુસ રાહુનીને આહિસ્તાસે કહા, કે ઇસી ઝાલીમને જે
 તમામ ફીતના વ ફસાદ પયદા કીયા હે, અગર જે કતલ કર દીયા
 જાયે, તો જે તમામ શર વ ફસાદ દબ જાયેગા. હાનીને કહા,
 મેરે ધરમે જબકે વોહ બ-ઇઝદારે દોસતી આયા હે, તો અયસે.
 ઉમુર ન-કીયે જાયે, પસ ઓખેદુલ્લા ઇબને ઝીયાદ, હાનીકે પાસ
 આયા, ઝોર થોડી દેર બયેઠ-કર ચલા ગયા. ઇસી ઝમાનેમે હાની
 ખીન અરવવાકે મકાનમે શરીક ઇબને અલ-અઝર, બી હિતરા
 હુવા-થા, જસકે બહોતસે એહસાનાત ઇબને-ઝીયાદ પર થે, ઇતે-
 ફાકન શરીક-બી ખીમાર હો-ગયા. ઇબને-ઝીયાદ, શરીકકી
 અયાદતકો આયા, ઝોર શરાક, ને મુસલીમ ખીન અકીલસે
 કેહ દીયા, કે ઇબને-ઝીયાદને મેરે પાસ આનેકો કહા હે, અબ વોહ
 આયે, તો તુમ ઉસકો કતલ કરદો. ત્રિનસે જે ફસાદકી જાત કટ-
 જાયેગી, ઝોર ચહાં તુમ મુનલ્લન હો-જાઓગે, ઝોર શીર મેં અગર
 તંદુરસ્ત હો-જાવે, તો તુમહારી બહોત કુલ મદદ કરેગા, મુસલીમ
 ખીન અકીલને કુખુલ કીયા, ઇશાકે વકત ઓખેદુલ્લા ઇબને-
 ઝીયાદ આયા. શરાક, ન હઝરત મુસલીમસે ફીર કહા, દેખો
 મિલકુલ દરેગ નકરો, ગરઝ-કે, ઇબને-ઝીયાદ અંદર ખુલાયા ગયા,
 ઇબને ઝીયાદ શરાકકે પાસ આકર બયેઠ ગયા, ઝોર પુછને લગા,
 અબ તુમહારા મિઝાજ કયસા હે ? શરીકને ઉસકા જવાબ દીયા,
 ફીર શરાકને જબ દેખા, કે મુસલીમ ખીન અકીલ રહી, નીકલતે
 નહીં હેં, ઝોર ઇબને-ઝીયાદકે કતલ કરનેમે દરેગ કરને હેં, તો
 શરીક પરેશાન બાતોમે મુસલીમ ખીન અકીલ, કો ઇશારા કરને
 લગા, જે ઇબને-ઝીયાદકે કતલપર દક્કાલત કરતી-થી, ઇબને-
 ઝીયાદને જે દેખકર હાનીસે પુછા કે, શરીક કયસી બાતેં કર રહા

હે, હાનીને જવાબ દીધા, કે હાં, આજ સુખહોસે શરીરકકા
 ચેહી હાલ હે, દીવાને-પતકી આને બકા કરતા-હે. ઇખને ઝીયાદ
 ઉક ખડા હુવા, ઓર ચલનેકા ઘરદા કીયા; શરીરકને કહા, અય
 ચામીર, મેં તુજકો કુછ વસીયત કરના ચાહતા હું. ઇખને ઝીયાદ ને
 કહા, કયા મેં તેરે પાસ આઉં, ઉલને કહા હાં, મેહુરાન જો ઇખને
 -ઝીયાદકે સાથ થા, મના કરને લગા, કે તુ મત-જા, વોહ તુજકો
 કતલ કરના ચાહતા હે, ઇખને ઝીયાદને કહા, નહીં વોહ મોહસીન હે.
 મેહુરાન ને ઉસકો ચકીન દીલયા, કે અગર તુ ઉસકે પાસ
 જાયેગા, તો બેશક કતલ કીયા જાયેગા, લેકીન જા. ઇખને-ઝીયાદ
 ચલા ગયા, તો શારાક, ન મુસલીમ જીન અઢીલસે કહા, અફસોસ,-
 અય કયા હો-સકતા હે, તુમને ઉસકો કયું જાને દીયા, મુસલીમને
 ફરમાયા, મુજકો દો ચીઝોને ઇસ ઇકદામસે બાઝ રખ્યા, એક ચેહ
 કે જીસકે ઘરમેં મેં ઉતરા હું, વોહ ઇમે બાતસે મના કર ચુકા
 હે, દુમરી ચે હદીસ મેરી માનેજા હુમ, કે મુસલમાનકો ચકાયક કતલ
 ન કરે, શારાકને કહા, તુમને બહી ગલતી હી, કયું કે અગર તુમ
 ઉસકો કતલ કરને તો કુછ મોચ-મેજેદી બાત નયા, ઇસ-લીયે કે
 વોહ બડા ફત્લીકો ફાજર થા, ઓર બાનીયે ફસાદ થા, અય તુમકો
 અયસા મૈઅ મીલના હુશવાર હે, બલકે મેરી રાયેમેં તુમહારા બચના
 બિલકુલ ના-મુમકીન અમર હે. ઇસકે તીસરે રોઝ શરીરકકી વફાત
 હુખ, તો ઇખને-ઝીયાદને શરીરકકે જનાઝે-પર નમાઝ પઢી, શીર
 જા. ઇખને-ઝીયાદ, કો માઅલુમ હુવા. કે શરીરકને લોગોકો
 મેરે કતલ કરનેકી તરગીબ દીથી; તો ઉસકે જનાઝે-પર નમાઝ
 પડનેસે બહોત અફસોસ કીયા, કે હાયે ! મેને એક બદ-બાતીન
 ધરાકી શખ્સકે જનાઝે-પર કયું નમાઝ પડવાઇ.

અપ્પ હાની ખીન અરવવાને, જો કીસી કદર તંદુરસ્ત હો
 ગયા થા, બંદ ખીમારી-કે ઇખ્તને ઝીયાદકે પાસ આના-મના ખુનકતે
 કરદીયા, ઇખ્તને-ઝીયાદકો માઅલુમ હુવા, કે હાની બહોત અછછે
 હેં, યે સીફ હજરત મુસલીમ ખીન અકીલકે બચાનેકે લીયે લીલા
 સાઝી કરતે હેં, તો ઝખરન અપને રખર ખુલવા-કર પુઝા, કયા તેરે
 મકાનમેં કોઈ શખ્સ છુપા હુવા હેં ? હાનીને કહા, નહીં, ઇખ્તને
 ઝીયાદને અપને ગુલામકી શહાદતસે હાનીકે ખ્યાનકો ખુટા સાખિત
 કરદીયા, અપ્પ હાનીકો માઅલુમ હુવા, કે ઇસ ગુલામને બહોત
 સહીહ ખખર દી-હે, કુમુત્ર કર લીયા, મગર સરનીચું હોકર ઇખ્તને
 ઝીયાદસે મુસલીમકે અમનકી દરખાસ્ત કી, લેકીન ઉસને
 હાનીકી એકબી ન-સુની, ઓર અપને હાથમેં તલવાર લી, ઓર
 મેહરાન-કોબી હુકમ દીયા, કે ઇસકા ચેહરા વ-ગયરા, ઓર ઓર
 આઝા ઝખ્મી કીયે જાએ, મુનાંચે છોટે છોટે હયાઆરોંકે પાય
 પય ઝખ્મ રસાનીસે વોહ મજરૂહ હો-ગયે, હાની-નેબી ઉન લોગોં
 પર, જો ઉસકો મારનેમેં શરીફ થે, હમલા કીયા, યે દેખકર
 ઇખ્તને-ઝીયાદને કહા, અય ઝાલીમ ! તુ ખુદ અપને કતલ હોનેકી
 કોશીશ કર રહા હે, અપ્પ હમકો કતલ કરના હલાલ હે, ઇ-
 ખ્તને ઝીયાદને હાનીકો એક મકાનમેં બંદ કરદીયા, અપ્પ હાનીકે અ-
 હલે ખાનદાનકો માઅલુમ હુવા; તો અસમા ખીન ખારેખતે ઇખ્તને
 ઝીયાદસે કહા, અય અહદ-શિકન ! તુને હાનીકો કીસ હીલેસે ખુલાયા,
 ઓર શીર ઉસકે સાથ યે મુલુક કીયા, તુ યે નહીં જાનતા; કે
 હાનીકે કોનકોન મદદગાર હેં ? ઓર કુનમેકે લોગ કયસે હેં ? વોહ
 તુઝકો અયસા તંગ કરેગે, કે તુઝકો યહાં રેહના દુશ્વાર હો-
 જાયેગા. મગર ઉસને એકબી ન-સુની, ઓર ઉનકો ઉસી તરફ

कयलमें रणभा, जय उमर जीन अल हज्जको भायलुम हुवा, के
 हानी कल किया गया, तो उमर ने पहोत लोगोको साथ लेकर छप्पने
 जीयादके मकानका मोहासिरा किया, छप्पने जीयादने कहा, के
 हानी कल नहीं किया गया है. हानी अपने लोगोकी आवाज
 सुनकर कहने लगे, अय मेरे भददगारो ! अय अहले-दीनो ! क्या
 तुम मुजको इशमनोके कयलमें रणना पसंद करते हो ? उमर
 जीन अल-हज्जने जय हानीको जीदा देखा, तो शुक किया,
 शीर जय लोग हानीको छुडा लाये. जय मुसलीम जीन अकील
 को ये अजर पहोन्गी, तो उनहोंने अपने गीरोहको, " या भदद
 गारोने उम्मत," कहके जोरसे आवाज दी, उस-वक्त तक आपसे
 आठ हजार लोग अयअत कर चुके-थे, जय आपके पास अय
 लोग जमा हो-गये, तो आपने छप्पने-जीयाद, के कसका मोहा-
 सिरा कर लीया, छप्पने-जीयाद सभजोके, बोह अय मारा ज-
 येगा. उस वक्त छप्पने जीयादके साथ कोछ पयास साठ आदमी
 थे. छप्पने जीयादने अजर-कर अपने हमराही-योसे कहा, के ने
 लोग हमारे मुती हें. उनसे कह दीया जये, के सुबेहका जंदा
 अडा कर दें, जय लोगोने देखा. के सुबेहका जंदा नसय
 हो-गया है, तो मु-त-दररेक होने लगे, उस वक्त मुसलीम जीन
 अकील रही, के साथ सीक् तीस आदमी आकी रेह गये-थे, आप
 वहांसे निकल कर कभीलये कुनंदाके मकानोकी तरफ रवाना हुये, और
 जेथमें आपको ये न भायलुम होता-था, के कहां न रहा हुं.
 आपिर आप कभीलये कुनंदाकी ओक औरतके मकान-पर पहोन्गे,
 उस औरतका नाम तुब्बा था. आपने उसको सलाम करकर
 पानी तलय किया, उसने आपको पानी पीवानेके आद कहा,

क्या, जनाब ! अभी आप नहीं पी चुके, अगर पी चुके हैं, तो तबरीक ले-जये, आप आरोग्य रहे, तुम्हारे ने आपसे तीन भरतमें पुछा, अगर आपने काम न-हीया, यैथी भरतमें आपने उससे कहा, अब नेक-बन्त ! इस शहरमें नती मेरा भकान है, न-मेरे अजीजो अकारीण हैं, अगर तु मुजको अपने यहाँ जगा दे, तो जग ओहसान होगा, तुम्हारे आपसे पुछा, के आपका नाम क्या है ? आपने इरमाया, में मुसलीम जिन अकील हैं, मुजको इस कोमने घोका दिया गरज तुम्हारे आपकी मायूसी और इस मयूस हालत-पर रहम आकर, आपका धनगत दी, और उसने आपका अपने ओक अलाहीदा भकानमें छुपा रक्खा. चुके वोह आपकी ज्वर-गीरीके वासते उस भकानमें जया करती थी, उसके ओटे जिलाबने पुछा, के तु इस भकानमें पारहा कयुं जाती है ? उसने अपने ओटसी अहदा मवासीक लेकर आपके हालसे छततीला की, जिलाब-नेबी यंद रोज-तक कीसीका आपकी ज्वर नहीं दी.

मोहासीराके उठ जानेके बाद, छप्पने जीयादने अपने दोजोंसे कहा था, के देखो अजतो कोछ जाकी नहीं है ? दोजोंने उसको ज्वर दी, के अज जिलकुल मयदान साइ है, श्रीर उसने मसज्दमें आकर नगाज परही, और आम तओर पर सुनाही कराही गरि, के अज जिलकुल सुलेह है, अगर अहद-शीकनी हिलमें हनी हुध-थी, सीक मोअका हुंता था, ओक सुज्हेको जिलाब अज्जुर रहमान जिन मोह'मद, जल-अशअशके पास आया, और उसको आपकी छततीला की, ये सुनकर अज्जुर रहमान, जे छप्पने जीयाद के साथ शरीक था. आपके पास आया. और आपको देख

लीया, और धुने ज़ियाद-कोली इस अमरसे मुततले कीया.
 धुने ज़ियाद, तो मोअका हुंउताही था. अंद आदमीयोको बेज,
 के मुसलीम भीन अकीलको गीरह-तार करनेके लीये पहंचे,
 आप अपने दरवाजे पर पिलाई आहत हुजुमकी आवाज सुन
 कर समझ गये, के मालेयन ये लोग मुणको गीरह-तार करनेके
 लीये आये हैं, आप तलवार लेकर उनके मुकाबिलेको नीकले, और
 आपने मारकर सयको लगा दीया, कछ भरतये ज़ालीमेने आप पर
 मुत-अद-दद हमले कीये, मगर आपने दरपार उनको लगाही दीया,
 उनमेंसे अेक शम्सने उसका नाम पकीर भीन हमरान अल-अहमरी
 था, आप-पर हमला कीया, और आपके मोह-पर उसने अेक
 तलवार मारी, इस जरणसे आपका उपरका होंट कट गया,
 आपनेभी उसके सरपर अेक ज्जमम कारी लगाया, आप्पीर कार
 ये ज़ालीम आञ्ज होकर, मकानोंकी छतोंपर चड गये, और
 उपरसे पथर पात्री शुर की, और जलते हुये आगके शोअले,
 आप-पर ईंकने लगे, और उस-परभी आप उनसे उन तंग
 कुयोमें परापर लडते रहे, आप्पीरको मोहमद भीन अश-असने
 कहा, अय शम्स अमन हे, कयुं तु अपने आपको हलाकत-में
 डालता हे ? ये कौम तुमहारे ययाकी अवलाद हे, और तुमहारी
 कातीब नहीं, अय जिलकुल तुमहारे लीये अमन हे. धुने
 अशअस और दुसरे लोगों-नेभी आपसे येही कहा. मगर उमर
 भीन ओमेदुल्ला अस-सलमी आमोश था, युंके आपली
 ज्जममेंमें चुर हो-गये थे, ज-सयज ओइके आप अेक हीवारसे
 टेक टेकर पयेह गये, उस-यक्त उमर भीन ओमेदुल्ला अस-सलमी
 ने आप-पर हमला कीया, इस हमलेमें उसने आपकी तलवार
 छीन ली, अय आप जहोत मायुस हो-गये. कयुं के उस

ચીઝકી મહદ્દસે આપકો લડનેકી હીમ્મત થી, વોહ તો છોન
લી-ગધ, ઓર આપકો આંખોમેં આંસુ બર આયે, યે દેખકર
ઉમર બીન ઓખેદુલા અસ-ગણીને બ-તઓર હિકારત આ-
પસે કહા, પસ તુમહારી જવા-નરદી વ જુરાત યહો-તક થી. આ-
ખીર તુમને રો-દીયા, આપને ફરમાયા, મેં અપની જાનકે વાસ્તે
યા અપની તકલીફકે વાસતે નહોં રોતા હું, બલકે મેં હુસેન રદી,
ઓર આપકી આલ વ અવલાદકે ખ્યાલસે રોતા હું. કે ઉનપર
કયા સખતી ગુજરેગી. શીર આપને મોહંમદ બીન અશ-અસસે
ફરમાયા, તુઝસે મરી એક ફરખાસ્ત હે. ઉસને કહા ફરમાઇય,
આપને કહા, કે હુસેન રદી, કે મેરે હાલસે છતતીલા કર દી-જાયે,
ઓર મેરી જાનીબસે ઉનકો યેહબી પયામ પહોંચા દીયા જાયે, કે
આપ કુદ્રેકો આનેકા હરગીઝ ખ્યાલ ન ફરમાયે, યહાંકે લોગ
સખત અહદ-શિકન હેં, ઉનકોં કીસી બાત પર એતેમાદ નહોં કરના
ચાહીયે, ઇબ્ને અશ-અસને કહા, યે કોન બડી બાત હે ? મેં
જુરર છતતીલા હુંગા, શીર મોહંમદ બીન અશ-અસને હઝરત
મુસલીમકે કહેનેકે મોવાશીક હઝરત ઇમામ હુસેન રદી, કે
ખત લીખ્યા, ઓર રવાના કીયા. કાસીદકો રાહમેં એક મંઝીલ
પર, જુસકા નામ જખાલા થા, હઝરત ઇમામ હુસેન રદી,
મીથે. આ હસ્ત તહરીરે મુસલીમ બીન અકીલ રદી, કે
મકકે, સે રવાના હુયે થે, ઉસી તહરીરમેં મુસલીમ બીન અકીલ
ને આપકો લીખ્યા થા, કે અબ તક આઠ હજર આદમી મેરે
હાથ-પર બયઅત કર ચુકે હેં.

મોહંમદ બીન અશ-અસને ઇબ્ને ઝીયાદ, કે મુસલીમ
બીન અકીલકે ઝખમી હોનેસે મુતતલે કરકે કહા, કે ઉનકો

अमन ही-गध है, छप्पने जीयादने कहा, मेने तुमको मुसलीम के गीरहदार करवानेको कहा था, अमन देनेको नहीं कहा था, जय मुसलीम रही, जयमेंसे युर हार जाये कस्त्र-पर जयेठ गये-ये, वहां पानीका ओक धडा रप्प्या हुवा था, आपने पानी तलज डीया, ओक जालीमने उसका नाम मुसलीम जिन उमर अल-जेदी था, आपका ज-धवज पानी देनेके ना-शाधसता जवाज दीया, शीर आपने छमारत जिन अक्यासे पानी तलज डीया, उसने आपको पानी दीया, जय आपने पानीका प्यात्रा हाथमें लीया, तो वोह पुनसे भर गया, छसी तरेह तीन भरतये येही हुवा. आपने पानी डूँक डूँक दीया, ओर नीहायत दहन-नाक आवाजसे इरमाया, माअलुम होता है, के अय हमारा रीजक जंद हो-गया, छस अरसेमें छप्पने जीयाद, के जहोतसे लोग आ-गये. ओर वोह इजरत मुसलीमको छप्पने जीयादके सामने ले-गये. आपने उसको सलाम नहीं डीया, ओक शप्सने उसका नाम हरसी था, ये जोला, के अय शप्स, क्या तु अमीरको सलाम नहीं करता ? आपने इरमाया, अगर तुमहारा अमीर मेरे कत्लका धरादा रप्पता है, तो शीर मेरे सलामसे क्या दयेदा, ओर अगर मुजको कत्ल करना नहीं चाहता है, तो में जलये ओक सलाम के सेकंडों सलाम करनेको मैजुद हूं. छप्पने जीयादने कहा, हां, में तुमहें कत्ल करंगा, मुझरे कत्ल करंगा ! आपने इरमाया, क्या मुजको अपनी कौमके कीसी आदमीको वसीयत करनेकी छज्ज-जत नी मील सकती है ? उसने कहा, हां, छसकदर तो छज्ज-जत दे-सकता हूं. शीर आपने उमर जिन साअदसे पो-शीदगीमें कहा, युके मेरे ओर तेरे इरमायान करायतनी है,

धसलीये में तुजको यह उमुरकी तकलीफ़ देता हूँ, अगर तू
 उनको ओझा करे, तो मुझ-पर बड़ा ओहसान होगा, ओक येके,
 मेने कुदृमे ओक झप्ससे सातसो हीरहम करअ लीये थे, तू उसको
 अहा कर दे, दुसरे येके मेरे कल होनेके बाद, मेरी लाशको
 अतार दियाके धन ज़ाबीमोंके हाथसे मांगले, शीर जहाँ तू
 मुनासीम समझे भीदीमें छुपा-दे, तीसरे येके, हज़रत धमाम
 हुसेन रही, को धस अमरसे मुततले करदे, शीर डिमर भीन
 साअमदने धप्ने जीयादसे कहा, के मुसलीमकी ये ये वसीयते
 हूँ, धप्ने जीयादने कहा, करओकी आमत तुझे धपतीआर है.
 और हज़रत धमाम हुसेन रही, के आरेमें में ये कहता हूँ,
 के अगर वोह हमसे लड़ाछुका धराहा न-करेंगे, तो हमनी इस-
 का प्याल न करेंगे, और हुसेन रही, अगर हमसे किसान
 याहीगे. तो हमनी तैयार हूँ. मुसलीमकी लाशकी निस-
 अत तेरी सीद्दारश मानी न-जयेगी. जलके जयसी मरखहत
 होगी. वयसा अमल होगा, शीर धप्ने जीयाद, को
 आपने जहोत कुछ सप्त व सुस्त कहा, धप्ने जीयाद
 ने गुरसेमें आकर कहा, कसम है वस्लाह ! में तुजको अयसी
 जल्दतसे कत्ल करंगा, के धसलाममें कीसीने आन्-तक न किया
 होगा. आपने इरमाया, हां धसलाममें सपने अव्वल जुस करने-
 वाला तुही है. शीर धप्ने जीयादने आपको, और हज़रत
 अली रही, और हज़रत धमाम हुसेन रही, को जहोत पुरा
 कहा, धसके बाद आपके कलका हुकम दिया गया, और आपकी
 गरदन मारनेके लीये आगे कस्त्र-पर आप बहका दीये गये, आपने
 अशअशसे इरमाया, हाथे अइसोस ! तुने मुजको अमन देकर

ઇસ ખરાબીમેં ડાલા, વર ન તુબી દેખતા, કે મેં ઇન ઝાલીમોંકા કયા હાલ કરતા ! આપકો કસ-પર ચડહાતે હુયે લે-ગયે, તો આપ ઉસ વકત તસબીહ, વ ઇસતીગદાર પઢતે, ચે, બકીર બીન હમરાનને આપકો શહીદ કીયા. શહાદતકે બાદ હાનીબી શહીદ કીયે ગયે, ઝોર સરે મુબારક દારૂલ ઇમારત કુફેકે દરવાઝે પર લટકા દીયા ગયા, ઝોર નાશે અતહર તશહીર કી-ગઇ, આપકે સાથ આપકે દો સાહેબ-ઝાદેબી યે, વોહબી શહીદ હુયે.

**હઝરત ઈમામ હુસેન રહી. કા કુફેકા
જાના, ઝોર વાકેઆતે સફર.**

હઝરત ઈમામ હુસેન રહી, કે પાસ અહલે ઇરાકકે બહો-તસે ખત જમા હો-ગયે, ઝોર હઝરત મુસલીમ રહી, કા ખતબી મુશઝરે ઇતતીલાયે બયઅત, કઇ હઝર આદમી-યોકા આ-ગયા, તો આપને કુફેકા રવાના હોનેકા મુસમમીમ ઇરાકા કર લીયા, આપકો બહોતસે અસહાબને કુફે જાનેસે મના કીયા, ચુનાચે ઉમર બીન અબ્દુર રહમાન, બીન અલ હારેસ ઇબને ઝબીર, ઇબને અબ્બાસ રહી, ઇબને ઉમર જાબેર બીન ઝાબેદુલ્લા બીન અબ્દુલ્લા અય્યુ-સઇદ, ઝોર અય્યુ-વાકેદ અહસેસી વ-ગયરા, ને બહોત ઇસરા કરીયા, કે આપ તશરીફ ન-લેખયે. મગર હઝરત ઈમામ હુસેન રહી, ને ઇબને અબ્બાસ રહી, કે યા કીસીકે ઇસરા પર ખિત્રકુ ઇતતીલાત નહીં ફરમાયા, ઉસ-વકત ઇબને ઉમર, ઝોર ઇબને અબ્બાસ રહી, યે ફરમાને લગે, કે અફ-

सोस धमाम हुसेन रही. हमारी राये-पर गाधीय आ-भये,
हमारी राये-मे धमाम हुसेन रही, का वहां जना, ज-भयेर
नजर नहीं आता, युनाये आप अपने वालीद ओर भाभके
अहदे भीलाइतमे धयरत अगेज वाकेआत देख चुके हें, लेकिन
श्रीरभी आपका बोही प्याल है, जय आप बिलकुल तैयार हो
गये, तो धमने अण्णमास रही, ने आपके इयर ये पेचीन-जोछ
की, के मेरी राये-मे तुम अपनी भीथियों. ओर अवलाइके
सामने कल कीये जगोअे, उस-परभी आप अपने धिइसे जाज
नहीं आये, आभीरको धमने अण्णमास रही, अपनी आभोभे
आंसु भरलाये, ओर राने लगे, धमने जभीर रही, भी राने
लगे, धमने अण्णमास रही, ने जभीर, को राने देखकर. ये इर
भाया, के अय बोह वक्त करीय है. इसमे (धमाम हुसेन
रही,) जायेय हो-जयेगा.

७-हजकी दस तारीफके, आप भककये मोअज-जमासे भये
अपने अहलो अयालके धराक, को रवाना हुये, राहमे आपको
डिअर भीन सछद भीन अल-आश, के कासीद भीले, नेके यजीद
के तरइसे छिज्जका सुपेदार था, उनहोंने आपको मना किया,
भगर आपने उनका केहना न-माना, ओर आगे जरहते बले-गये.
जय आप ओक मंजील-पर इसका नाम तनधम था, प्होये तो
आपको काहीला भीला, इसको जहूर भीन अण्णाने यमनसे
यजीद भीन मोआवीयाके पास रवाना किया-था, उस कारवानके
साथ वरस ओर पारया था, आपने उनके उंट कीराये करलीये,
जय आप सझाह प्होये, तो आपको यहां इरजुक नाभी आओर
भील, आपने इरजुकसे पुछा, के राहमे कीस कीससे मुलाकात

હુમ ? ઉસને કહા, સખ લોગોંકે દિલ તો તુમહારે પાસ હેં, મગર ઉનકી તલવારેં બની ઉમ્મીયા, કે હાથ હેં. યા માઅલુમ નહોં. કે ખુદા, કો કયા મંજુર હે ! ઇસ બ્યાનસે ફરજુકકા યે મતલબ થા, કે જો અન્વામકી યેહી ખાહીશ હે, કે તુમહી ખલીફા બનાયે જાઓ, મગર વોહ બેબસ હેં, ઇસલીયે કે, બની ઉમ્મીયાકે ખાનદાનકી કુવવત બહોત બડહી હુમ હે. યે સુનકર આપ રવાના હુયે, રાહમેં આપકો અખદુલ્લા ખીન જાફરકે દોનોં બેટે, ઓન, ઓર મોહમ્મદ મીલે, અખદુલ્લા ખીન જાઅફર રહી, ને અપને બેટોંકે હાથ આપકી ખિદમતમેં એક નામા લીખ્યા થા, જીસકા મઝમુન યે થા.

“બાદ હમ્દો સલાતકે. મેં આપસે નીહાયત મિન્નતસે ઇલતીજ કરતા-હું, કે જબ આપ ઇસ અરીઝેકા મુતાલા ફરમાયેં, ઉસી વકત આપ વાપસ આ-જાયેં, કયું-કે મુજકો આપકે કુફ્રે જાનેમેં અંદેશા હે, અગર ખુદા ન-ખાસતા આપ કતલ કીયે જાયેં, તો યે ફનીયા, ન-સીફ હમપર બલકે તમામ અહલે જહાંપર તંગો તારીક હો-જાયેગી. આપ હરગીઝ સફરકા ઇરાદા ન-કરેં, ઓર મેંબી ઇસકે પીછેહી આપકી ખિદમતે બા-બરકતમેં હાઝીર હોને-વાલા હું. વરસલામ”

ઇસકે બાદ અખદુલ્લા ખીન જાઅફર, ઉમર ખીન સમદસે જોકે યઝીદકે તરફસે મકકેકા સુબેદાર થા, યે કહા, કે તુ મુજકો એક નામા ઇસ મઝમુનકા લીખ દે, કે હઝરત ઇમામ હુસેન રહી, કો અમન હે, ઓર ઉનકે સાથ બદ-સુલુકી નહોં કી-જાયેગી, જબ યે નામા લીખ્યા ગયા, તો ઉમર ખીન સમદને બ-મધ-યત અપને લાઇ યહુયા ખીન સમદ, ઓર અખદુલ્લા ખીન જાફરકે ઇમામ હુસેન રહી, કી ખિદમતમેં યે નામા રવાના કીયા યે દોનોં નિહાયત તેજીસે ચલકર રાહમેં આપકે મીલે, યે નામા આપકે

પરહ કર સુના દીયા. ઝોર ઇન દોનેતે ઇસરાર કીયા, કે અબ આપ કુદેકો તશરીફ ન-લેખયે, આપને હસમી રાયે ન માની, ચુનાંચે આપને યે ઉગર પેશ કીયા, કે મેને ખાતમે રસુલે મકબુલ સલ, કો દેખા હે, ઝોર આપ ફરમાતે થે, કે જો હાદેસા પેશ હોનેવાલા હે, વોહ ઝુરર દરપેશ હોગા, જબ ઇખ્તે-ઝીયાદકો ઇમામ હુસેન રહી, કે મકકેસે રવાના હોનેકી ખતર માઅલુમ હુધ, તો ઉસને હુસીન ખીન તમીરલ તમીમીકો રવાના કીયા, ઝોર હસીન રવાના હુવા, ઝોર કાદસીયા પર મયે ફૈજ ઉતરા, ઝોર ઉસને તમામ ફૈજકી દુકડી યોકો ઇસ તઝોર પર કાયેમ કીયા થા, જસસે ફૈજકા એક બા-કાએદા કીલખા ખનગયા થા, યાને કાદસીયાકી એક જનીબસે ખફાન તક. ઝોર કાદસીયાકી દુસરી જનીબસે કતકતાના ઝોર જબસે લાલા તક.

જબ ઇમામ હુસેન રહી, કો માઅલુમ હુવા, કે મેરી મુઝાહે-મતકે લીયે ફૈજ રવાના હો-ચુકી હે, તો આપને અહલે કુફાકો અપને આનેકી ઇતલીલાકા ખત લીખખા. ઝોર કયેસ ખીન મસ હુરસ-શેદાવીકે હાથસે રવાના ફરમાયા. જબ આપકા કાસોદ કયેસ કાદસીયામે પહોંચા, તો હુસીનને જો વહાં મયે ફૈજ ગીરાં મંઝીલ-ચુર્કી થા, ગીરફતાર કરલીયા. ઝોર ઉસકો મયે નામા ઇખ્તે ઝીયાદ-કે પાસ રવાના કર દીયા, ઇખ્તે ઝીયાદને કયેસસે કહા, કે મીખરપર ચડકર ઇમામ હુસેન રહી, કો ખુરા કહે. કયેસને મીખર પર ચડકર આપકી તાઅરીફ વ તવસીફ શુર કી, ઝોર ઇખ્તે ઝીયાદ પર લાઅનત કરતી શુર કી. ઇખ્તે ઝીયાદને કયેસકે કલકા હુકમ દીયા. ઝોર કયેસ તીરોંકી ખુજાગસે શહીદ હો-ગયા, નામા રવાના કરનેકે બાદ આપ કુદેકો તરફ રવાના હુયે, ઝોર એક પનખટ પર ઉતરે, વહાં આપકો અખદુલ્લા ખીન મુતીઅ મીલા,

ઝોર આપકે દેખનેસે બહોત ખુશ હુયા, ચુકે આપકે મુકાબિલેકે
 વારતે આપકે દુશ્મન બી સરગરમીમે તૈયારીયાં કર રહે થે,
 ઈસલીયે અબદુલ્લા ખીન મુતીખાને ખતેર ખેરખાહી નીકાચત
 મિતતસે કહા, “યા ઈખતે રસુલુલ્લાહ, મેં કસમીયા કેહતા હું, કે
 યે તમામ બની ઉમ્મીયા, આપકે ખુનકે ખ્યાસે હો-રહે હે,
 બેહતર હે, કે આપ વાપસ તક્ષીક લે-ખયે, વર ન જાલીમ
 આપકો ઝરર કતલ કરેગે. ઝોર અબલે કુફા નિહાયન દગા-ખાઝ હે.
 ઉનકી કીસી ખાત પર એતેમાદ નહીં કરતા ચાહીયે, પસ અબ
 હસલામમે આપહીકી જાને મુખારક બાકી હે; શીર તો મયદાન સાફ
 નઝર આતા હે; આપને ઉસકા કેહનાબી ન માના.

વહાં ઝહીર ખીન કીન અનજબીકો હમામ હુસેન રહી. ને
 ખુલવાયા, ઝોર વોહ શીર અપના અસખાખ લેકરે આપકે સાથ
 હો-ગયા, ઇસ સફરમેં ઝહીરને અપની અવરતકો તલાક દીયા,
 ઝોર કહા, કે અબ તુ મેરે પાસ રેહને-કે કાખીલ નહીં હે, કયું
 કે તુ હમારે ફરીકે મુખાલીફકો ગીરોહમે હે. ઝોર મેં યે નહીં
 ચાહતા, કે મેરે સખબસે તુબી આફતમેં મુખતીલા હો, પસ અબ
 હુ અપને કખીલેમેં ચલી-જ, ઝોર આપ હમામ હુસેન રહી, કે
 સાથ હો-ગયે, જે અખીરકો આપકે સાથ શહીદબી હુયે, ઉનકી
 ખીખીને, બા વખુદ તલાક કેમી સાથ નહીં છોડા, ઝોર કહા, કે
 વોહ વહાં અબલે બયેતકે સાથ રહેગો. ચુનાયે વોહ સાથ રહી.

મુકામે સાન્નખીયા મેં આપકો હઝરત મુસલીમ ખીન અકીલ
 રહી. કે શહીદ હોનેકી ખબર માઅલુમ હુઈ, ઉસ વક્ત
 આપકે ખાઝ અઝીઝો અકારીખને કહા, અબ જનાબ ! બરાયે
 ખુદા અખતો શીર ચલિયે ! મગર મુસલીમ ખીન અખીલ, કે ફરજ હોને
 હસરાર દીયા, ઝોર કહા, કે અખતો ઝરર ચલના ચાહિયે.

ઈમામ હુસેન રહી, નેભી ફરમાયા, જળ અયસે અયસે હમારે અઝીઝો અકારીય શહીદ હો-ગયે, તો વાકિય અય ઝીંદગીમે જરા-બરે લુલંદ નહીં રહા.

ઐર આપકે બાઝ અસહાયને કહા, નહીં અય અહલે કુશ; હમારા મસતીકયાલ કરેજે, હમારી તાઅઝીમે તકરીમ કરેજે, કયું-કે મુસલીમ ખીન અકીલ રહી, કે શહીદ હોનેસે ઉનકો સખત રંજ પહોંચા હે, ઐર અય વેહ સીફ કીસી સર પરસ્તકે તલખ ગાર હે, ચુકે આપકી-બી પેહી ખાહીશ થી, કે કુદે ચલના ચાહીયે, પસ આપ મુકામે મુસતકીરસે રવાના હોકર ઝખાલામે પહોંચે, આપ ચાહતે થે, કે કોમ પાનીકી જગા દેખકર ઉતરે. મગર સખ કુયે, ઘાટ, ઝાલીમોંકે કળઝમે થે, યહાં આપકો અપને રિઝાઈ ભાઈ અયઅદુલ્લા ખીન અકતર કેભી શહીદ હોનેકી ખબર માઅલુમ હુધ, અયઅદુલ્લા ખીન અકતર, મુસલીમ ખીન અકીલ રહી, કે પાસ જાનેકે લીયે રવાના હુયે થે, રાહમે હુસીનકી ફૈજને આપકો ગીરફતાર કર લીયા, ઐર ઇખને ઝીયાદકે પાસ રવાના કર દીયા, ઐર અયઅદુલ્લાકો અયતક મુસલીમ રહી, કે શહીદ હોનેકી ખબર માઅલુમ નહીં હુધ થી, ઇખને ઝીયાદને, અયઅદુલ્લા સેભી વેહી કહા, જો કયેસસે કહા થા, મગર અયઅદુલ્લાને ઉસી તરેહ ઇખને ઝીયાદકો ગાલીયાં દી, ઐર ઇમામ હુસેન રહી, ઐર હઝરત અલી રહી, કી તાઅરીફ કી, ઇખને ઝીયાદને અયઅદુલ્લા-કો ખુલંદ ઇમારતકી છતસે ગીરા દેનેકા હુકમ દીયા, આખીર અયઅદુલ્લા એક એક ઇમારતકી ખુલંદ છતસે ગીરા દીયે ગીયે. આપકે જરમકી હુકુમીયાં કુટ ગઈ, મગર કીસી કદર જાન બાકી થી, તખ એક સખસને શસકા નામ અયઅદુલ્લા મલેક ખીન અમીરલ ખમી થા,

આપકો જીખ્ણા કરીયા, ખાજ ખ્યાન કરતે હેં, કે અખદુલાકો કીસી
ઝોરને જીખ્ણા કરીયા, ઝોર લોગોંનેની અખદુલ મલેક પર લાખનત
મલામત કી, કે અય ઝાલીમ ! ઇસ બે-રહમીસે જીખ્ણા કરનેમેં તુજ
કો કયા ફાયેદા હુવા ? ઉસ ઝાલીમ બે-રહમને તમસખુરકે સાથ
જવાબ દીયા, કે મેંને ઇસપર રહમ કરીયા, કયું કે ઉસકી જાન
સખ્ત તકલીફમેં થી.

જખ ઇમામ હુસેન રહી, કો યે ખખર પહોંચી, તો આપ-
કો અખ માઅલુમ હુવા, કે અહલે કુફ્ર હકીકતમેં અયસેહી અહદ
શિકન હેં.

જખ ઇમામ હુસેન રહી, ખતને અકબ્રામેં ઉતરે, તો
આપકે પાસ એક અરખ આયા, ઝોર ઉસને આપકો વોહી નસીહત
કી, જે ઝોર લોગોંને કી-થી, ઝોર આપસે કહા, કે અયસે હાલમેં
આપકા યહાં આના ખિલકુત્ર ખિલાફે મસ્લહત થા. આપને ફરમાયા,
તુ સચ કેહતા હે, ઝોર મેંઝી ઇસકો પેહલેસે જાનચુકા હું, મગર
ખુદાકી મશીયત અયસીહી માઅલુમ હોતી હે. શીર ખુદાકી મશીયત
મેં કીસીકી તદખીર કયા કામ દે સકતી હે !

**ઈમામ હુસેન રહી, કો કરખલા-મેં
દાખીલ હોના, ઝોર કરખલાકે
વાકેઆત.**

ઇમામ હુસેન રહી, કો મુસલીમ રહી, ઝોર અખદુલા
કે શહીદ હોનેકી ખખર જે મીલી, તો હઝરતને ઝોર જહદ આગે

બહરનેકા કસ્ટ કીયા, ઓર રાસ્તેમેં જળ્ય દો પહેર હુધ. તો આપકે સાથીયોં-મેંસે એક શખ્સને તકળીર કહી, દુસરેને કહા, 'ક્યાં ખબર તો હે ? ઉસને કહા, મુઝે એક બાગીચેમેં દરખ્ત નઝર આયા હે, બની અસહમેસે દો આદમીયોંને જવાબ દીયા, ઇસ ઝમીન પર ન કોઇ દરખ્ત હે, ઓર ન કોઇ બાગીચા હે, ઓર ન કબી પેશતર થા. ઈમામ હુસેન રહી, ને ઇશારા કરકે ફરમાયા. શીરે વોહ ક્યા થય હે ? ઉનહોંને કહા, હમકો તો વોહ ઘેડોંકી ગરદનેં નઝર આતી હે, આપને ફરમાયા. મેરાબી યેહી ખ્યાલ હે, મગર અબ્બ હમકો કોઇ અયસા મુકામ નઝર નહીં આતા, જીસમેં હમ પનાહ લેં. હાં એક તદખીર હો-સકતી હે, કે યે જો ફૈજ હમ્પરી તરફ આ-રહી હે. ઉસકી નઝર અચાકે કીસી ઓર સિમતકો રવાના હો-જાયે. આપ યે કેહતેહી થે, કે વોહ ફૈજ કરીબ પહોંચ ગઇ, આપબી નીહાયત સુખુષ કદમીકે સાથ એક પહાડ પર ચડ ગયે. ઓર દા-મ-ને કેહમેં વોહ સયારબી આ-ગયે. થે કુલ એક હમ્પર થે, જીસકા સરગીરોહ હુર ખીન યઝીદ રીયાહી થા, હુર આપકે મુકાબીલમેં ખયમા-ઝત હુવા, હુસેન અલે. ને અપને અસહાયકો હુકમ દીયા, કે વોહ ઘેડોં વ-ગયરાકો પાની પીલા લેં, ઓર ખુદબી સયરાબ હો-જાયે.

ઝોહરકે વક્ત આપને મોઅજ્જનકો અજનકા હુકમ દેકર ઉસ ફૈજકી તરફ ગયે, ઉસ લક્ષરમેં ખડે હોકર, આપને એક ઝોટી સી તકરીર કી. જીસકા તરજુમા યે હે.

“અય લોજો ! મેં માઅજ્જરત કરતા હું, અલ્લાહ તઅલાએ, ઓર તુમસે. ઇસ બાતકી, કે મેં અપની ખાહીશસે તુમહારે પાસ નહીં આયા હું. બલકે તુમહારે મુ-ત-અદ-દદ ખુતુત મેરે પાસ ઇસ મઝમુનકે મૌજુદ હેં, કે આપ હમારે પાસ તશરોફ લાયે, ક્યુંકે

हमारे बीये कोछ धमाम नहीं है. शायद अदलाह तआला, आप के सयमझे हमको सिदायत पर मयेम रफ्फेगा, उनके पहोयतेके आह आया हुं, अगर अयली तुम मुजसे कोछ धकरार या अहद करो, उससे मेरे दीलको धतमीनान हो-सके, तो तुमहारे शेरमे द्रापील होता हुं, या अगर तुमको मुजसे कोछ ये अहद करना नहीं चाहते हो, या तुमको मेरा आना ना-पमंद हो, तो उस जगहसे में यला आता हुं, शीर वापस हो-जऊं, आपकी ये तकरीर सुनकर वोह लोग चुप हो-गये.

आपके मोअज्जलनकी अज्जन सुनकर, उनहों-नेली अपने मोअज्जलनको अज्जनका हुकम दीया, आपने इरमाया, क्या तुम नमाज अलाहीदा पढोगे ? उनहोंने कहा नहीं, अलके हम आपही के पीछे नमाज परहेंगे, जय नमाजको अडे हुये, तो उन लोगोंने भी आपहीके पीछे नमाज परही. धसके आह धमामे हुसेन रही, अपने अयमे-गाहको रवाना हुये, ओर वोह लोगली ओहरकी नमाज आह अपने अपने मुकामोंको यत्रे गये, असरकी नमाजके वासते शीर इरीकनके लोग जमा हुये, असरकी नमाजके आह शीर आपने एक तकरीर की, उस तकरीरकाभी यहां नकल करना हमें मुनासीब भाअलुम होता है. उसका तरजुमा ये है.

“हम्दा सलातके आह आपने इरमाया, अय लेजो ! अगर अदलाहसे उरो, ओर मुस्तह-कीनके हकको पेहछानो, तो अदलाह तआलाके नजदीक धससे जीयादा कोछ आत मेवतर नहीं है. युके हम अभी सब-सबहो अ-लयहो व सखमके अहले अयेत हैं. धसजीने हम धस ओहरकी निलायतके अ निसयत धन मुटे मुह-हम योसे जीयादा मुस्तहक हैं, उनको कीसी तरेहका हक हासिल

નહીં હે, ઓર જો મહાં બ-તઓર બુદ્ધો તાઅદ્દીકે તુમપર હુકમ રાં હે, ઇસપરબી અગર તુમ હમમે નારાઝ હો, ઓર તમકુલે આરીફાના અપના શેવા કરાર દેતે હો, ઓર ઉન ખુતુત, કે જો કાસીદોંકે હમરાહ મેરેપાસ આયે હેં, તુમ મુખ-તલી-કુર રાયે હો, તો મેં અબ્બી વાપસ હો જતા હું.”

યે સુનકર હુરને કહા, હમ ઉન ખુતુતકો, ઓર કાસીદોંકો બિલકુલ નહીં જાનતે, ખુદા જાને તુમહારા ખ્યાન સય હે, યા ઝુર હે. આપને ફારન હો બસ્તોંસે વાદ નીકાલે, ઓર ફુલ્લા-કર ઉનકે સામને ડાલ દીયે, હુરને કહા, ખુતુત સચ્ચે હે, મગર હમને તો આપકો કેઇ ખત નહીં લીખ્યા, અગર હો તો ખતલાઇયે? ધનિમેં હમારા કાનના ખત હે. ઝોબેદ્દલા બીન જીયાદને હમે સીઈં યે હુકમ દીયા હે કે હમ આપકો દર તરેહસે ગીન્દનાર કરકે ઉસકે પાસ લે-જાયે, અબ્બ હમ આપકો ઝંડો વગર પાસ લે-જાઇગે, ઓર ઉસકે હુકમથી તાઅ-મીલ કીયે બગેર હમે ચરા નહીં, યે સુનકર આપને અપને હમ-ગાદીયોંકો કુચક હુકમ દીયા, હર આપકો માનેઅ હુવા, આપને ગુરસેસે ઉમકો યે ફરમાયા. ‘તેરી માં! તેરે ગમમે રાયે! ખતા કયા ધરાદા હે? હુરને કહા, ખગેર આપકે જીમેં આયે કહીયે. અગર કેઇ દુસરા અરબ મેરી નિસખત યે કલેમા ઝખ્યાનસે નીકાલ-તા, તો મેં ઉસકો ઝોંદા ન છોડતા, અગર મુઝસે યેબી નહો-સકતા, તો ઉસકી નિસખત મેબી યે કલેમા ઝુરહી કહેતા, શીર જો કુછ હોતા, મેબી ઉસકે માથ કીસી તરેહસે કમી ન કરતા. મગર સીઈં યે ખાત પેશે નઝર હે, કે આપકી માંકા જીંક હમકો બજુઝ નેકીફ નહીં લેના ચાહીયે, આપને ફરમાયા, આખીર તેરા ધરાદા કયા હે? ઉસને કહા. મેં સીઈં યે કહેતા હું, કે આપ મેરે

સાથ ધર્મને ઝીયાડ-કે પાસ ચલે ચલે. આપને ફરમાયા, મેં તેરે
 સાથ હરગીઝ નહોં આડંગા, ઉસને કહા, કે મેં આપકો ઝુરર લે
 જાડંગા, ઇસપર તકરીર ખરહી, ઓર હુરને કહા, હમકો આપકે
 કતલ કરનેકા હુકમ નહોં હે, ઓર યેબી હુકમ નહોં હે કે હમ
 આપકો છોડ દે. ઓર આપકો ધર્મને-ઝીયાડકે પાસ ઝુરર ચલના હોગા,
 અગર આપ કુદ્દેકો નહોં ચલતે હે, તો આપ મદીને-કાબી જાનેકા
 કરદ ન-કરે. ઇસ અસનામેં મેં ધર્મને-ઝીયાડ-કે. ઇતિલા દેતા
 હું, શીર મુજકો વોહ જો કુછ હુકમ દેગા, ઉસકી તાઅમીલ કરંગા,
 ઓર આપબી ઉસકો નામા લોખીયે, વહાસે જો હુકમ આ-જાયે
 ઉસપર અમલ કીયા જાયે, ઇસકે સીવાયે આપકો ઓર કાઇ ચારા
 નહીં. લાચાર હોકર આપ, અજીબ ઓર કાદસીયાકી રાહસે
 ચલે, ઓર હુરબી આપકે સાથહી રેહતે લગા, રાહમે આપને એક
 ઓર તકરીર કી, જો આપકી મજકુરે ખાલા તકરીરોસે
 કીસી કદર હમ મઝમુન થી, મગર આપને ઇસમેં દોં ખાનેં જાહીર
 કી-થીં. અન્વલન યે, કે આપને ઇસ તકરીરકે પેરાયેમેં.
 ઉન જાહીમોંકી ખુરાઇયોંકો પોસ્ત-કદા ખ્યાન કીયા, સાની-
 યન યે, કે આપને ઇસ તકરીરમેં અપના ઇસતેહ-કાક જતાકર
 અપને અખલાકે હમીદા, ઓર સિદ્દાતે પસંદીદા, યાને અપને
 મોઆહે-દાતે સાદીકકો સાખીત કર દીખાયા. ઇસકે જવાબમેં હુરને
 કહા, અગર આપકા ઇરાદા લકનેકા હે, તો હમબી મૈન્બુદ હેં.
 આપને ફરમાયા, કયા તુ મુજકો મોતસે ડરાતા હે ? મેં ઇસકો તો
 પેહલેસે ખુબ જાન ચુકા હું. ઇસકે બાદ હુર આપસે દુરદુર ચલને
 લગા, જમ કરીમ હીજનાતકે પાસ પહોંચા, તો વહાં ચાર આદમી

जयते हुये थे, ये लोग कुईसे आये थे, उनके राहपरका नाम, तर-
माह भीन आदमी था, ये सय भीलकर धमाभ हुसेन अले,
के पास आने लगे, दुर भी उनके साथ हो-लीया, और कहा,
ये काशीला कुईसे आया है, मे धनकोभी यातो राक रणुंगा, या
तुमहारे पाससे नीकाल दुंगा, आपने इरमाया, के ये लोग मेरे
भोआवीन हैं, तुजको धनका धस वक्त मुजलीम न होना याहीये,
जयके तु मेरी मुजहे-मत करे, धन लोगोंका मेरे साथियोंमें शुभार
करना याहीये, ये सुनकर दुर रुक गया, आपने उन काहीसे-वालोंसे
अहले कुहाका हाल पूछा. उनहोंने ज्ञान किया, के अकसर
भोअज-अ-जीन: तो आपके भीलाइमे हैं, शीर आपने कासीद कयेस
भीन मसहरका हाल दरयाइत किया, उनहोंने कहा, वोह तो कल
हो-गया. ये सुनकर आपकी आंखोंमें आंसु भर आये, तरमाहने
अर्ज किया, अय जनाय, आपके साथ जहोत थोडे आदमी हैं,
जो ये जालीम हों, आपके साथ हैं. नली लडें. तो आपको धनके
कयजेसे रिहा होना दुशवार है. जय में कुईसे यला हुं. इसके अक
रोज पेस्तर करीय अक हजर आदमी के आपके पास आनेके
वास्ते अक मयदानमें जमा हो-रहे थे, अय मेरी रायेमें आपके
कुहा जना नहीं याहीये. जयके आप कीसी और शहरको रवाना
हों, तो मुनासीय है. अगर वहांकी आपको उतरने न-दे. तो
आप चुपकेसे हमारे साथ यलीये. वहांसे करीयमें अक पहाड है,
जहां, के हम रहते हैं. जय आप वहां पहांय जईंगे, तो वोह
अयसी जमा है. जहां दुशमनोंका जलया पाना दुशवार है. और
में वहां आपको कभी-सये तयके भीस हजर आदमी तक जमा
कर दे-सकता हुं. और आप जयतक वहां याहें रहें. आपने

उसके कमरे में हुआ ही और इरमाया, के अन्ध धनसे एक वायफेदा हो-गया है, और धनशा अदस्ता, पहोत बद्ध करीबमें उस वायफेदा जुद्धर होने वाला है, एक वक्त जो मुनासीब होगा, उस पर अमल करेगा, या तेरे साथ बला बलुंगा, अगर अम्बली तुम्हको मेरी पत्नी गीरीसे गारील न-रेहना चाहिये, याने मुम्हको आने पीनेको सामन पहेंचा दियाकर, आप उसको रक्षित करके, अपने हम-राहियोंमें आकर भीज-गये.

धनही अयाममें आप एक भरतमें रातको सवार होकर रवाना हुये, आपको सवारी परही एक किसानकी सुनुदगी आ-गछ, जन्म आपकी आंख खुल-गछ, तो आपने ये कहा, "धन्या लीहलाहो व धन्या ध-लयहो राजेडिन, वल हम्हा, लिहलाहो रण्णल आ-ल-मीन." आपके इज्जत, अली भीन अल-हुसेन रही, ने अर्ज किया, अम्मा गन! आपके प्रसतीनन केहनेका सन्म उया है? आपने इरमाया, अय मेरे प्यारे इज्जत, मुम्हको सुनुदगीमें आपमें एक अन्ध नजर आया, और वोह ये कह रहा है, के ये लोग तो सचेर कर रहे हैं, और भोतली धनकी तरफ आ-रही-है, मेने उम्हकी ये ताम्बगीर की, के अन्ध हमारी हयात अतम सुकी है, अली भीन अल-हुसेन असे, ने अर्ज किया, अम्मा गन! क्या हम हक पर नहीं हैं? आपने इरमाया, अन्ध हम हक पर हैं, अली भीन अल-हुसेन असे, ने अर्ज किया, तो जन्म पर केह पन्नाहकी अत नहीं, हजरत हुसेन असे, ने उनके लीये हुयाये प्येर की, सुम्होमें आप उन गये, और शेर बद्धकी कुत्ता कुत्त दिया, आपने याहा, के हुम्हको छोडकर असे गये, अगर वोह आपका आयेम् हुवा, आपमार आपने एक मुकाम पर, के उसका नाम नेनवे था,

वितरें, उस वक्ता कुईसे जेक सवार आता हुवा दीभाई दीया।
 उस सवारने छुरको सलाम करकर धुपने-जीयाइका जेक नामा
 दीया, उसमें धुपने जीयाइने ये लीज्या था, के जय पुनको •
 ये भत पहोये औरन धमाम हुसेन अले, को मडपुस कर दे.
 जहां पानी न-हो, और न कोछ कीलया हो, छुरने वोह नामा
 पढकर धमाम हुसेन अले, को सुना दीया और आपको धस जात
 पर मजपुन कीया, के आप पुनक मियाजानमें वितरें, धमाम हुसेन
 अले, ने जेक और मुकामको जतला कर कहा, में वहां वितरना
 याहता हुं, उनहोंने कुपुन न कीया। मासीह जदीरने कहा, हमको
 धसकर रीयायतका हुकम नहीं हे, अगर आप धसपर राजी
 नहीं होते हैं, तो कल तक जुदा जाने आपके लीये कोछ और
 हुकम आवेगा, आपने इरमाया, में अपनी जनीयसे जंगमें
 पेश हस्ती करना नहीं याहता हुं, तुम्हें धमत्यार हे. जदीरने
 कहा, आप हमारे धस करीयेको जे पुरातके दोनों किनारों पर
 वाक्य हे और जे हमारे सामनेही हे. तशरीह ले यत्रे. आप
 मोहर्भकी दूसरी तारीफ पंज शंभाके राज वहां वितरे. दूसरे
 राज सुजहोको डिमर जिन साअद जिन अज्जी वीकास, बार
 हजार और लेकर आया, डिमर जिन साअद आपके मुकामिले
 के वास्ते नहीं आया था. जलके धुपने-जीयाइने उसको मुल्के रयकी
 सुमेदारी पर मुकरर करके रवाना कीया था, मगर धमाम हुसेन
 अले, के वाक्यको देखकर धुपने जीयाइने, डिमर जिन साअदसे
 कहा, के धमाम हुसेन अले, के पास तेरा जनाबी मुनासीय
 हे, धसके जाह शीर तु आने ओहदे पर बला-ज. लेकीन
 डिमर जिन साअदने धुपने जीयाइसे कहा, अच्छा, में जस

ઇસ અમરેકો સમઝ લું, આજકા દીન મુજકો મોહલત મીલની
 ચાહીયે, ઇખને ઝીયાદને કુખુલ કયા, ઉમર ખીન સાઅદને
 અપને અસલાખસે ઇસ ખારેમે મશવેરા કીયા, સબોને ઉસકો
 હુસેન અલે, કે મુકાબીલેકી શીરકતસે મના કીયા, ઉમર ખીન
 સાઅદકે પાસ ઉસકા બાનખ હમઝા ખીન મુગીરા, ખીન
 શાઅખા આયા, ઝોર કેહને લગાકે મામું ! તુમ હુસેન અલે, કે
 મુખાલે-શીનમેં મત શરીફ હો, ઉમર ખીન સાઅદની સમઝ ગયા,
 કે વાકઇ યે કામ બહોત પુરા હે, ઇસકે બાદ ઉમર ખીન સાઅદ,
 ઇખને ઝીયાદકે પાસ આયા, ઝોર ઇમામ હુસેન અલે, કે મુકા-
 બિલેકે વાસતે જાનેસે પેહલુ તહી કી, ઝોર યેલી ખ્યાન કીયા, કે
 ઇસ કામકે વાસતે ઝોર બહોત આદમી હેં, બહાદુરીમેં મુઝસે
 હમર દરખ બેહતર હેં. ઉસને ઝોર લોગોકે નામ બતાયે, કે
 કે કુલાન કુલાન આદમી ઇસ કામકે લાયેક હેં. ઇખને-ઝીયાદને
 કહા, અગર તુજકો ઇસ કામમેં શરીફ હોનેસે ઇનકાર હે, તો તુજકો
 મુલકે રયકી સુખેદારી નહીં દીખ સકતી. અગર તુ મુલકે રયકો
 હુકમ-રાની પસંદ કરતા હે. તો યે કામ કુખુલ કર, આખીર ઉમર
 ખીન સાઅદને દુનિયાની લાલચસે યે કામ કુખુલ કીયા, ઝોર ઇમામ
 હુસેન અલે, કે પાસ મયે ફાજે કસીર પહોંચ્યા, ઝોર શીર મુખતલોફ
 રાહ ઝોર જરીએસે ફાજે હસખુલ હુકમ ઓમેદુલ્લા ઇખને ઝીયાદકે
 વહાં આકર જમા હોને લગી. ઉમર ખીન સાઅદને આપકે પાસ
 કાસીદ બેજકર કહા, કે ઇખને ઝીયાદકા તો યે હુકમ હે, ફીર આપકી
 કયા રાયે હે. આપને ફરમાયા, મેં અદબે કુદાની હસખુલ તલખ
 આયાં થા, અગર મેરે આનેસે તુમ લોગ નારાઝ હોં, તો મેં વાપસ
 અલા જાતા હું. ઉમર ખીન સાઅદને, ઇખને ઝીયાદકો આપકે ફરમા-

નેકે જ મુજબ મુત-તલે કીયા. ઇન્ને-ઝીયાદને કેહલા બેગ, કે જ્ય તક હુસેન અલે, યઝીદની બચાવત કુખુલ ન કરે, કોઈ ઉબર ઉસકા મકબુલ ન-હોગા, ઓર હુસેન અલે, કે અયસે મુકામમેં મહરસ કરદેના ચાહ્યે, જહાં ન પાની હો, ઓર ન કીસ તરેહકી પનાહ મીલ સકે। પસ ઉમર ખીન સાઅદને ઉમર ખીન અલ હન્ન-જકો પાનસો સવારકા યરગીરોહ બનાકર જનાય હુસેન અલે, કે પાસ બેગ, ઓર ઉનકો યે હુકમ દીયા ગયા, કે તુમ અયસે મુકામ પર અપની સફાઈ કરો, જસકે બાઈસસે હુસેન અલે, કે પાની ન-મીલ સકે, યે વાકેઆ ઇમામ હુસેન અલે કે કલ હોનેસે તીન રોજ પેશતરકા હે. ઉસ વકત અબ્દુલ્લા ખીન અખીલ-હસીન અલ અરજને આવાઝ દી, અય હુસેન અલે, અબ તુમકો પાનીકા એક કતરાબી નહીં મીલ સકતાં, ઓર બે-જગો જુદાલકે તુમ પ્યાસસે ખુદ બખુદ મરગજોગે, આપને ઉસકે લીયે બદ-દુઆ કી, યા અલ્લાહ ઇસકોબી પ્યાસસે માર, ઓર યે પાનીસે તરસ તરસ કર મરગજે. જ્ય ઇમામ હુસેન અલે, ઓર ઉનકે અસહાબે અખયાર પર તીશ-નગીને ગલ્યા કીયા, તો આપને આપને ભાઈ, જનાય અખ્યાસ ઇન્ને અલીકો પાનીકે વાસતે જનીએ પુરાત રવાના ફરમાયા, લીખ્યા હે, કે જનાય અખ્યાસ અલે, કે હમરાહ ખીસ આદમી પ્યાદા, ઓર તીસ સવાર યે, વોહ ખીસ મશકે લેકે પાની લાનેકે વાસતે રવાના હુયે, જ્ય જનાય અખ્યાસ કિનારે પુરાત પર પહોંચે, ત્ય ઉમર ખીન અલ હન્નજને બ-આવાઝે ખુલંદ કહા, કે તુમ કોન લોગ હો ? હિલાલ નાફેઅને જોકે અસહાબે હઝરત મેંસે યે, કહા, કે અય ઉમર ખીન અલ-હિન્નજ, મેં તેરા ચચાઝાદ બાઈ હું, ચાહતા હું, કે પાની મીયું, ઉસને કહા કે પીયો, ઉપવકત હિલાલ ખીન નાફેઅને જનાય

દીધા, કે મેં કીસ તરફ પાની પીઈ. અહલે ખયતે નુખુવત તો ખાસે હેં, ઉસને જનાય દીધા, કે તુમ સય કેહતે હો, લેગીન મુજકો હુકમે ઉમર સાઅદબી હે, કે અહલે ખયતે નુખુવતકે લીયે, એક કતર પાનીકા ન લેખતે હો. પસ હલાલ નાફેઅને આપને લોગોંકો આવાઝ દી. કે જલ્દ પાની મશ્કોંમે બરલો, યે સુનકે ઉમર ખીન અલ હિજ-જનેબી અપને લોગોંકો આવાઝ દી, કે હરગીઝ હરગીઝ ધન લોગોંકો પાની ન લેખતે હો, યે સુનતેલી વોહ લોગ સદ્દે રાહ હુયે, ઓર એક સખત લડાઇ હુઇ. લેકીન આસહાબે હઝરતને નીહાયત મરદાનગી ઓર જુરાતકે સાથ મશ્કેં પાનીસે બરગી, ઓર સખકે સખ સહીહ વ સાલીમ ખેમે તક પહોંચ ગયે.

બાદ ઇસકે હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ને ઉમર ખીન સાઅદકો બ-વકતે શખ તત્તમ કીયા, ઓર યે કેહત્રા બેખ, કે ચંદ બાતેં જુરરી કેહની હેં, જનાય ઇમામ હુસેન અલે, હમરાહ ખીસ આદમીયોંકે અપને લશ્કરસે જુદા હુયે, ઉમર સાઅદબી હમરાહ ખીસ આદમીયોંકે અપને લશ્કરસે જુદા હોકે. જનીબે હઝરત રવાના હુવા, જબ હઝરતકે કરીબ ઉમર સાઅદ પહોંચા, તો ઉસ વકત હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ને અપને અસહાબસે ફરમાયા, કે તુમ હટ જાઓ, સખ હટ ગયે. લેકીન જનાય હઝરત અખખાસ રહી, ઓર જનાય અલી અકબરને આરઝ કીયા, કે યા હઝરત, હમ આપકો અકેલા હરગીઝ ન-જોડેગે, સુનાયે વો હમરાહ રહે. જબ ઉમર ખીન સાઅદને યે દેખા, તો ઉસનેબી અપને લોગોંસે યે કહા, કે તુમબી હટ જાઓ, લેકીન ઉસકા શુલામ ઓર બેટા મુસમમા બ-હફસ ઉસકે હમરાહ રહા, પસ હઝરત ઇમામ હુસેન રહી, ને બ-નહરે ઇતમામે દુખાવત, ઉમર ખીન સાઅદસે ફરમાયા, કે ક્યા તુ મુજસે લોગા ? આયા

નહીં જાનતા કે મેં કોન હું ? જોર દીસકા ફરજંદ હું, મેં
 ફરજંદે રસુલે ખુદા હું, જોર તર દીન્યે હજરત અલી વ ઝાહરા
 રહી, હું બખુલ મેરે જોર કોમ દુનિયા-કે પરદે પર નવાસા
 રસુલે સલ, કા નહીં હે, તુ ખુદાસે નહીં ડગ્તા હે, જોર તુ
 એતેકાદે રોજે જાઝા નહીં રખતા હે, સાથ ઇન મલકોનેંકા
 છોડ દે. જોર મેરે પાસ ગ્યા, જોર સગ્યા-દતે અબ્બી હાસીલ કર.
 જોર અબ્બમે આખેરતસે તજાત ચાહ, ઉસને કલામે હજરત સુનકે
 અર્જ કીયા, કે યા હજરત મેં ડરતા હું, કે ધર મેરા વૂયરાન ન
 હોજાયે, હજરતને ફરમાયા, કે મેં અપને માલસે તેરે લીયે મકાન
 બનવા દુગ્ગા, ફીર ઉસને કહા, કે મેરી ઝમીન વ-ગયરા ઝખ્ત હો-
 જાયેગી, હજરતને ફરમાયા કે, મેં અપની ઝમીન તુજકો દેદુગ્ગા, જો
 હિજાઝમે વાકેઅ હે, ફીર ઉસને કહા, કે મેરે અચાલ આપકે
 સાચકી વજેસે હલાક હો-ગવીગે, યાની બની ઉમ્મીયા, સખ
 માલો અસખાન વ ઝમીન લે-લેગે, જોર લડકોકો માર ડાલેગે,
 હજરતને મુલાહીઝા ફરમાયા, કે ઇસકો કુછ અસર નહીં હોતા હે,
 જોર રાહ હકકી તરફ નહીં આતા હે, નીહાયત રંજદા હુયે, જોર
 ફરમાયા, કે ખુદાનંદે આલમ, તુજકો રખને ખામમે હલાક કરદે,
 જોર આખેરતમે હરગીઝ ન-અખશે, જોર દુનિયામે તુજકો હરગીઝ
 રાહત ન-મીલે જોર ગંદુમે રયસે ખાના નસીબ ન-હો, યહાં તકકે
 તુ કતલ હો-ગયે, અલ ગન્જ બબ ઉસકી ખબર ઇબને-ઝીયાદકો
 પહોંચી, તો ફૈરન એક નામા ઊમર બીન સાઅદકે નામ નીહાયત
 પુર ઇતામ લીખ્યા, કે મેને સુના હે, કે તુ બનાબ ઇમામ હુસેન
 અલે, કી મહારાત કરતા હે, જોર રાતકો મશવેરા હોતા હે, પસ
 ઇસીમે ખબર હ, કે બબ નમેકા દેખે, હજરત પર પાની બંદ કરદે,

ਐਸੇ ਹਜ਼ਰਤ ਪਰ ਲਖਕਰ ਕਸ਼ੀ-ਕਰ. ਐਸੇ ਐਕ ਲਮਹੇੜੀ ਮੋਹਲਤ
 ਨ-ਏ. ਅਗਰ ਅਧਸਾਹੀ ਕਰੇਗਾ, ਤੋ ਤੇਰਾ ਘੜਾ ਨਾਮ ਹੋਗਾ, ਐਸੇ ਧੜੀਓ
 ਤੁਝਸੇ ਘੜੇਤ ਘੁਥ ਹੋਗਾ, ਐਸੇ ਹਮ ਫੋਗੋਂਕੇ ਨਜ਼ਰੀਕਲੀ ਤੇਰੀ ਘੜੀ
 ਖੰਭਰਤ ਹੋਗੀ, ਐਸੇ ਤੁਝਕੋ ਖਸਕੇ ਖਵਜ਼ਮੇਂ ਘੜੇਤ, ਕੁਝ ਖੰਭਰਤ
 ਦੀਆ ਜਯੇਗਾ, ਲੀਘਿਆ ਏ, ਕੇ ਧੇਛ ਨਾਮਾ ਸ਼ਿਮਰ ਘੀਨ ਘੁਲ
 ਜ਼ੋਸ਼ਨਕੇ ਪਾਸ, ਉਮਰ ਘੀਨ ਸਾਅਫ਼ ਰੋਜ਼ੇ ਪੰਝ ਘੁਥਾ, ਯਾ ਜ਼ੁਮਘਾ,
 ਨਹੁਮ ਮਾਫ਼ੇ ਮੋਹਰਰਮਕੋ ਲਾਯਾ, ਉਮਰ ਘੀਨ ਸਾਅਫ਼ਨੇ ਜਯਾ ਨਾਮਾ
 ਪਰਛਾ, ਸ਼ਿਮਰਸੇ ਸੁਘਾਤਿਯ ਹੋਕੇ ਕਛਾ, ਕੇ ਘੁਛਾ ਤੁਝਕੋ ਜਯਾਏ ਘੜ
 ਏ, ਤੁਨੇ ਨ-ਯਾਛਾ, ਕੇ ਦਰਮਿਆਨ ਹਜ਼ਰਤ ਖਮਾਮ ਹੁਸੇਨ ਅਲੇ, ਕਰਕਏ
 ਰਸੁਲੁਸ-ਸਕਲੇਨ, ਐਸੇ ਧੜੀਓ-ਏ ਫੋਛ ਸੁਰਤ ਸੁਲਏ ਛਕ ਨੀਕਲੇ.
 ਹਜ਼ਰਤ ਖਮਾਮ ਹੁਸੇਨ ਅਲੇ, ਅਧਘਤੇ ਧੜੀਓ ਕਧੁੰਕਰ ਕਰ ਸਕਨੇ ਏ,
 ਐਸੇ ਵੋਛ ਸੁਟੀ, ਖਮਨੇ ਜੀਯਾਛਕੇ ਦਰਗੀਝ ਨ-ਹੋਂਗੇ, ਨਾ-ਧਾਰ ਹਜ਼ਰਤਕੇ
 ਸਾਧ ਲਛਾਛ ਕਰਨਾ ਹੋਗੀ, ਐਸੇ ਦੁਨੀਯਾ ਵ ਉਛਘਮੇਂ ਤੁਝਕੋ ਅਘਘੇ
 ਘੁਛਾਮੇਂ ਗੀਰਫ਼ਤਾਰ ਹੋਨਾ ਪਏਗਾ, ਉਸ-ਵਕਤ ਸ਼ਿਮਰਨੇ -ਕਛਾ,
 ਕੇ ਮੇਂ ਧੇਛ ਨਛਾ ਜਨਨਤਾ, ਅਗਰ ਤੁ ਖ਼ਤਾਅਤ ਹੁਕਮੇ ਖ਼ਘਨੇ
 ਜੀਯਾਛਕੀ ਕਰਤਾ ਏ, ਤੋ ਸਰਦਾਰੀ ਤੁਝਕੋ ਮੁਘਾਰਕ ਹੋ, ਵਰ ਨ
 ਲਖਕਰਸੇ ਅਲਗ ਹੋ-ਘ, ਮੇਂ ਘੁਛ ਹਜ਼ਰਤਸੇ ਲਛੁੰਗਾ, ਧੇਛ ਸੁਨਕੇ ਉ-
 ਮਰ ਸਾਅਫ਼ਨੇ ਅਘਘੇ ਆਘੇਰਤਕੋ ਕੁਘੁਲ ਕਰਲੀਯਾ, ਐਸੇ ਸ਼ਿਮਰਕਾ
 ਸਰਦਾਰ ਪ੍ਰਾਫ਼ੋਂਡਾ ਮੁਕਰਰ ਕਰਏ, ਲਖਕਰਕੋ ਹੁਕਮ ਦੀਯਾ, ਕੇ ਜਨਾਘ ਖਮਾਮ
 ਹੁਸੇਨ ਅਲੇ, ਕੀ ਤਰਫ਼ ਰਵਾਨਾ ਹੋ. ਜਯਾ ਲਖਕਰੇ ਉਮਰ ਘੀਨ
 ਸਾਅਫ਼, ਕਰੀਘ ਘੇਮਧੇ ਅਛਲੇ ਦਰਮ ਪਹੋਂਘਾ, ਤੋ ਜਨਾਘ ਅਘਘਾਸ
 ਰਹੀ; ਘ-ਹੁਕਮੇ ਜਨਾਘ ਖਮਾਮ ਹੁਸੇਨ ਅਲੇ, ਸਾਧ ਘੀਸ ਆਫ਼ਮੀਘੋਂ
 ਕੇ ਕਰੀਘ ਲਖਕਰੇ ਉਮਰ ਘੀਨ ਸਾਅਫ਼ਕੇ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲਾਏ. ਐਸੇ
 ਕਰਮਾਧਾ ਕੇ, ਤੁਮ ਕੌਨ ਹੋ ? ਐਸੇ ਧਛਾਂ ਕਧੁੰ ਆਏ ਹੋ ?
 ਚਿਨਹੋਂਨੇ ਮੁਤ-ਤੇ-ਸ਼ੀਕੁਲ ਲਖਕਰ ਕਛਾ, ਕੇ ਹਮ ਘ-ਹੁਕਮੇ ਖ਼ਘਨੇ ਜੀਯਾਛ

धस वासते आये हें. के अगर धमाम हुसेन अले, धतान्धते
 बभीह धप्पार करे तो अयेर, वर न उनसे लडेगे. ये सुनके जनाम
 अण्णास रही, भीहमते धमाम हुसेन अले, मे वापस आये.
 ओर सण केहीयत प्यान की; हजरतने इरमाया, अछछा, उनसे
 कहा, के आनकी रात मोहलत हो, ताके हम ध्याहते पुढा पण
 लाये, कयुं के हम हमेशासे ध्याहत ओर धसतीगहरके मुशताम
 रहते हें, आनकी अण्णको गनीमत शुमार करके, ध्याहते आजीरी
 पण लाये, हरयंदके अहले लखकरने शौर व जोगा किया, ओर
 मोहलत देनेमे मुआयेका किया. लेकिन उमर भीन साअहने
 ज-हजर अराभी ओके अण्णकी मोहलत दी, जम सुण्हो दुध, तो
 हजरतने अपने सीपाहे कलील-मेसे हमशी बहेल व पंज सवार
 ओर सो प्याहे थे. ओर ज-रिवायते हीगर जुमला ओहतर मये
 सवार ओर प्याहे थे. जह्दीर भीन केनको मेमना लखकर, ओर
 हुभीअ धयने मुआहीरको मयसरा लखकर-पर मेअियन इरमाया,
 ओर अलम लखकरका अपने बिरादरे वहादर हजरत अण्णास
 को दिया, ओर हजरत धमाम हुसेन अले, ने गीह जेमेके पंदक
 पुहवा-के आग रौशन करवा-दी, के ह-अतन लखकरे यजीह पलीह
 जेमे-तक न-आनये, ओर उमर भीन साअह-नेभी अपने लखकरको
 तरतीप किया, धस तरेह के मेमना उमर भीन अल हुज्जज,
 ओर मयसरा शिमर भीन छल-जेशान मलहनोंको सुपुर्ह किया.
 ओर नशाने लखकर अपने गुलाम मुसम्मा वल्लहको दिया, ओर
 अरवा भीन कयेसको सरदार सवारोंको दिया, ओर शीस भीन रणधको
 सरजीशह प्याहोंको, ओर पाह धसके अपने लखकरको हुकम दिया,
 के हजरतकी तरफ रवाना हों, ओर हजरत धमाम हुसेन अले,

કેા મએ અઝીઝો અકરૂઆ વ અસહાણ શહીદ કરાશે, જબ હઝરત
 ને ચેહ બે-હયાઝ ઝોર સંગદીલી ઉસ કૌમકી મુલાહીઝા ફરમાય, તો
 હઝરતને નીહાયત રઝા વ તસલીમસે બ-દરગાહે કાઝી ઉલ હાજતમે
 ઇસ તરેહ અર્જ કીયા. "અય પરવર-દીગારે આલમ, તુહી હર આદ
 લો વ બલા વ સખ્તી વ મુસીબતમે મેરા હામી હે, તુહી હર અમ-
 રમે જો કુછ કે મુઝપર નાઝીલ હુવા-હે, મેરા મોતેઅર ઝોર મલાજ
 હે ઝોર બહોતસી મુસીબતો કે જસસે દીલ ઇનસાનકા ઝપક હો-ગયે,
 ઝોર પહાડ અપને મુકામસે હરકત કરે, ઝોર તસદીક કમ હો-
 ગયે, ઝોર બાયેસે શમાતતે આદા હો, ઇન તમામ બાતોમે
 હુઝસે શિકાયત કરતા હું, હર આ-હાલે કે. તુઝસે રમખત રખતા
 હું, તુઝીપર બરોસા રખતા હું, પસ દહા કર દે ઉસકો, ઝોર
 ઝાબેલ કરદે, કયું કે તુહી તો સાહેબે નેઅમત ઝોર સાહેબે હર
 હસના ઝોર મુનતહી હર રગખતકા હે. જબ ઇસ હુઆસે
 હઝરત ફારીમ હુયે, તો એકહી મરતબે લશ્કરને ઇરાદા બેમેકા
 કીયા, ચુકે ખંદકમે આમ રૌશન થી, ઉસ તરફસે ફીર ગયે,
 ઇસ અસનામે ઇબ્ને જવેરયા મજનીને તાલી બજા-કે આવાઝ
 દી, કે અય હુસેન અલે, ઝોર અસહાબે હુસેન અલે, બશારત
 હો, તુમકો આતશે દોઝખકી, કે કબલ વહાંકે દુનીયાહીમે વાસ-
 તે અપને આમ રૌશન કી. યે સુનકે હઝરત ઇમામ હુસેન અલે,
 ને ઉસકો હુઆયે બદ કી. કે ખુદાવંદ, ઇસ મલકનકો આતશે
 દુનીયામે હલાક કર, નાગાહ ઉસ શકીકા ઘોડા બઝકા, ઝોર ખંદક
 મેં ગીર પડા, ઝોર વોહ શકી ફીનનારે વસ-સકર હો-ગયા, બાદ
 ઉસકે તમીમ ખીન હસીનને આવાઝ દી, કે અય હુસેન અલે,
 ઝોર અસહાબે હુસેન અલે, જાનીબે ફરાત નજર ઉઠાકર

દેખો. કે કયસા પુરાતકા પાની મીસલ શીકમે મારકે મોળે' મારતા
 હે, મગર તુમ હરગીઝ હરગીઝ એક કતરા પાનીકા ન પીએ.ગે.
 જબ હઝરતને સુના, તો ધરસાદ ફરમાયા, કે ચે ઝોર ઇસકા બાપ
 દોનોં દોળખી હેં, ઝોર દરગાહે ખુદામે' મર્જ કીયા, ખુદાવંદ ઇસ
 મલકનકો આજકે દીન ખ્યાસસે હલાક કર, પસ ઉસી વકત ઉસ
 પર નીહાયત તીસ્નગી ગાલીબ હુમ, ઝોર ઉસકા ઘોડા સફરાકો
 તરફ ભાગા, એક પચેર ઉસકા રીકાબસે નીકલ ગયા, ઝોર સરકે
 બલ ઝમીનકી તરફ ગીરા. ઝોર દુસરા રીકાબમે' ફંસ ગયા,
 ગરઝકે પચ્ચરોસે સર ઉસકા ટકડા ટકડાકે પાશ પાશ હો-ગયા.
 ઝોર ખ્યાસ ખ્યાસ કહેતા હુવા; જાનીએ અસ-ફલુસ સાફેલીન
 રવાના હુવા, ઝોર અબ્દુલ્લા ખીન હસનબી ચેહી કહેતા ચા,
 હઝરતને ઉસકે વાસ્તેબી ચેહી બદ-દુઆ દી-થી, સુનાંચે વોદબી
 ઇસી તરફ તીસ્નગીકી સખત તકલીફસે મરા. સુનાંચે રાવી કહેતા
 હે, કે બાદ વાકેઆ કરબલા વોહ ઇસ કીસમકે મર્જમે' મુખતીલા
 હુવા, કે ઉસકો શીદતસે ખ્યાસ લગતી થી, જબ વોહ ચોડાસા
 પાની પીતા, તો કય હો-જતી, શીર પાની પીતા તો જાન કંદનીકી
 નોખત હો-જતી, ઝોર કય હો-જતી, આખેરલ અમર, ઇસી તક-
 લીફસે મરગયા, લીખ્યા હે. કે બશીર છબને અશબસને બ-તરીફ
 ઇસતેહજા કહા, કે અબ હુસેન અલે, આપ અપને અહલે-બચેતકી
 પરદા-દારીકા બહોત ખ્યાલ રખતે હેં. હાલાંકે અયસા ખયાલ ઝોર
 કોઇ કમ રખતા હે, ચે સુનકે હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ને
 આયત પરહી, ઇન નહલા હુસ-તફા આ-ક-આ ગુહન, વ
 આલા ઇબ્રાહીમા વ આલા ઇમરાના અલલ આ-લ-મીન,
 બુરહે ચ-તીન બાઅ-દોહા મીન બા-અફ." હઝરતને ફરમાયા,

કે કસમ ખુદાકી મોહંમદ મુસતફા સલ, આલે હઝરત ઇબ્રાહીમ
અલે, થે. ઝોર ઇતરત હમારી આલે મોહંમદ સલ, સે હે. પસ
સરે મુબારક જનીબે આસમાં ખુલંદ કીયા, ઝોર અર્જ કીયા, કે
પરવર-દીગાર, આજ બશીર ખબને અશઅસકો અયસી જલ્લત
દે, કે કીસીકો ન દીહો. લીખ્યા હે, કે ઉસ વક્ત વોહ વાસ્તે
કઝા હાજતકે લશકરસે બાહર ગયા, જબકે બચકા, નાગાહ એક
ખીછછુને ઉસકો ડંકે મારા, ઉસકે સદમે ઝોર અજાયતે જા-મુજસે
બરહ-ના નજસતમે લોટતા થા, યહા-તકકે ઉસી હાલતમે વાસીલે
જહનમ હુવા. હતુજ લડાઇ નહીં શુર હુઇ, મગર બ-સબબ
નમીલને પાનીકે, અહલે-બયતે રસુલ સલ, પર નીહાયત ખ્યાસ
ગાલીબ થી, શોરે અલ-અતશ અલ-અતશ ખેમેસે ઉઠા, ઉસ-
વક્ત ઝયેહ ખીન હુસીન સમદાની, હઝરતકી ખીદમત મેં આયે,
ઝોર અર્જ કીયા કે, યા હઝરત મુજકો ઇજ્જત દીજયે, કે ઇન
અશકીયાસે કુછ કહું, હઝરતને ઇજ્જત દી, વોહ લશકરે ઉમર ખીન
સાઅદકે સામને આયે, ઝોર કહા, ઐયોહન-નાસ, ખુદા-વંદે
આલમ, મોહંમદ મુસતફા સલ, કે બ-હક વ રાસતી વાસતે
હમારી હીદાયતકે બેજ, તાકે હમકો ખુશ-ખબરી નઇમે જન્મત,
ઝોર સવાબે આખેરતસે દે. ઝોર અજાયે આખેરતસે ડરાયે. ઝોર
ખલાયેકકો તરફ ખોલિકકે હાઅવત કરે, ઝોર સરગસ્ત-ગાંને મુલ-
માતે શુમરાહીકે-લીયે, ચીરાગે હીદાયત રૌશન કરે, લેકીન તુમ લોગ આબે
દુરાતકો જસસે-કે, સમો ખોક તકે સયરાબ હોતે હે. ઉનહેં નખી
સલ, કે અહલે-બયતસે મુઝાયેકા કરતે હો ? ઉન અશકીયાને કહા, કે
ઝીયાદા ન-કહો, હમ એક કતરા પાનીકા નદેગે, રિવાયતમે હે, કે
શીમર ખીન જલ-જ્વેશન મલઉનખી કરીબ ખેમેકે આયા, કે અબ

હુસેન અલે, આતશે દુનિયાકો કબલ આતશે આખેરતકે ઇખત્યાર
 કીયા । હઝરતને ફરમાયા, કે આપ યરવાહેકે લડકે તુહી સઝાવારે
 આતશે દોખખ હે. ઇસ કીસમકી મજ-પુરાહાત ઓર બેહુદા આતે
 શીમરકી મુનકે, મુસલીમ ઇખતે ઓસજીકો ગુસ્સા આ-ગયા.
 ઓર હઝરતસે અર્જ કીયા, કે મુજકો ઇમજત દીજીયે, તાકે તીર
 ઉસપર મારું, કે શીનનાર હો-જીયે, ક્યું કે યે મલકન સખસે જીયાદા
 શકી હે, હઝરતને જવાબ દીયા, કે મેરી તરફસે ઇખતોદાયે જંગ
 હરગીઝ ઝેખા નહીં. બલકે મેં ચહતા હું, કે હુજ્જતે ખુદા ઇનપર
 તમામ કરે સાદ-હુ યુરીર ખીન હસીરને સીવાહે શામકે કરીખ
 આકર કહા, કે અય કાશીરો । ખેડે ખુદાસે ડરો, કે જુરરીયત
 યાને અવલાદે રસુલે-ખુદા સલ, મારે પ્યાસકે તડપ રહી હે,
 લીલાહ થોડા પાની દો, કયા થે તરીકા મેહમાન-દારીકા હે ! આખીર
 તુમહારા ફરજદે રસુલ સલ, કે સાથ કયા ધરાદા હે ? ઉનહોંને
 કહા, કે હમ આહતે હે, કે ઇખતે-ઝીયાદકે પાસ લે-જીયે, ઓર
 ઉસકો દેદે, યુરીર રહી, ને ફરમાયા, કે આયા તુમ રાઝી નહીં
 હોતે, કે ફરજદે રસુલ સલ, અપને જદદે અમજદકે રૌઝેપર પલટ
 જીયે. ઓર અય અહલે કુદા । આયા તુમને વાએદા નહીં કીયે,
 ઓર ખુતુત નહીં બેજે, કે આપ તશરીફ લાઇયે, હમ આપકી
 નુસરત કરેજે, ઓર મોઅઝ-કદ અ-ઇમાનબી કીયા થા, ઇન સખ
 ખાતોકો અખ લુલ ગયે, ઓર અખ ચાહતે હો, કે જનાબ ઇમામ
 હુસેન અલે, કે ગીરફતાર કરકે ઇખતે-ઝીયાદકે પાસ લે-જીઓ.
 વાયે-હો । તુમપર અય બે-હયાઓ । મેંને તુમસે બરહકે કુફરો ઝલા-
 લતમેં ગીરફતાર કીલીકો નહીં દેખા, ઇસકે જવાબમેં લશકરે
 કામને તીરોંકા મેહ ઉસ દીનદાર-પર બરસાયા, નાચાર વેહ હઝર-

તકે પાસ આયે, જબકે ઇમામ હુસેન અલે, ને ઉન ઝાલીમોકો આમા-દયે જંગ દેખા, તો વારતે ઇતમામે હુજૂતકે જનીબે હરકરે જામ રવાના હુયે, ઇસ સુરતસે કે અમા-મયે રસુલે-ખુદા સલ, સરપર ખાંધા, ઓર તલવારે મોહુંમદ સલ, હમાયેલ કી. ઓર ઘોડેપર સવાર હુયે, મુકાબિલમે લશ્કરે અજકીયાકે તશરીફ લાયે, એક ખુતબા બ-આવાઝે ખુલદ પરહા. ઓર ફરમાયા, કે તુમકો ખુદાકી કસમ દેતા હું, કે આયા તુમ મુજકો. પેહચાનતે હો, યા નહીં? સખને કહા બેશક, હમ આપકો પેહચાનતે હેં, આપ ફરઝદે રસુલે-ખુદા સલ, હેં. હઝરત ને ફરમાયા, કે તુમકો કસમ હે, જનાબ રસુલે ખુદા સલ મેરે બદ હેં યા નહીં? સખને કહા બેશક આપકે બદ મોહુંમદ સલ, હેં. શીર ફરમાયા, કે મેરી વાલીદા ફાતેમા ઝોહરા રહી, હેં. યા નહીં? સખને કહા બેશક, આપકો માં ફાતેમા ઝોહરા રહી, બીનતે રસુલે ખુદા સલ, હેં. શીર ફરમાયા, તુમ જાનતે હો, કે મેરે બાપ અલી સુરતઝા રહી, હેં યા નહીં? સખને કહા બેશક, આપકે બાપ અલી સુરતઝા રહી, હેં. શીર ફરમાયા, આયા જાનતે હો તુમ, કે મેરી નાની હઝરત ખુદીજા રહી, જે સખ ઔરતોસે પેશતર ઇમાન લાઇ હેં? સખને કહા બેશક, આપકો નાની હઝરત ખુદીજા હેં. શીર ફરમાયા, આયા જાનતે હો, કે હઝરત હુમઝા સૈયેદુલ્લ-શોહદા રહી, ચચા મેરે બાપકે હેં? ઓર હઝરત બાઅફરે તૈયાર મેરે ચચા હેં? સખને કહા બેશક, હમ ખુબ જાનતે હેં; બાદ ઉસકે ફરમાયા, કે યે અમામા ઓર તલવાર, રસુલે ખુદા સલ, કી હે યા નહીં? સખને કહા બેશક, અમામા ઓર તલવાર રસુલે ખુદા સલ, કી હે. માદ ઉસકે ફરમાયા, કે મેરે બાપ સાબેકુલ ઇસલામ, ઓર મવલાયે કુલ મોઅમેનીન, ઓર મોઅમીનાત, ઓર

સખસે ઝીયાદા આકીલ ઝોર સખસે ઝીયાદા ખુદબાર થે યા નહીં ? સખને કહા બેશક, અમસાહી હે, કે આપકે વાલીદ સખસે અફઝલ થે, હરએક અમરમેં. ઉસ-વક્ત હઝરતને ફરમાયા, કે અય ગીરોહ અશકીયા, જન ખુઝકે મુઝે કયું કલ કરતે હો ? ઝોર મેરે ખુનકો કયું હલાલ જનતે હો ? હાલાંકે મેરા બાપ માલિકે હોઝે કવસર હોગા, ઝોર ગીરોહ અશકીયાકો દુર કરેગે, જીસ-તરેહ કાધ ગયેરકે ઉંટકો પાનીસે જુદા કરતા હે, ઝોર લીવાયે હમ્દ બ-રોજે કયામત મેરે નાનાકે હાથમેં હોગા, આયા પયગંબરે જુદા સલ, ને મેરેં ઝોર હમારે બાધ ઇમામ હસન રહી, કે બારેમેં નહીં ફરમાયા હે ? કે દોનોં સરદારાંને અહલે બેહીસ્ત હેં, અગર મેરે કલામકો સમ્યા નહીં જનતે હોં, તો જાબર અનસારી, અબુ-સધદ ખદરી, સહલ સાઅદી, ઝયેદ બીન અરકમ, ઇન્સ બીન માલેક, ઝોર જીસ-કદર સહા-બયે રમુલે જુદા સલ, ઝીંદા હેં, ઉનસે દરયાફત કરલો, કે કયા કેહતે હેં ? ઉન અશકીયાને જવાબ દીયા, કે થે હમ જનતે હેં, લેકીન આપકો એક કતરા પાનીકા ન-દેંગે, ઝોર ખ્યાસા શહીદ કરેંગે, ઉસ-વક્ત હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ને દસ્તે મુબારક રીશ અક-દસ-પર ફેરા, લીખ્ખા હે. કે ઉસ-વક્ત ઉમર શરીફ હઝરતકી સત્તાવન બરસકી થી, બાદ ઉસકે ફરમાયા, કે શહીદ હુવા અબ્જમે જુદા યહુદ-પર ઉસ-વક્ત કે, (ઓઝેર)કો જુદાકા બેટા કહા. ઝોર નસારાપર ઉસ-વક્ત કે, હઝરત ઇસા અલે, કો જુદાકા બેટા કહા. યુનાંયે જુદાવંદે આલમ ફરમાને-શરીફમેં ફરમાતા હે, “કા-લતીલ યહુદો ઓઝેરીય નુહા, વ કા-લતીન નસારા ઇસા ઇબ્નુલ્લા,” ઝોર શહીદ હુવા અબ્જમે જુદા ઉસ કૌમ-પર, જીસને અપને પયગંબરકો શહીદ કીયા, ઝેર જુદાવંદે-આલમ નીહાવત ગઝબ-નાક હોગા

उस गीरोह-पर, के अपने धमामको शहीद करे, और धतायतसे
 हारत-अरदार हो, "और अ-रिचायते हीगर भुनयेमें येनी हजरतने
 इरमाया, के में हम्द करता हुं उल भुनकी, के उसने हुनीया पयदा
 की, और महले कना, व नेसता करार दीया, और अहले हुनी-
 याका साथ अहवाले गुनागुनके धमतिदान कीया, पस भगइर और
 इरेय भुरदा वोह शम्स हे, के हुनीयासे आजी आ-जये,
 याने उसके दामे तजवीरे मकरमें कंस जये, और अह-अम्त
 वोह शम्स हे, के हुनीया-पर शयदा हो. अय गीरोह मुप्पालेहीन,
 हरगीज हरगीज हुनीयाका इरेय न-आओ, और भुनका, व
 रमुलको न-मुलाओ, कयुं-के हुनीयाये गदहार, कतेअ करता हे.
 उम्मीद हर उम्मीद-वारोंकी, और ना-उम्मीद करती हे, तमेअ
 करने-वालोंका, और में दैयता हुं, के तुम जमा हुये हो, अयसे
 अमर-पर, के भुनको अपने उपर गजम नाक करोगे, और उस
 की रहमतसे दुर होगे, याने मुजको शहीद करोगे, और मेरा
 परवर-हीगार अच्छा हे. और तुम उसके पुरे पदे हो, पेहले
 तुमने धकरार कीया, साथ इरमा-अरदारी भुनके, और धमान
 लाये अ-आहीर उस पयगअर-पर, और अय जमा हुये हो,
 उस पयगअरकी जुररीयत और अहले अयेत-के हलाक करने पर,
 पस शयतान तुमपर गावीय हवा हे, कयुं-के याहे भुनका, तुमहारे
 हीलसे जिलकुल महो हो-गछ हे. पस लायतने भुनका तुम-पर, और
 तुम्हारे अतेकाह-पर, और वाये हो तुम-पर, और अ-वहायां
 जहाजारां-ने गदहार, तुमने तो वायेदा कीया था, के अ-वकते
 धजतीराय और मुसीबनके आपका साथ दैगे, और आपकी नुसरत
 और मददसे साथ न-उठाईगे, और भुतुत बेज-बेजकर तलय कीया,
 और जयके तुम्हारे वायेदे-पर वास्ते हीदायतके आया, तो तुम

બર-સરે જંગ, ઓર પયકાર હુયે, ઓર અપને વાઅદે-પર કાયેમ ન-રહે, ઓર કતેઅ નઝર નુસરત ઓર મદદકે, તલવારેં દુશમનીકી તુમહીને હમપર ખેંચી, ઓર અપને દુશમનોંકી ચારી કી, ઓર અપને દોસ્તોંસે દસ્ત-બરદાર હુયે. બગેર ઇસકે, કે ઉનહોંને કીસી કીસમકી અદાવત તુમહારે સાથ કી-હો, ઓર બગેર ઇસકે, કે કીસી કીસમકી ઉમ્મીદ મુના-ફેઅકી આઈદા ઉનસે રખતે હો. સીફ થોડા માલે હરામ તુમકો બ-નઝરે મરલ-હતે વક્ત દે-દીયા હે, ઓર સાથ જુદ વાઅદોંકે તુમકો ઉમ્મીદ-વાર કીયા હે, ઓર બા-વજુદે, કે હમસે કોઇ જુર્મ બ-નિસબત તુમહારે સાદીર નહીં હુવા, ઓર હમસે તુમકો કબી બદી, ઓર ઝરરબી નહીં પહોંચા, વાયે-હો તુમપર ! કયું તુમને કમર અદાવત-પર બાંધી હે ? ઓર તલવારોંકો હમારે મુકાબિલમેં નયામસે બાહીર લાયે હો, ઓર બે-સબબ આમાદા કલે અહલે-મયને રસુલે ખુદા સલ, કે હુયે હો ! ઓર અય ગીરાહે અશકીયા ! યાદ રખ્યો કે, મેરે નાના રસુલે મકબુલ સલ, ને મુબકો બબર દી હે, કે બાદ મેરી શહાદતકે થોડે દીનોંકે બાદ તુમ શમશીરે ઇતેકામસે કલ હોંગે. ઓર તુમહારી કોઇ આરજુ બર ન-આયેગી, ઇસકે બાદ સર તરફ આસમાનકે ખુલ્લ કીયા, ઓર ફરમાયા, કે ખુદાવંદ તુહી મેરા મદદગાર હે, ઓર તુઝહી-પર તવક્કલ કરતા હું, ઓર બાઝ-મસ્તીબી મેરી તેરી જનીમ હે, બાદ ઇસકે ફરમાયા, કે ઉમર સાઅદ. ક્યાં હે ? મેરે પાસ બેજે, વોહ નહીં ચાહતા, કે હઝરતકો મોંહ દીખાયે, લેકીન આખીરલ અમર, તવઅન વ કરહન ખીદમતે હમામ હુસેન અલે, મેં આયા, હઝરતને ઉસસે ફરમાયા, કે ઉમર ખીન સાઅદ, ક્યા તુ મેરે કલકા ઇરાદા રખતા હે ? બ-

ਉਭੀਏ ਹੁਕੁਮਤ (੨੫) ਦੇ, ਕੁਧਾ ਖੁੰਨੇ-ਜੀਯਾਦ ਫਰਾਮ-ਭਾਂਡਾ ਟੁੱਟੇਗਾ !
 ਜਨਕੇ ਫਰਗੀਝ ਟੁੱਟੇਗਾ ਹੁਕੁਮਤ (੨੫) ਦੀ ਮੋਧਰਸਰ ਨ-ਫੋਗੀ. ਐਰ
 ਰਿਸਾਲਤ ਮਯਮਾਯ ਸਲ, ਨੇ ਮੁੱਛੇ ਘੁੱਧਰ ਦੀ ਫੇ. ਫੇ ਵੋਫ ਘਾਫ ਮੇਰੀ
 ਗਫਾਫਤ ਫੇ ਫੁਨੀਯਾ ਵ ਆਘੇਰਤਮੇਂ ਆਰਾਮਸੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਐਰ ਜੋਯਾ
 ਮੇਂ ਫੇਯਤਾ ਫੁੰ, ਫੇ ਜਵਫ-ਤਰ ਤੇਰੇ ਸਰੇ ਨਯਸਫੇ. ਨੇਯੇਪਰ ਘੁਲੰਫ ਫੀਯੇ
 ਫੁਯੇ, ਫਰਵਾ-ਯਯੇ ਫੁਫੇਪਰ ਫੇ-ਯਵੇਂਯੇ, ਨੇਯੇਫੇ ਵਫਾਂ-ਪਰ ਗਾਫ ਫੇਯੇ, ਲਫਫੇ
 ਤੇਰੇ ਸਰਪਰ ਪਥਰ ਮਾਰੇਯੇ, ਯੇ ਸੁਨਫਰ ਉਮਰ ਘੀਨ ਸਾਯਫ, ਯੁਸੇਸੇਮੇਂ
 ਆਯਾ, ਐਰ ਅਪਨੇ ਲਫਫਰਸੇ ਫਫਾ, ਫੇ ਕੁਧਾ ਫੰਫੇਯਰ ਫਰਫੇ ਫੇ, ?
 ਐਰ ਫੀਸ ਵਾਸਫੇ ਮੋਫਲਤ ਫਮਾਮ ਫੁਸੇਨ ਅਫੇ, ਫੇ ਦੀ ਫੇ ? ਜਵਫ
 ਫਾਮ ਫੁਸੇਨ ਅਫੇ, ਐਰ ਉਨਫੀ ਅਵਫਾਫ ਵ ਅਸਫਾਯਫਾ ਤਮਾਮ ਫਰੇ,
 ਫੁਯੁ-ਫੇ ਵੋਫ ਐਫ ਲੁਫਮੇਸੇ ਜੀਯਾਫ ਨਹੀਂ ਫੇਂ. ਫੀਰ ਘ-ਰੋਯੇ ਫਯੇ ਫੀਯਰ
 ਫਫਰਤਨੇ ਘ-ਆਵਾਯੇ ਘੁਲੰਫ, ਸ਼ੀਸ ਘੀਨ ਰਘਫ, ਫੀਯਯ ਘੀਨ ਫਯਰ,
 ਫਯੇਸ ਘੀਨ ਅਫਫਫਫ, ਯਯੇਫ ਘੀਨ ਫਾਰਸਫੇ ਪੁਫਾਰਾ, ਫੇ ਟੁਮਨੇ ਫਮਫੇ
 ਨਹੀਂ ਫੀਫਫਾ ਫੇ ? ਫੇ ਫਮਾਰੇ ਪਾਸ ਤਫਰੀਫ ਲਾਫਯੇ, ਫੇ ਮੇਵੇ ਤੈਯਾਰ
 ਫੇਂ, ਐਰ ਤਮਾਮ ਸਫਰਾ ਸਰ-ਸਯਯ ਫੇ, ਐਰ ਲਫਫਰ ਆਪਫੀ ਨੁਸਰਤਫੇ
 ਵਾਸਫੇ ਮਵਯੁਫ ਫੇ, ਜਵਫ ਆਫਯੇ, ਤਾਫੇ ਫਮ ਆਪਫੀ ਨੁਸਰਤ ਫਰੇ,
 ਫੀਫਫਾ ਫੇ, ਫੇ ਫਯੇਸ ਘੀਨ ਅਫਫਫਫ ਮਲਉਨਨੇ ਫਫਾ, ਫੇ ਯੇ ਘਾਫੇਂ ਫੁਫ
 ਫਾਯੇਫਾ ਘਯਫ ਨਹੀਂ ਫੇਂ, ਅਫੀਯੇ ਯਯੀਫਸੇ ਘਯਅਤ ਫਰ ਫੀਯਯੇ,
 ਫਫਰਤਨੇ ਫਰਮਾਯਾ, ਫੇ ਯੇ ਟੋ ਮੁਯਸੇ ਫਯੀ ਨ-ਫੋਗਾ. ਫੇ ਫਾਸੀਫ ਐਰ
 ਫਾਯਰਫੀ ਫਤਾਅਤ ਫਰਯਫੇ ਰਸੁਲ ਸਲ, ਫਰੇ, ਐਰ ਘ-ਆਵਾਯੇ
 ਘੁਲੰਫ ਫਰਮਾਯਾ, "ਯਾ ਫਯਾ-ਫਫਾ ਫੁਨੀ ਅਯ-ਯਮਫੋ. ਯੇ-ਰਘਯੀ ਵ
 ਰਘਯੋ-ਫੁਮ ਅਨ ਤਰ ਫਮੁਨੀ, ਆਫਯੇ ਘੀ ਵ ਰਘਯੋ-ਫੁਮ ਮੀਨ ਫੁਫੇ

મુ-ત કખ્ખેરીન, લા યુમેનો એ મવમીલ હીસાળ." પસ હઝરતને યે
 ફરમાડે, તરફ અપને અસહાળ રીદવા-નધાહો અલય-હીમ અબ-
 મમનકે મુરાજોઅત ફરમાઇ, જોર ધરાહા જંગે અહલે નિદઅતો
 ઝુલ્મસે કીયા, અશકીયા-નેહી વાસ્તે કલે ફરઝદે રસુલ સલ, કે
 ઘોડે ઉઠાયે, જોર તલવારે નંગી લીયે હુયે, વાસ્તે કલે અહલે-ખયેત
 અલે, કે ઝપટે. જળ યે કેહીયત હુર ખીન યઝીદ રયાહી રહ,
 ને દેખી, કે અંજમ-કાર જંગ શુર હો-ગઇ, જોર કીસી તરેહ
 યે અશકીયા રાહે રાસ્તપર ન આયે, ધખરાકે પાસ ઉમર ખીન સાઅદકે
 આયે, જોર કહા, કે અય ઉમર ખીન સાઅદ, કયા ફરઝદે રસુલ
 સલ, કો મયે અહલે ખયેત-કે કલહી કરેગા ? ઉસને કહા, કે
 હાં, ફરઝદે રસુલ સલ, જોર કિનકે અસહાળ વ અહલે ખયેતકા સર
 કાટેગે, જોર પાનીકા એક કતરા નદેગે, હત્તાકે હાય કાટ ડાલેગે,
 ઉસ-વકત હઝરત હુરને ફરમાયા, કે અય ઉમર ખીન સાઅદ, ઇસ
 કામસે બાઝ આ. જોર ઇસ ગમમે રસુલે મકથુલ, જોર અહી,
 જોર ફાતેમાકો ન-રલા, ઉસને જવાબ દીયા, કે હુકમે યઝીદ ચેહી
 હે. પસ હઝરત હુર, અપને મુકામ-પર વાપસ આયે, જોર કુરરા
 ખીન કયેસસે પુછા, કે તુને ઘોડેકો જવ દીયે હે યા નહીં ? ઉસને
 કહા કે નહીં. યે સુનતેહી જનીએ લશ્કરે ઇમામ હુસેન અલે,
 રવાના હુયે, જળ મહાજરખીન ઔસને યે હાલ દેખા, તો હઝરતકે
 કરીખ આયા, કયા દેખતા હે, કે હઝરત હુરકે તમામ જીસમ-પર
 લરઝા, પડા હે. જોર થરથર કાંપ રહે હે, ઉસ વકત મહાજરખીન
 ઔસને કહા, કે અય હુર, હમ તુજકો બડા શુળઅ જાનતે ચે, અય
 ઇસ કદર તુમ કાંપ કયું રહે હો ? ઉનહોને જવાબ દીયા, કે ઇસ-વકત

અપને તઈ દરખ્યાન દોજખ ઝોર બેહિસ્તકે તોલતા હું, જખ વહાંકે અજખકા ખ્યાલ કીયા, તો બે-ખખત્યાર મેરા ચે હાલ હો-ગયા, કે મેને સવાબે બેહિસ્તકો ખખત્યાર કરીયા, અગર મુજકો જલાયે, યા પારચા પારચા કરે, તોબી અજખે જહન્નમકો હરગીઝ ખખત્યાર ન કરે ગા, ચે કેહકે ખીદખતે ફયેઝ દરજત જનાખ હઝરત, ઇમામ હુસેન અલે, મેં પહોંચે. ઝોર બ-દરગાહે ખુદાવંદે આલમ, અર્જ કીયા, કે ખુદાવંદા, તુ મેરી તૌખા કુખુલ ફરમા, ઝોર મેં સદક દિલસે તેરે નખીધી આલકો દોસ્ત રખતા હું. બાદ ઇસકે કદમે ઇમામ હુસેન અલે, પર ગીર પડે, ઝોર ઉજરે તક-સીર બજા લાયે. ઝોર કુખુલે તૌખાકે તલખ-ગાર હુયે, ઝોર અર્જ કીયા, કે યા હઝરત, મેરી તૌખા, ખુદાવંદે આલમ કુખુલ ફરમાયેગા ? હઝરતને ફરમાયા, હાં, કુખુલ કરેગા.

**જાં બાઝાંને ઇમામ હુસેન અલે,કા
મયદાનમેં જના, ઝોર શહીદ હોના.**

બાદ ઇસકે હઝરત હુરે જનાખ ઇમામ હુસેન અલે, સે ડખસત લેકે. મયદાને જંગમેં આયે, ઝોર ચે રજઝ પરહા, “અય કૌમ! ફરજંદે રસુલ સલ. કો કલ ન-કરો. ઝોર ફરજંદે રસુલ સલ, કે બચ્ચોં-પર પાની ફુરાતકા બંદ ન-કરો, તીખત-ગીયે રોઝે કયામતસે ડરો.” ગરજકે ઇસી તરેહકી બહોતસી બાતેં નસીહત આમેજ ફરમાઈ. લેફીન કીસીને ન-સુના. ઉસ વકત હઝરત હુરેને બહોતહી કૌમે અશકીયા-પર લાઅનત ઝોર મક્લામત કી, ઇસકે બાદ કૌમે અશકીયાને બહોત તીર જનીબે હઝરત હુર ફેકે, હઝરતને

ચાહા કે દીઠારે આખીરી, વ સઆદતે કદમ-ખોસી ઇમામ હુસેન
અલે, કી હાસીલ કરે, જનીએ ઇમામ હુસેન અલે, કે ફીરે, ઉસ
વકત ઉમર ખીન સાઅદતે એક તીર જનીએ લશકરે ઇમામ હુસેન
અલે, ફેકા, ઓર કહા, કે અય ગીરોહિ કુફા, વ શામ, યાદ રખો,
કે, પેહલે મેંહીને તીર લશકરે ઇમામ હુસેન અલે, પર મારા હે.
બાદ ઉસકે અહલે જહાને ઇસ કદર તીર તરફ લશકરે ઇમામ હુસેન
અલે; કે ફેકે, કે હઝરતકે સખ અસહાબ જખમી હો-ગયે, ઓર
કરીબ પચાસ અસહાબ ઇમામ હુસેન અલે, કે શરબતે શહાદતસે
સયરાબ હો-ગયે, યે દેખકર ઇમામ હુસેન અલે, ને ફરમાયા, કે
અય દીનકારો હોશીયાર રહો, ઓર મરદાના કમરે હીમ્મતકો બાંધો,
યે તીર પય-ગામે જંગ હે, ઉસ વકત હઝરત હુરને અઝ કીયા,
કે હઝરત અબ્વલ મુજકો ઇજ્જત જહાદકી હો, તાકે અબ્વલ મેં
આપકી તુસરતમેં શહીદ હોઈ, જમકે હઝરતને ઇસરા મુલાહીઝા
ફરમાયા, તો ઉનકો જહાદકા ઇજ્જ દીયા, હઝરત હુર ઇમામ હુસેન
અલે, કી કદમ-ખોસી હાસીલ કર કર મયદાને જંગમેં ગયે. ઓર
બહોત કાફીરોંકો કલ કીયા, તાઅદાદે મકતુલેનમેં ઇખ્તીલાફ હે.
બાઝોંને આલીસ આદમી લીખ્યે હેં, આપેશલ અમર લડતે લડતે
બહોત જખમી હુયે. ઓર ઝમીન પર ગીર પડે. યે હાલ દેખકે
ઇમામ હુસેન અલે, મયદાને જંગમેં આયે, અબી રમ્હી જન
બાકી થી, કે જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, બી ઉનકી બાલીન
પર તશરીફ લાયે, ઓર દસ્તે મુબારકકો બ-કમાલ શક્ત હઝરત
હુરકે ચેહરે-પર ફેરા, ઓર ફરમાયા, કે ખુદાવહે આલમ, તુજકો
મેહિસ્તમેં જગા દે, ઓર કયા મુખ તેરી માને તેરા નામ ફર

રખ્યા થા, વા-કપ તુ હુર યાની આઝાદ હે, દુનીયા ઓર ઉકળા
 મેં. કેહતે હેં, કે અયુ ઐયુળ ખીન મસરબ અલેહીલ લાખનતને
 ઉનકો શહીદ કીયા. બાઝોંને કહા, કે હઝરતકે માધ, બેટે, ઓર
 ગુલામબી નુસરતે ધમામ હુસેન અલે, મેં શહીદ હુયે, ખુશ નસીબ
 ઉન દીનદારોંકા, બાદ ઉસકે હરએક અસહાબ હઝરત ધમામ હુસેન
 અલે, સે ધજને જહાદ લેકે મયદાને જંગમેં આતે થે, ઓર શરખતે
 શહાદતસે સયરાખ હોતે થે, ઓર જનાબ ધમામ હુસેન અલે,
 બ-વકતે રખસત હરએક-કો યે કેહતે થે. “બાઝ મર ગયે, ઓર
 બાઝ મુંતેઝીરે મૈત હેં. ઓર બદલ ન-કીયા અપને દીનકો,
 યાને અપને દીનમે તા-દમેં મર્ગ સાખિત કદમ રહે.” ઉલમાયે
 ધમામીયાકે નજદીક બહોત રાવીયોસે યે અમર બ-ખુખી સાખીત
 હે, કે બહોત મલાયેકા વાસતે નુસરતકે આયે થે, લેહીન હઝરતને
 નુસરત ઓર મદદ ઉનકી કુયુવ નકી, ખુદાહી-પર તકીયા ઓર
 બરોસા કીયા, બાદ ઉસકે પુરીદ ખીન હસીર હમદાનીને જામે
 શહાદત નોશ કીયા. ઓર બહર ખીન ઓસ ઉનકા કાતીલ હે, બાદ
 હુ, વહુબ ખીન અમદુદ્દલા, શહીદ હુયે, જબકે ઉનકી ખીખીને
 યે હાલ દેખા, તો બે-તાપ્પાના તરફ લાશે શૌહરકે દોહી, ઓર
 મોહપર મોહ રખકે રોને લગીં, શીમરને યે દેખા, તો અપને
 મુલામકો હુકમ દીયા, કે ઈસ અવરતકો કતલ કર યુનાંચે બ-ઝરબે
 મુર્જ ઉસને અશીફકો હલાક કીયા, ઓર શૌહરસે મુલહેક હો-ગઇ,
 ઓર આખેરલ અમર ઉનકી માંબી હલાક હુઇ, રિવાયતમે હે, કે
 કે હઝરત વહુબ, ઓર ઉનકી માદર, ઓર જૈઝ પેદલે નસરાની થીં.
 હઝરત ધમામ હુસેન અલે, ને મુસલમાન કીયા થા, બાદ-હુ ઉમર
 ખીન ખાલેદ, બાદ ઉનકે બેટે ખાલેદ, દોનોં રાહે ખુદામે શહીદ હુયે,

બાદ-હુ ઉમર બીન અબ્દુલ્લા મદદજી. બાદ-હુ મુસલીમ બીન
 ઝોસજી, બાદ-હુ હબીબ બીન મુઝાહેર શહીદ હુયે, લીખ્યા હે,
 જબકે મુસલીમ બીન ઝોસજી, કરીબ બ-મર્ગ પહોંચે, તો જનાબ
 ઇમામ હુસેન અલે, હબીબ બીન મુઝાહેરકે સિરહાને તશરીફ લાયે,
 ઝોર બેહિસ્તકી ખુશ ખબરી દી, ઝોર ફરમાયા, કે ખુદા તુમ-પર
 રહમત નાઝીલ કરે, હમ તુમહારે પીછે આતે હેં, હઝરત હબીબ
 બીન મુઝાહેરને જબ યે દેખા, તો મુસલીમ બીન ઝોસજીસે કહા,
 અય મુસલીમ, મુઝપર દુશવાર હે, કે તુમકો ઇસ હાલસે દેખું. ઝોર
 તુમકો બચારતે બેહિસ્ત હો, ઉસવકત મુસલીમ બીન ઝોસજી-નેબી
 નીહાયત ઝખ્મ આવાઝસે કહા, કે અય ખુદા ! મુજકોબી બચારતે
 બેહિસ્ત હે, શીર હઝરત હબીબ મુઝાહેરને ફરમાયા, કે અય મુસ-
 લીમ, તુકે મેંબી આમા-દયે શહાદત ખડા હું, વર ન મેં વસીયતકે
 વાસ્તે તુમકો કેહતા, મુસલીમ ઝોસજીને જવાબ દીયા, કે અય
 હબીબ, વસીયત યેહી હે. કે જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, કી
 મદદસે હાથ ન-ઉઠાના, યહાં-તક કે, શહીદ હો—જઓ. બાદ-હુ
 જહીર બીન કયલન બજલી, બાદ-હુ માલેક બીન ઇન્સ-કાહેલી,
 બાદ-હુ નાફેઅ બીન હીલાલ, શહીદ હુયે, લીખ્યા હે, તુકે હર
 હમલેમેં યે સઆદત-મંદ બહોત લોગોંકો કતલ કરતે, યે મોબાશીક
 રાયે ઉમર બીન હિમ્મજ, ઉમર બીન સાઅદને હુકમ દીયા, તમામ
 ફૈજ એક મરતબે હમલા-આવાર હો, એક એક સે લડના મુનાસીબ
 નહીં હે, પસ શીઝ લખનને મયસરા લશકર ઇમામે અરબપર હમલા
 કીયા, હાલાં-કે લશ્કરે ઇમામ હુસેન અલે. મેં બતીસ આદમી ગેહ
 ગયે, લેકીન નીહાયત મરદાનગીસે હમલા રોકતે યે, બાદ-હુ ઉમર

भीन साबुदने, उमर भीन हसीन भीन नभीरके पांयसे तेरा
 अंदाजके साथ वासते मढ़े भीमरके बेज, उस-वकत मयदाने
 हरण जियादा गर्भ हुवा, सहार जनीयसे मेंह तीरांका धमाम
 हुसेन अले, और उनके असहाय-पर पड़ता-था, उमर साबुदने
 हुकम दीया, के जेमये अहले हरममें आग लगादो, युनाये अय-
 साही हुवा, के आग लगाही गछ, असहाये हजरत पहोत काशीस
 करते थे, और उन मलासनके मानेअ होते थे, अगर ईन्हे अशकी
 याके तरफसे सो मारे जते थे, तो कुछ भाअलुमकी नहीं होता था,
 और हजरतकी तरफसे अगर अकली शहीद होता, तो कैरन
 भाअलुम हो-जता था, ता ध, के लडते लडते वकते ओहर
 आ-गया, उस-वकत अयु तमाम साबुदी रही, ने य-भीदमते
 जनाय धमाम हुसेन अले, अर्ज किया, के या धिने रमुलुदलाह,
 लशकरे मुआलीफ करीय हे, याहता हुं, के अपनी जन आपके
 कदम-पर नीसार कइ, बेकीन मुअको धस अमरकी तमन्ना हे, के
 आज आपके साथ नमाजे आभीरी परह-हुं. जयके हजरत
 सैयदुरा शोहदने नाम नमाजका सुना, अक आहे सई दिवे पुर हईसे
 जेयी, और सर तरफ आसमानके पुलंद कीया, और इरमाया, के अय
 अयु तमाम, पुहा तुजको नमाज गुजरसे करे, के तुने धस-वकत
 नमाजको याद रम्भा, जेअक अजबल वकते नमाज हे, हजरतने
 मुआलेशीनसे मोहलंत याही, के धतनी मोहलत हो, के नमाज
 परह-वे, हसीन भीन नभीरने कहा, के नमाज तुमहारी कुयुल
 नहीं हे, बीज्ज हे के उस वकत हजीय धयने मुअहर अखेहीर
 रहमतने कहा, के आ गजवन नमाज तेरी तो कुयुल हे और

નમાઝ ફરજદે રમુલ સલ,કી કુયુલ નહીં ! ઇબને નમીર ગુસ્સેમે
 આયા, કયું-કે “અલ હકકો મુરરન” મશહુર હે, ઓર હઝરત
 હખીબ ઇબને મુઝાહેર પર ઇબને હમીરને હમલા કીયા, હઝરત
 ઇબને મુઝાહેરને એક તલવાર ઉસકે ઘોડેકે મોઢ-પર મારી, વોહ
 બડકા, હખીબને ચાહા, કે ઉસકો કતલ કરે. લેફીન અશકીયા ગુલ
 ઓર શોર કરકે વાસતે મદદ ઇબને નમીરકે કરીબ હખીબ ઇબને
 મુઝાહેર આ-ગયે. આખેરૂલ અમર છુડા લે-ગયે, અલ-ગરજ હઝરતને
 નમાઝકી નિયત ફરમાઇ, જહીર ખીન કયેન, ઓર સખદ ખીન
 અબદુલ્લા હનફી, હઝરતકે સામને ખડે હો-ગયે, ઓર જો તીર, કે
 લશ્કરે શામસે આતા થા, અપને સીનેપે રોકતે થે, તા ઇકે સખદ
 કસરતે ઝખમે તીરસે શહીદ હો-ગયે, બાઝ રિવાયતમે હે, કે
 મોહલત નમાઝે જમાઅત પરહનેકી ન-દી, સખને નમાઝે ફરાવાં
 અદા કી. બાદ-હુ અબદુર રહમાન ખીન અબદુલ્લા ખુજલી, બાદ-હુ
 ઉમર ખીન કરત અનસારી, બાદ-હુ જોન આઝાદ કરદયે અબુમર
 મહદારી રદી, બાદ-હુ ખંતલા ઇબને અસઅદ શારી, બાદ-હુ મોહ
 મદ ખીન ઉમર, બાદ-હુ યહયા ખીન મુસલીમ, બાદ-હુ કુરા ખીન
 અખી કુરા મહદારી, બાદ-હુ ઉમર ખીન મુતાઅ જઅહી, બાદ-હુ
 હીજબ ખીન મસરૂક, બાદ-હુ જનાહા ખીન હારેસ, બાદ-હુ
 અબદુર રહમાન ખીન ઉમર, યકે બાદ હીમરે અપદાને શહાદતમે
 આઆકે, જોરે જવાં-મરદી ઓર બહાદુરી હીખા હીખાકે બહોત
 અહલે શામકો કતલ કરકે, જમે શહાદતસે સમરાખ હોકે, તરફ
 આલમે બકાકે ગયે, બાદ ઇસકે આખસ ખીન શીસ શાકરીને શાહખ
 મૈલાસે અપને કહા, કે આજ કયા ઇરાદા હે, ઉસ સઆદત-મદને
 જવાબ દીયા, કે આજ હઝરતકે કદમ-પર જીન નિસાર કરેજે.

આખસને કહા, અયસાહી મુનાસીબ હે, કયું-કે આજકા દીન તહસીલે
 સઆદતે ઉખરવીકા હે, અગર આજ મહરમ રહે-જાઈગે, તો તમામ
 ઉમર તાઅરસુદ કરેગે, ઓર બ-રોજે કયામત અલી, ઓર ફાતેમા
 ઓર અહમદ મુજતાબા સલ, કે કયા મોહ દીખાઈગે ! ઓર
 હિસાબે રોજે જઝા કરીય હે. આખીરકો દોનો દીનદાર ખીદમતે બા-
 બરકત ઇમામ હુસેન અલે. મેં હાઝીર હુયે, ઓર રખસત હાસીલ
 કરકે મયદાને જંગમે આયે, ઓર દરજયે શહાદત-પર ફાયેઝ હુયે,
 બાદ-હુ પીસરાંને અબ્દુર રહમાન મફ્ફારીને ઇજાજતે જહાદ ચાહી,
 ઓર મયદાને રજમ-ગાહમે આકે ખુમ લડે, ઓર શહીદ હુયે, બાદ-હુ
 જબાદા ખીન શાઅસાન મયદાને જંગમે તશરીફ લાયે, લીખખા હે,
 કે ઉનકી તીરકશમે સીફ આઠ તીર થે, વોહ સખ તરફ લશકરે
 શામકે ફેકે, ઓર પાંચ શખસોંકો વાસીલે જહન્નમ કીયા, ઓર
 શહીદ હુયે. બાદ-હુ સયેફ ખીન અખીલ હરસ, માલેક ખીન અબ-
 દુલ્લાબી શહીદ હુયે, ઓર હઝરત હખીખ ઇબને મુઝાહેરબી જો-કે
 પુરાને દોસ્ત વફાદાર હઝરતકે થે, શહીદ હુયે, જખ સખ અનસાર
 હઝરતકે શહીદ હો-ચુકે. તો નૌખત અઝીઝોંકી પહોંચી, સખ
 અવલાદે હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ઓર અવલાદે અમીરલ
 મોઅમેનીન અલી ઇબને અખી-તાલિખ અલે, ઓર અવલાદે
 હઝરત ઇમામ હુસન અલે, ઓર અવલાદે જાઅફરે તૈયાર, ઓર
 અવલાદે અકીલ જમા હુયે, ઓર એક દુસરેકો વીદાઅ કરકે,
 ઇબને જહાદ હાસીલ કરકે. બાદ કતલ કરને મલાઇનકે શરખતે
 શહાદતસે સયરાખ હોને થે, લીખખા હે, કે આપકે અઝીઝોં-મેસે
 જીસને પહેલે ઇબને જહાદ હાસીલ કીયા, વોહ અબ્દુલ્લા, પીસરે
 મુસલીમ ઇબને અકીલ થે, રિવાયતસે માઅલુમ હોતા હે,

કે પાંચ બાધ જનાળ ઇમામ હુસેન અલે, કે કરળલામેં ચહીદ
 હુયે, અબ્બાસ, જાઅફર, ઉસમાન, મોહમ્મદ, અમદુલ્લા
 રીદવા-નહાહો અલય-હીમ અજ-મઇન. માદરે જનાળ અબ્બાસ અલે,
 ઉમ્મુલ બનીન, ફખતરે પુરામ કુલાબીયાકી થી, ઓર મદીનેમેં
 વાસતે પરવરીશ ઓર પરદાખતે હઝરત ખીબી સુગરા, ફખતરે જનાળ
 ઇમામ હુસેન અલે, જોકે ઉસ ઝમાનેમેં બહોત અસ્લીલ થી,
 રેહ-ગઇ થી, લીખ્યા હે, કે જળ મદીનયે મુનવ્વરામેં ખબરે
 શહાદત, ફરઝદાને સઆદત નીશાનકી હઝરત ઉમ્મુલ બનીનને
 સુની, તો જન્નતુલ બકીયામેં જાકે, ઇસ દરસે નૌહા, વ પુત્રા
 ફરમાતી થી, કે અહલે મદીનાકે દીલ પાશ પાશ હો-જાતે થે,
 ઓર બે-સાખતા રાને લગે થે.

શહા-દતે જનાળ હઝરત કાસીમ અલે,
 કા હાલ.

રિવાયત હે, કે બાદ શહાદતે આન, ઓર મોહમ્મદ-કે હઝરત
 કાસીમ ઇબ્નુલ હસન રહી, ઇમામ અલે, કે પાસ આયે, ઓર
 અર્ઝ કીયા, કે અય અમ્મે પુતુર્ગ-વાર અબ્બ મુજકોબી મયદાનકી
 ઇજાઝત હો, આપને ફરમાયા, કે બાધ હસનકી નીશાની એક
 તુમ બાકી હો, જીસ વક્તકે બાધકી યાદ આતી હે, તો તુમકો દેખકર
 તસકીન હો-જાતી હે, સો તુમબી રખસત માંગતે હો ! મેરે જીતેજી
 તુમકો કહુંકર રખસત કરે ! હઝરત કાસીમને બહોત ઇસરા

કરનેસે આપને મળ્યુર હોકર ઉનકો મળ્યજન-દી, જીસ વક્ત હજરત
કાસીમ મયદાને જંગમે આવે, ત્ય ઉમર સાઅદ શકીસે બ-આવાઝે
ખુલદ કહા. કે અય શકી, અબબી કહીં અપની ઈજા રસાની-પર
નજર કર, ઝોર ઇતામે જનાય રસુલે મકબુલ રાલ, કે ઇતાયસે
ડર, આખીર બાદ મૈતકે ખુદા, વ રસુલસે કામ પડેગા, ઉસ શકીને
યે સુનકર જવાબ દીયા, કે જળતક યઝીદકી મુતાબેઅત ન-કરોગે,
હરગીઝ હમારે પંજયે સીતમસે રિહાઇ ન-પાઝોગે. આપને ઉસકી
કસાવતે કલખી-પર તકરીરે કી. ઝોર શમશીરે આબદારકો મ્યાનસે
નીકાલકર ફરમાયા, કે અબ કીસ પ્યાદેકે સરપર અજઝ સવાર હે,
જે મેરે સામને આવે, લશ્કરે ઉમર સાઅદ, આપકી બહાદુરીસે
લરઝાં, ઝોર આપકી દીલાવરીસે દીરાસાં થા, કીમીકો મળલે
મુકાબિલા ન-થી. આખીર અરજક નામી સીપેહ-સાલાર, હજરત
કાસીમકે મુકાબિલે કો આયા. આપને કમાલ બાહાદુરીસે ઉસકો
ઝોર ઉસકે ચારોં ખેટોકો વાસીલે જહનમ કીયા, બાદ ઉસકે જે
સામને આતા, આપકી તેગે બે દરેગસે જહનમકો ગતા. યહાં તકકે
તીસ પ્યાદે ઝોર પચાસ સવાર, હજરત કાસીમકી શમશીરે
આબદારસે મારે ગયે, શીર તો ફ્રોજે અશકીયામેં તબ્રા તમે અઝીમ
બરપા હુવા, ઝોર ઉમર સાઅદ લશ્કર-પર ખફા હુવા, અય લોગો,
કે યે એક સવારે નામદાર હે, ઝોર તુમ હજરોં મરદાને આઝમુદા
કારકો ઇસકા મારતા તુમકો કયા દુશવાર હે ? યે સુનકર સખને
દુરસે તીર બરસાને શુર કીયે. થોડા હજરત કાસીમકા ઝખમોંસે
ચુરચુર હોકર ઝમીન પર ગીરા, ઉમી દાલતમેં એક નેઝા શીસ
ખીન ઉમર સાઅદને હજરત કાસીમકે સીને પર અપસા મારા, કે
પ્રકારસે પાર હો-ગયા. અલ-ગરઝ શીર તો અક્ત તવાતર કરીબ

સત્તાઈસ ઝમમકે હઝરત કાસીમકે બદન-પર આયે, હઝરતને બેતાબ હાકર અપને અમ્મે ખુઝુર્ગવારકે આજ દી, “યા અમ્માહો અદરેકની.” હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, આવાજે દર્દનાક સુનકર હઝરત કાસીમકે પાસ આયે, ઓર ઉનકે તઈ ઉઠાકર ખયમેમેં લાયે, ઓર સર ઉનકા અપની ઝાનોં પર રખ્યા. ઓર ઉનકે ચેહરેકા ગીરદો ગુઆર અપને હામનસે પુછતે થે, કે નાગાહ હઝરત કાસીમ આપકા જમાલ યા કમાલ દેખતે હુયે જાનામે બેદિસ્ત રવાના હુયે. “કાલુ ઇન્ના લિલ્લાહે વ ઇન્ના ઇ-લયહે રાજે-ઉત.”

જનાબ અબ્બાસ અલે, કા હાલ.

હાલમેં જનાબ અબ્બાસ અલે, કે લીખ્યા હે, કે આપ અપને સખ બાઇયોસે બડે થે, ઓર હુસ્નો જમાલ, ઓર શુખઅત, ઓર કુવવત, ઓર તનોમંદી, ઓર કદો કામતમેં અહલે ઝમાનેસે મુમતાઝ થે, જખકે આપ અરપે દો રિકાયા-પર સવાર હોતે થે, તો આ-કે કદમે અઠદસ ઝમીનસે મીલતે રેહતે થે, જનાબ હઝરત અબ્બાસકો બ-વજેહ હુસ્નો જમાલે ખુદા-દાદકે માહે બની-હાશીમ ફેલતે થે, બ-રોજે આશુરા હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, ને અપને લસ્કરે કલીબકા ઉનહેં અમલદાર ફરમાયા અ, બદહાસે ઉનકી મજહુર હે. લીખ્યા હે, કે જખકે જુમલે અસલામે અખવાર, જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, કે દરજયે શહા-દગી-પર ફાતિહ હો-ચુકે. ઓર અમરાબી શરખને શહામનસે અસલામ

હોકે, તરફ બેઠિસ્તકે જા-ચુકે, સીધું જનાળા અળખાસ, ઝોર
 અલી અકબર, ઝોર અલી અસગર, ઝોર જનાળા ધમામ
 ઝયનુલ આમેદીન અલે. કે જો કે ઉસદીન બહોત અલીસ થે,
 ઝોર શીદતે મરઝસે બે-હોશ પડે થે, વોહ બાકી રહે, ઉસ-વક્ત
 જનાળા અળખાસ અલે, ને, ખીદમતે જનાળા ધમામ હુસેન
 અલે, મેં અર્જ કીયા, કે અય આકા, મુઝેબી રખસતે જહાદ
 મરહમત ફરમાયેં, તાકે મેંબી અપની જાન આપ-પરસે નિસાર
 કરેં, ઝોર ફરજે જહાદત-પર ફાયેઝ હોઈ, યે સુનતે-હી જનાળા
 ધમામ હુસેન અલે, રાતે લગે, ઝોર ફરમાયા, કે અય બાઇ,
 કયા તુમબી ઇસ વક્તમે હુસેન અલે, કા સાથ છોડ દોગે ?
 તુમહારી વજેસે તો કમર હુસેન અલે, કી મઝબુત હે, બાદ
 તુમહારે હુસેન અલે, કયુંકર જી-સમતા હે, યે સુનકર જનાળા
 અળખાસને, એક આહે સદ્ જ-દાલે પુર હર્સે ખેંચી, ઝોર
 અર્જ કીયા, કે અય આકા, જબકે સખ બાઇ, ઝોર દોસ્ત ઝોર
 અઝીઝ મેરી આંખોકે સામને કતલ હો-જાયેં, તો શીર અળ કયા લુઢે
 ઝીંદગી હે. યે ગુલામ અળ અપની ઝીંદગીસે બેઝાર હે. ઝોર
 આરઝુ-મંદ હે, કે જહદ અપને ખાલીકે આદીલસે મુલાકાત કરે,
 અળ તાળા ઝીયાદા મુસીબત, વ અલમ ઉઠાનેકી નહીં હે. ચાહતા
 હું, કે અગર આપ ઇબને જહાદ અતા ફરમાયેં, તો ઉન મલા-
 ઇનકા મરગ સરસે બાહરે બાઈ, જળ જનાળા ધમામ હુસેન
 અલે, ને મુલાહીઝા ફરમાયા, કે વાકઇ જનાળા અળખાસ ગમમેં
 દોસતોં ઝોર અઝીઝોંકે બહોત મુઝતર ઝોર ગમનાક હેં, તો ઉસ-વક્ત
 ઇરશાદ ફરમાયા, કે અય બાઇ, સખ અહલે-બયતે રિસાલત બોહત
 ખ્યાસે હેં, ખુસુસાન તુમહારી બતીજ સહીના, કા તો અબળ

આલમ હે, કે શીદદતે તીસ્તગીસે ઝમાન ખુસ્ક હો-મર્ધ હે, ઝોર
અલી અસગરકા તો શીદને તીસ્તગીસે કલેજ ભુના જતા હે, કેઈ
સખીલ પાનીકી ઉનકે વાસતે કરો, ચે સુનતેહી જનામ અખખાસ,
કરીખ લશકરે કુશ્કારકે આયે, ઝોર ફરમાયા, કે અય કૌમે અશકીયા,
અગર તુમહારે ગુમાનમેં હમ ગુનાહગાર હેં, તો ઇન નંહને નંહને બચ્ચો,
ઝોર ઝોરતોને કયા કુસુર કીયા હે ? ઇનપર તો રહમ કરો, ઝોર
થોડાસા પાની પીલા-દો, જખકે ઇન અશકીયાને કુછ નસીહત કુખુલ
ન-કી, ઝોર એક કતરા પાનીકે દેનેકા ઇકરાર ન-કીયા, તો હઝરત
અખખાસ અલે, માયુસ ખિદમતે જનામ ઇમામ હુસેન અલે, મેં
હાઝીર હુયે, ઝોર કેશીયતે સંગ-દીલી ઉન ઝાલીમોંકી બ્યાન કી,
નાગાહ ખયમેસે શોરે અલ-અતશ, અલ-અતશકા ખુલંદ હુવા, મુકામે
ગઝોર હે, કે કયસી તીસ્તગી ઇન ઇતદાલે ખુર્દ સાબ-પર ગાલીબ
થી, કે વોહ દુલસે બદન મુ-ત-ગૈયુર હે-ગયે, ઝોર આખોંમે
હલકે પડ ગયે થે. ઝોર આવાઝે અલ-અતશ અલ-અતશ સુનકે જનામ
અખખાસ અલે, ખેતામ હો-ગયે, ઝોર ઉસી વક્ત ઘોરે-પર સવાર
હોકે, એક હાથમેં અલમ, વ મશક ઝોર દુસરેમેં નેઝા લેકે, પુરા-
તકા તરફ અલે, જખકે કરીખ પુરાતકે પહોચે. ચાર હજાર ચોકીદાર
નેહરે પુરાત-પર ઉમર સાઅદને મુકરર કીયે થે, ઇસલીયે કે, પાની
ખેમયે અહલે-બચેતમેં કીસી તરફ જાને ન-પાયે, ઇન સખ મુખા-
લેશીને દરીયાને, તીરોંકા મેંહ ઉસ મઝબુમ, ઝોર પ્યાસે-પર બરસાયા,
જનામ હઝરત અખખાસને, ઉનકો દહા કરના ચાહા, લીખ્યા હે, કે
પેહલેહી હમસેમેં અસ્સી અશકીયાકો વાસીલે જહન્નમ કીયા, ઝોર
આખોં નેહરે પુરાતમેં ફૈરન મોઝા ઝાલ દીયા, ઝોર અ-સંખમ

શીદ્ધતે તીશનગીકે હાથમેં પાની ઉઠા લીયા, લેકીન જ્યકે પ્યાસ
 ઇમામ હુસેન અલે, ઝોર ઉનકે ઇતિહાસે ખુદ સાલકી યાદ આ-
 ગઇ, ઇસ શીદ્ધતસે રોરો કે દોનોં આંખોસે ગોયા હો ચક્ષમે જરી
 હુયે, ઝોર પાનીકો ફેંક દીયા, ઝોર બ-કમાલ અફસોસ ફરમાયા,
 “હાજી હુસેનુન ઝામીયન શીલ હીને, વ નશ-ર બન્ના ખારેલ
 મોમન.” યાને અય અખખાસ, ઇમામ હુસેન અલે, આકા ઝોર
 ઇમામ, તેરા તો મયે ઇતિહાસે ખુદ સાલ પ્યાસે હેં, ઝોર તુ પાની
 પીનેકા કરદ કરતા હે, યે શેવયે વફાદારીસે બહોત બધદ હે, શીર
 મશક પાનીસે બર લી, ઝોર દોશે અકદસ-પર રખ-લી, ઝોર
 રખ ખેમયે અહલે હરમકા કીયા, યે દેખકે સખ શામી ગીદ
 હઝરતકે જમા હો-ગયે, ઝોર ઉમર સાઅદને તાકીદ કી. કે હરગીઝ
 પાની લેકે અખખાસકો ન જાને હો, અગર પાની ખેયમે-તક પહોંચ
 જયેગા, તો તુમસે કોઇ ઝીદા ન-અયેગા, યે સુનકે ફીજકે લોગોંને
 હઝરતકો ઘેર લીયા, ઝોર હર ચહાર તન્હસે વાર નેઝા વ તલવારકે
 કરને લગે, ઝોર તીરોંકી ખોજાર ઉસ વફાદાર-પર કરતે થે, નાગાહ
 ઇબને વરકા કમીન-ગાહસે આયા, ઝોર હકમ ખીન તુફેલ-નેબી
 ઉસકી મદદ કી, એક અયસી ઝરખ ઉસ ગરીબ મઝલુમકે સંધે હાથ
 પર મારી, કે દસ્તે અકદસ જુદા હો-ગયા, ઉસ વકત હઝરત અ-
 ખખાસ, ને મશકકો બાયેં હાથમેં લીયા, નાગાહ હકમ ખીન તુફેલને
 અયસી ઝખરત ઉસ ગરીબકે દસ્તે ચપ-પર મારી, કે વેઠ બાચાં
 હાથબી જુદા હો-ગયા, આખીર હઝરત અખખાસ, ને દાતોંમેં મશકકે
 લે-લીયા, કે શાયદ ઇસી તરેહ પાની બચ જયે, ઝોર ઘોડા ફ-
 ડાયા, કે પ્યાસોં તક ફીસી તરેહ જલદ પાની પહોંચ જયે, તાકે

કોઇ લડકા આસસે ન-મર જાયે, નાગાહ એક તીર મશક-પર
 પડ ગયા, જોર તમામ પાની ઝમીન-પર બેઠ-ગયા, ઉસ-વકત
 હઝરત અબ્બાસ, બહોત રોયે, જોર નીહાયત અફસોસ કીયા,
 નાગાહ એક તીર સીને અકદસ-પર કીસીને મારા, ઉસ-વકત
 ઘોડે-પર સંબલ નસકે, જોર બ-આવાઝે હુંજી ધમામ હુસેન અલે,
 કો ઈસ તરેહસે પુકારા, કે અય અખા-હો અદરેકની, યાને અય
 જાઇ, અબ્બાસકી ખબર લીજીયે, ઉસી હાલતમે નોફલ ખીન
 અરજકને એક ગુર્જ સરે અકદસ-પર મારા, કે રૂહે અકદસને
 તરફ આલા ઇદત્તીઇન, કે પરવાઝ કીયા. જબ યે આવાઝ હઝ-
 રત ધમામ હુસેન અલે, કે ગોશે અકદસમે પહોંચી, તો નીહાયત
 બે-તાબીસે ફરમાતે થે, “અલ આના ઇન કસરા ઝહરી,” યાને
 ઇસ વકત કમર હુસેન અલે, કી હુર ગાઇ, જોર ધમામ હુસેન
 અલે, બહોત રોયે, જોર ઉફતાં વ ખેળાં લાશે અબ્બાસ પર પહોંચે
 કીસ હેસીયતસે, કે જનાબ અલી અકબર, તો હાથ ધમામ હુસેન
 અલે, કા પકડે હુયે થે, જોર ધમામ હુસેન અલે, નીહાયત બે-તા
 બાના જોર રાતે હુયે, તરફ લાશે અબ્બાસકે પહોંચે, બાઝ
 મોઅર્ખીનને લીખ્યા હે, કે જનાબ હઝરત અબ્બાસમે રમકી જાન
 બાકી થી, લેકીન તુકે આંખોમે તીર ગીરે હુયે થે, ખીદમતે ધમામ
 હુસેન અલે, મેં અર્જ કીયા, કે અય આકા, મેરી આંખસે તીર
 નીકાલ લીજીયે, તાકે બ-વકતે મર્ગ આપકી ઝીયારતસે મુશર
 રફ હો-જાઉં. હઝરત ધમામ હુસેન રદી, ને તીર આંખસે નીકાલા,
 જોર બ-નીગાહે હસરત હઝરતકી તરફ દેખા, જોર ઇતેકાલ
 ફરમાયા, જબ જનાબ અબ્બાસ અલે, સહીદ હો-પયે, તો જાન

ધમામ હુસેન અલે, રોતે હુયે ખયમેની તરફ રવાના હુયે, ચુકે લાશે
જનાખ અખખાસ નીહાયત રેઝાં કા થી, ઇસ-વજેસે કિના-રયે નેહરે
અલકમા-પર રેહને દીયા, ઓર ગંજે શોહદામે ન-લાયે, અલ-ગરઝ
બાદ શહાદતે જનાખ અખખાસ, કે અહલે-ખયતે રિસાલતમે બગુઝ
જનાખ અલી અકબર અલે, કે બાકી ન-હા.

શહા-દતે જનાખ અલી અકબર અલે.

જનાખ અલી અકબર અલે, કી ઉમર શરીફ માઅરકયે
કરખલામે અહારા ખરસકી થી, હુરનો જમાલ, વ હજલો કમાલમે
ખે=મિસાલ થે, ઓર ખલકન ઓર ખુલકન ઓર મન-તકન મુશાખા
રમુલે ખુદાકે થે, હજરત ધમામ હુસેન અલે, અલી અકબર
કો ખહોત દોસ્ત રખતે થે, એક લહજા ખે-દેખે કરાર નયા.
લીખખા હે, કે જખ અહલે મદીના મુશશાકે ઝીયારતે રિસાલત
મઅાખ સલ, હોતે થે, ખીદમતમે ધમામ ઝહયે અદીમુલ-મિસાલમે
આતે થે, ઓર જમાલે બા-કમાલ, હજરત અલી અકબર પર નજર
કરતે થે, તસવીરે પયગંબરે ખુદા આખોમે શીરખતી થી, જખ
હજરત અલી અકબરને દેખા, કે મુખાલેશીન ખરહે હુયે ચલે આતે
હે, ઓર કોઇ નાસીર. વ મદદ-ગાર બાકી નહીં રહા હે, ખીદમતમે
અપને બાપકે હાઝીર હુયે, ઓર ઇર્જાત જહાદકી તલેખ કી,
ઉસ-વક્ત જનાખ ધમામ હુસેન અલે, નીહાયત ખે-તાખીસે શયે,
ઓર મોહ જનીખ આસમાનકે કીયા, ઓર ફરમાયા કે, ખુદાવંદા
તુ ગવાહ રેહના, કે મેરા કરઝંદ જો મુશાખા તેરે હખીમકે હે,
ઓર મેં જખ મુશતાકે ઝીયારત તેરે હખીખા હોતા થા, તો

ઇસકો દેખ લેતા થા, વેહભી જુદા હોતા હે. ખુદાવંદા, ઇન અશી-
 કીયા-કોભી જતલાયે અજાણે સમ્પત કર. બાદ ઉસકે બ-આવાઝે
 ખુલંદ ઉમર સાઅદકો પુકારા, કે અય શકી, કયા ચાહતા હે, કે તુ,
 મેરે ઇસ ફરજંદકો શહીદ કરે ? ખુદાવંદે આલમ, તુજપર ગજબ
 નાઝીલ કરે; ઓર કોઇ કામ તેરે ઉપર મુબારક ન-હોવે ઓર
 બાદ મેરે ઉપર તેરે અયસે શખ્સકો મુસલ્મત કરે, કે ફરમ્યાન
 રખતે ખાખકે તુજકો હલાક કરે, જયસા કે તુને મેરે રહમકો કતેઅ
 કીયા હે, ખુદા તેરેભી રહમકો કતેઅ ફરમાયે. તુને મેરે સાથ
 ફરાખત જનાય રીસાલત મઆખ સલ. કી કુછ રીઆયત નકી,
 હાલાંકે જનાય રસુલે ખુદા સલ, ને હમારે હકમે ફરમાયા હે, કે
 મેં તુમસે મજદુરી રીસાલતકી કુછ નહીં ચાહતા હુ. મગર દોસ્તી
 અપની આલકી, તો તુને અય શકી, કયા ખુબ રીઆયત આલે
 મોહુમદ સલ, સે કી, ઓર યે આયત પરહી. “ઇન નહા હસ
 તહા આ-દમા વ તુકુન, વ અલા ઇમરહીમા વ આલા ઇમરાના
 અસલ આ-લ-મીન, જુરરી યતન બા-દો હા મીન બાદ, વહા-હો
 સમીહન અલીમ.” બાદ ઇસકે જનાય અલી અકબર અલે, ઇજાઝે
 જહાદ લેકે મયદાને જંગમે આયે, ઉસ-વકત અલી અકબરને
 એક રબજ ઉસ તીન દીનકી ભુખ વ પ્યાસ, ઓર દોસ્ત વ
 અઝીઝોકે ગમમે અયસા પરહા, કે દિલ ગીરોહે શકાવેત પઝોહકે
 હીલને લગે, જસકા તરજુમા યે હે, “ મેં અલી, ફરજંદે હુસેન
 ઇબને અલી હુ, ઓર કસમ ખુદાકી કુરાખતમે જનાય રીસાલત
 મઆખ સલ, સે બ નીસખત ઓરોંકે હમ અવલા ઓર ખેહતર હે.
 કસમ ખુદાકી, હમ અહલે-બય તુખુબત-પર યઝીદ પલીદ કબી
 હુકમ-રાની નહીં કર સકતા, ઓર માશગા મેં તુમહારે સીનેમે નેઝ

अपना ता-छके मेरा नेजा टोड़रा हो-जये, और में तुम सयको
 कल तलवार आपरदारसे करगा, दरां हासेके अपने : आपकी हीमा-
 यत करनेवाला हूं, मानीन्द कल करने जवानाने हाशीमी और
 अरणी के." और अयसे अयसे हमले कीये, के रन ओलने लगा.
 तीन दीनकी प्यासमें कुशतोके ढेर लगा दीये, दरीया जुनका पहा
 दीया, तमाम द्रौजमें हीलयाल मया-ही, अउयउे पहेलवानों और
 तज्जया-कारोंने छ छोड दीया, आपीरकार सय लाग गये, लीफ्फा
 हे, के छस हमलेमें अेकसे भीस काहीरोंको हाभीले जहनम कीया,
 हजरत अली अकबरली पहोत जजपी हुये, मशहूर हे, के
 जपभीको पहोत प्यास होती हे. हजरत अली अकबर, मेता-
 पाना पीदमतमें जनाय धमाम हुसेन अले, के तशरीफ लाये,
 और अर्ज कीया, के अय आप्पा, प्यासने मुजको हवाक कीया हे.
 अगर बोडासा पानी मुमकीन हो, तो मुजको पीला दीजये, तो
 आपके सय दुश्मकोनो कल कर डालुं, ये सनके धमाम हुसेन
 अले, पहोत रोये, और इरमाया, के अय इरजंद पहोत दुश्वार
 हे, मोहंमद सल, और अली मुरतजा, और हुसेन अले,
 पर, के तु पानी मांगे, और कतरये आय न दे-सके। अय
 इरजंद. तुम पर जुय रौशन हे, के तुमदारा छोटा बाध, अली
 असगर, मारे प्यासके करीय अ-मर्ग हे, अेक कतरा आय, नहीं,
 के इसके दहमें टपकाउं, ये देहके जमान अली अकबरकी अपने
 मोहमें रणली, और सुस्ती. लीफ्फा हे, के जनाय अली अकबर
 अले, ने दूरन अपनी जमान नीकाल ली. और अर्ज कीया,
 के अय आप्पा, आपकी जमान तो मेरी जमान-सेही जीयादा
 पुक हे, लीफ्फा हे. के जनाय धमाम हुसेन अले, ने अेक

અંકુશી દી, ઝોર ફરમાયા. કે જ્યાં જીયાદા પ્યાસ લગે, તો ઇસકો મોંહમે રખ લેના, ઝોર જાઓ જહાદ કરો, ઝોર અપને નાના રસુલ સજ, કે હાથસે જામે કવસર લો, શીર રખસત હોકે, જનાબ અલી અકબર, મયદાને જંગમે આયે, ઝોર કલ્મ લશકરે શકાવત અસર પર હમલયે અલ્વલસે જીયાદા યે હમલા કીયા, કે તમામ સફે દરહમ બરહમ હો-ગઇ. તમામ અશકીયા પરામંદા હો-ગયે. લીખ્યા હે, કે ઇસ હમલેમે સાઠ અશકીયાકો રવાનયે સકર કીયા. આખીર કાર મકનદ ખીન મરાહ અમદીને એક અયસી ઝરખત સરપર શાહઝાદયે કવનેન, તુર દીદયે હુસેન અલે, યાને અલી અકબર. કે મારી, કે ઝીન-પર ઝુક ગયે, ઝોર ગરદન અરુપસે ચીમઃ ગઇ, ઝોર ઘોડા અલી અકબરકો લેકે લશકરે અશકીયામેં ઘુસ ગયા, વોહ સખ લશકરે કુશ વ શામ, હઝરત અલી અકબર હમ શખીહે પયગંબર પર ઝુલમ કરતે યે, હતતાકે ઝરખે શરશેર, ઝોર નેઝા ઝોર તીરસે જીરમે મુબારકકો પારા પારા કીયા, ઇસ-વક્ત હઝરત અલી અકબરને બ-આવાઝે હુંજ જનાબ હમામ હુસેન અલે,કો પુકારા, કે અય બાબા અદરેકની, દુસરી રિવાયતમે લીખ્યા હે, કે કારી શકીને તીરે હલકે શરીફમે અયસા મારા કે વાર પાર હો-ગયા. ઝોર ખુન આખોસે બેહને લગા. ઇસ-વક્ત આવાઝ દી, કે અય બાબા, જલ્દ તશરીફ લાઇયે, ઝોર આપ-પર અલી અકબરકા સલામે આખિરી હે, ઝોર મેરે નાના રસુલે ખુદાને એક જામે ખુશ ગવારસે મુઝે અયસા સયરાખ ફરમાયા હે, કે શીર કબી પ્યાસા ન-હોઉંગા, ઝોર દુસરા જામ આપકે વાસતે લીયે હુયે હે. યે કેહકે મુરગે રહને તરફ ચુલશને જાત કે પારાઝ હી, યે કેશીન રેપકે જનાબ હઝરત હમામ હુસેન અલે,

કી આંખોમે' દુનીયા સીયાહ હો-ગઇ, ઓર કમર ઝુક ગઇ, સીનેસે
 એક હુક ઉઠી, આંખોસે સયલામે ખુન ખેહ-ગયા, ઓર ફરમાયા, કે
 'ખુદાવંદે આલમ ! ઇસ કૌમકો મીરસે કૌમે આહ, વ સમુદ-કે
 હલાક કર, કે ઇન ઝાલીમેને તેરે હખીબકી આલકો નાહક કતલ
 કીયા, ઓર હતકે હુરમત કી, ઓર ગમે અદોહે અલી અકબરમે
 ફરમાયા, યા ખુનખયા અલહ દુનીયા ખા-દ-કલ અફ્રા" યાને
 અય અલી, ખાદ તેરે દુનીયા ઓર ઝીંદગાનીયે દુનીયા-પર ખાક
 હે. ઓર-ઇમામ હુસેન ઉફતા વ ખેઝાં ખેટકી લાશ-પર આયે,
 ઓર ખેતાબ હોકર લાશે અલી અકબર, પર ગીર પડે. ઓર
 ખે-હોશ હો-ગયે, જબ ગશસે ઇફકા હુવા, તો આંસુ મુસલ-સલ
 જરી થે, ઓર સરે અલી અકબર,કો ગેદમે ઉઠાકર રખ-લીયા,
 ઓર ચેહરયે હમ-શકલે પયગંબરસે ખાંકો ખુન પુછતે થે. લીખ્યા
 હે, કે એક ખીખી મીરસે ચાંદકે ખયમેસે બાહર આઇ, ઓર સર વ
 પા-બરહના વા ! અલી અકબર, અહ વાહ, અલી અકબર ! આહ
 કેહની હુખં તરફ કતલ ગાહકે દોડી, ઓર ફરીયાદ વ વાવેલા કરતી
 થી, જબકે નાશે અલી અકબર, પર પહોંચી, તો અપને તઇ લાશે
 અલી અકબર, પર ગીરા દીયા. અય્યુ મખફૂ, ને લીખ્યા હે. કે
 મેને લોગોંસે ફરીયાદત કીયા, તો માઅલુમ હુવા, કે વોહ ખીખી
 ઝયનખ ખીનતે જનાબ અલી ઇબને અલી, તાલીબ થી,
 આપકો અલી અકબર, કે ગમમેં કુછ ખ્યાલ પરદેકા ન-રહા, ઉન
 હોને અલી અકબર,કો પરવરીશ કીયા. જબ જનાબ ઇમામ
 હુસેન અયે ને અપની બહેનકો દેખા, તો અલી અકબરકો બુલ
 ગયે, ઓર ફરમાયા, કે અય બહેન, ખયમેસે બાહર ઇયુ નીકલ

આઈ ? ઓર અપની અખા હાકર ખયમે-મેં પહોંચા અયે, કયા
અંચરત થી, જનાખ ઈમામ હુસેન અલે, કો યે કામ બશરકા નયા.

શહા-દતે અલી અસગર અલે.

બાદ શહા-દતે અલી-અકબર, કે હઝરત અલી અસગર
કો મયદાને જંગમેં લાયે, ઓર ગીરહે જુલમ શઆરસે ફરમાયા,
કે અય ઝાલીમો !! યે બચ્યા છે મદીનેકા બે-પાની હલાક
હુવા જાતા હે, લિલ્લાહ થોડા પાની ઇસકો પીલાદો, લીખ્યા હે,
કે હરમલા ખીન કાહેલ અસદીને એક તીર અયસા મારા, કે વોહ
હલકે ખુસ્ક અસગર પર લગા, ઓર વોહ બચ્યા તડપ તડપ કર
ઇમામે હુસેન અલે. કે હાય-પર મર ગયા, લીખ્યા હે. કે હઝર-
તને ઉનકી લાશ હાયસે મયદાનમેં દફન કરદી થી.

શહા-દતે જનાખ ઈમામ હુસેન અલે,

બ-તારીખ દસ મોહર્રમ સને ૬૦, હીજરી, તા-વકતે ઝોહર
જબકે આપકે સખ અસહાબ, વ અઝીઝો ફરઝંદ વ બાઇ, દરજયે
શહાદત-પર ફાયેઝ હો-ચુકે, ઓર કોઇ આપકા નાસીર ઓર
મદદ-ગાર બાકી ન-રહા, ઓર ઝાલીમોંકા ગલબા હુવા. તો નસ્યાર
વાસ્તે સુન્ન-ખીન્ને મુખાલ્લે-શીનકે મયદાને જંગમેં. તશ્નીફ લે-ગયે,
ઓર બ્રાહ્મ ઈમામ હુસેનસે શુર હુમ, લીખ્યા હે, કે હઝરત

ઇમામ હુસેન અલે, ને તમામ લશ્કરકો પરાગંદા કર દીયા, ઓર
 દરીયા ખુનકા બહા દીયા, હર તરફ ગુલ વ શોરે અલ-અમાન,
 અલ-અમાનકા ખુલંદ હુવા, હઝરતકો બા-વજુદેકે ત્રીન દીનકી
 જુક વ પ્યાસ, ઓર અસહાય વ અહબાલકા ગમ, ફરજદો ઓ-
 ર બાધયો ઓર અઝીઝોકા અલમ થા, લેકીન ઇસપરબી અયસી
 જંગ કી, કે પરરે લશ્કરે મુખાલે શીનકે હમ્લયે શેરાનાં-સે તોડ
 ડાલે, બડે બડે સરકશો, ઓર જફાકારોંકે છ છુટ ગયે, જ્યા
 હઝરતકે જોશે અકદસમે આવજે અલ-અમાન પહોંચી, તો જુલ
 શીકારકો નીયામમે રખકે, કરાબ નેહરે પુરાત આયે, ઓર ઘોડા
 નેહરે પુરાતમે ડાલા, ઉસ-વકત એક શકીને બા-અવાજે ખુલંદ
 -કહા, કે અય હુસેન, પાની પીનેકા કસ્દ ફરમાને હેં, હાલાંકે લશ્કર
 આપકે ખયમે-તક પહોંચ ગયા, અગર જરા વકફા હોગા, તો ખેમયે
 અહલે હરમ છુટ લીયા જાયેગા, બલા ઇમામ હુસેન અલે, અયસે
 ગુયુરકો યે સુનનેકી કબ બન્દશ્ત થી, ફૈરન તરફ ખય-મેકે તશ-
 રીફ લાયે, દેખા કે ખેમયે અહલે હરમ, શરરે લશ્કરે શામસે
 મહફૂઝ હે, શીર લશ્કરે અશકીયાને શોરો ગોગા કીયા, હઝરત
 ઇમામ હુસેન અલે, ને તમામ અહલે બયતે અસમતો તહારતકો
 કલેમાતે તકસીન, વ તશફફી તલફીન ફરમાયે, ઓર ફરમાયા કે,
 અય અહલે બયતે રસુલે ખુલા સલ, સબ્હો શકીયાઇકો અપના
 શઆર કરો, ઓર મુસીબત વ અલમ-પર સબ્હ ઇખત્યાર કરો, કે
 ઇસમે બાયેસે ઝીયાદની સવાબે આખેરત હે, અલ-ગરઝ હઝરત
 સજ્જાદ અલે, કો વસીયત કરકે ઓર તમામ અહલે-બયત, ઓર
 અપની પ્યારી બેટી સમીના; કો રખસત કીયા, ઓર મયદાને
 જંગમે આયે, લીખ્યા હે, કે આપ અબ્બા મરતબે અયસે બડે

के कोष्ठ धस तरैह जंग नहो कर सकता, अयसे अयसे हमसे कीये, के
 तमाम लक्षकरे कुश व श्याम जेरो जमर हो-गया. अहोत मलाधन
 के वासीसे जहन्नम कीया, मुअर्रफीनने क्षीप्पा हे, के ओक
 हजर नवसो पयास अशकीया, हजरतके हस्ते मुआरक, मोअलज
 नुमासे कल हुये, ओर अ-रिवायते मसजिद, आइसो नहर वासीसे
 होजय हुये, अ-हर तओर धस जंगमें हजरतके जसमे अकदस
 पर सत्तर जयमे तलवार, ओर सत्तर जयमे नेजेके थे. ओर
 तीरोंके जयमका शुमारही न-था. बेरीन आओने क्षीप्पा हे, के
 हजर व नह सद व पीगह व ओक जयम था, ओर आओने
 क्षीप्पा हे, के शुमार नेजेके जयमका न-था. असल ये हे, के जयमों
 ओर हजरतके हाथसे जस-कदर आलीम कल हुये, उनकी ताअ-
 दाइका सहीह तयमीना नहो हो-सका, मगर युके दोनो यीजोंकी
 कसरत थी, रावीयोने तयमीने जससे जयसे सुने क्षीप्पे हे,
 ओर धस-कदर तीर हजरतके जस-पर पेवस्त थे, के अयसा
 माअलुम होता था, के गोया हजरतके जसमे अक-दस पर (पर)
 नीकल आये हे, जय अ-सयय कसरते जयमे नेजा व शमशेर
 ओर तीरके हजरत अहोत मुअ-मदल हो-गये, ओक बहजा तवक-
 कुं इरमाया, नागाह ओक मलउनने पेछानीये अक-दस पर ओक
 तीर भारा, जय हजरत धमाम हुसेन अले, ने तीरके पेछानीसे
 जेया, ओक परनाला पुनका जरी हो-गया, नागाह दुसरे लछनने
 ओक तीरसे आअया सीनये अक-दस पर भारा, जयके हजरतने उसका
 आहोर नीकावा, पुन भीसले इवाराके उससे नीकलता था. हजरतने
 उस पुनका युद्धुमें लेके अपने मोह ओर रीसे अकदस-पर मला,

ઓર ફરમાયા, કે ઇસી તરફ અપને પરવર દીગારસે મુલાકાત
 કરંગા. ઓર ચુકે હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, બહોતહી ઝંઘર ઓર
 મુઝ-મહલ હો-ગયે યે, સખ અશકીયા કરીખ હઝરત ઇમામ હુસેન
 ફરઝંદે રમુલુસ-સકલેન, કે આ-ગયે. અબ્વલન હસીન ખીન
 નમીરને તીર દહને અકદસ ઇમામ હુસેન અલે, પર મારા. શીર
 અબુ ઐયુબ ગનુદીને એક તીર હલક શરીફ-પર મારા, શીર ઝીરાઆ
 ખીન શરીફ અત-તમીમીને આપકે બાયે હાથ-પર વાર કીયા, શીર
 હિસી મવઝિનને દુસરા વાર આપકે મુઢે-પર કીયા, તો આપ સદમા
 વ જખમે મુત-તવાતરસે ઘોડેપર ઝુક ગયે, ઉસ-વક્ત સનાન ખીન
 ઇન્સ નખઘને, આપ-પર અયસે બાલેકા વાર કીયા, કે આપ
 બે-હોશ હો-ગયે, ઓર તેવારકે પ્રસ્તે ઝીનસે નીચે આયે, ઉસ-વક્ત
 સનાન ખીન ઇન્સ નખઘને, ખોત્રી ખીન યઝીદ અસ-બહીસે કહા,
 કે બહોત જલ્દ સરે ઇમામ હુસેન અલે, કાટલે, ઉસ ઝાલીમને
 ઘોડેસે ઉતરકે ઇરાદા કરલ હઝરતકા કીયા, લેકીન ઉસકે હાથ પાક
 કાંપને લગે. વોહ બાઝ રહા. યે દેખકે શીઝ લખનને નીહાયત
 સુરઅતસે સરે અકદસ ઇમામ હુસેન અલે, કા કાટ લીયા, ઓર
 શીર હરમે મુઆરકસે સદાયે અફમોસ, વ વાવેલા, વા મુસીબતાકો
 ખુવંદ હુમ. "ઇન્ના લિલ્લાહે વ-ઇન્ના હિલય-હે રાજેઉન"
 યા લયતની કુનતો માઆહુમ ફા ફવજ ફવ જન અઝીમા.
 ઓર બાદ જુદા કરનેકે સરે શરીફ ખોલીકા દે-દીયા, આપકો
 શહાદતકે બાદ અશકીયાને તમામ ખયમે-હાયે અહલે-ખયતે રમુલે
 ખુદા સલ, મેં આગે લગા-દી, ઓર તમામ ઝેવર ઓર તખરશકાતે
 મોહંમદ સલ, વ અલી, ફાતેમા અલે, હત્તાકે ઓરતોંકી
 ચાદરેં નીહાયત બે-રહમી ઓર બે-દરદીસે છુટ લીં, ઘુરરા યે
 ફુવા, કે લશકરે યઝીદમે ઇસકે બાદ નમાઝે શુકરાના અદા કી-

ગઘ. ઝોર વોહ નમાઝ “ અલ્લા હુમ્મા સદ્દે અલ્લા મોહમ્મદી
 ન, વ અલ્લે મોહમ્મદીન ” પર ખત્મ ફી-ગઘ. આપકે શહીદ
 હોને કે બાદ, ઉમર ખીન સાઅદને અપને લશકરકો આવાઝ
 દી, કે કોન કોન લાશે બે-સર ઇમામ હુસેને અલ્લે, ફી પા-માલ
 કરેંગે, લીખ્ખા હે. કે દસ આદમી બ-ધરાદયે પાય-માલીયે નાશે
 અકદસ લશકરસે બાહર આયે, જીનકે નામ યે હે. ઇસહાક ખીન
 જોયરયા, ખીઝરી અખનસ ખીન મુરતદ, હકીમ ઇખ્તે તુફલ, ઉમર
 ઇખ્તે સખીદ સેદાદી, રગ્ગહ ઇખ્તે મનફદ, સાલમ ઇખ્તે જસમા,
 સાલેહ ખીન વહબ, વાઅઝ ખીન નાએમ, હાની ઇખ્તે સખીત,
 ઉમ્મેદ ઇખ્તે માસેક, લીખ્ખા હે, કે ઇસહાક ઇખ્તે જોયરયાને બાદ શહા-
 દત આપકે જીસમે અકદસસે લીખાસ ઉતારકર બરહના કરદીયા, મગર
 ખુદાકી કુદરત, ઉસ શખ્સકા બદન સડ ગયા, ઝોર નીહાયત સખતીસે
 મરા, ઉસકે બાદ હઝરતકા જસદ બે-સર, મયે દીગર શોહદાયે
 કરબલામેં ઘોડોસે પાય-માલ કીયા ગયા.

મોઅર્દખીનને લીખ્ખા હે, કે ઇમામ હુસેન અલ્લે, કે ઇસ
 માઅરકયે કરબલામેં મયે અસહાબ વ અઝીઝ વ-ગયરા, હમગી
 ૭૨, શખ્સ યે. ઉનહીમેં હઝરત અલી અસગર, કાબી શુમાર
 હે. વોહ સખ શહીદ હુયે, અહલ્લે તવારીખને ઇસ તઓરસે તફસીલ
 ખ્યાન ફી હે. કે સત્તાઇસ આદમી અહલ્લે બયતસે શહીદ હુયે,
 સાત નફર અવલાદે હઝરત અકીલસે શહીદ હુયે, એક હઝરત
 મુસલીમ, જો કે કબલ માઅરકયે કરબલા, કે કુફેમેં શહીદ હુયે,
 ઝોર દો નફર જાઅફર અખ્બદુલ રહમાન, પીસરાંને અકીલ,
 યે કરબલામેં શહીદ હુયે, દો નફર મોહમ્મદ અખ્બદુલ્લા, પીસરાંને

મુસલીમ, એક નદર જામખર, પીસરે મોહમ્મદ ખીન અકીલ,
 એક મોહમ્મદ પીસરે અબી સર્હદ ખીન અકીલ, ઝોર બાઝને
 મોહમ્મદ, વ અઉન, પીસરાંને અકીલબી જીયાદ કીયા હે, ઝોર
 સે ફરઝાંને હઝરત જામખરે તૈયાર, મોહમ્મદ, અઉન, ઝોર
 અબદુલ્લા, પીસરાંને અબદુલ્લા, ખીન જામખરે તૈયાર, ઝોર
 દો નદર ફરઝાંને જનાબ અમીરલ મોઅમેનીન અલી ઇબ્ને અલી
 તાલેબ અલે, માઅરકયે કરબલામેં શહીદ હુયે, અબ્બાસ,
 અબદુલ્લા, જામખર, ઉમર, ઉસમાન, યે બતને હઝરત ઉમ-
 મુલ-ખનીનસે થે, ઇબ્રાહીમ, અસગર, મોહમ્મદ, ઝોર કીસીકે
 બતનસે થે, લેકીન બાઝોંને ઇબ્તીલાફે નામ કરકે યે લીખ્ખા હે,
 કે અબુ-બકર, વ ઉમર, યેબતને લયલા, ઝોજયે જનાબ
 અમીરસે થે. ઝોર એક મોહમ્મદ, પીસરે અબ્બાસ ઇબ્ને અલી
 યે સબ માઅરકયે કરબલામેં શહીદ હુયે. ઝોર ચેહાર નદર ફર-
 ઝાંને જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, અબુ-બકર, અબદુલ્લા,
 કાસીમ, બશીર, ઝોર બાઝોંને બતયે કાસીમકે સીફ અબુ-
 બકર ઝોર બશીરકે, ઉમર નામ લીખ્ખા હે, ઝોર દોનો ફરઝાં-
 ને ઇમામ હુસેન અલે, અલી અકબર, ઝોર અલી અસગર,
 જનકા નામ અબદુલ્લા થા, કર-બલામેં શહીદ હુયે. યહાં-તક
 બ-ઇસતીસનાયે ચંદ શખ્સોંકે જનકા જક ઉપર બ-તઝોર ઇબ્તી-
 લાફ કીયા ગયા હે. સત્તાઇસ હોતે હે, ઝોર પનતાલીસ શખ્સ
 અસહાબે અખ્યાર, જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, સે શહીદ
 હુયે. હમગી બોહત્તર હુયે. અગર હરએક અસહાબકા નામ
 લીખ્ખા જવે. તો મુજબે તુલ હોગા, ઇસ વજેસે તરક કીયા
 ગયા. લેકીન ફાજે ઉમર સાઅદસે બોહત કલ કીયે ગયે. તાઅ

દાદમેં ઇખતીલાફ હે. બાદ પાયે-માલીયે - લાશ-હાયે શોહદા. ઝોર
 ગારતે ખય-મયે અહલે હરમ, ઝોર આગ લગાનેકે, સરે અકરમ
 ઇમામ હુસેન અલે, કો બ-ઇખતીલાફે રિવાયત જુમલે શોહદાયે
 કરખલાંકો ઇખતે ઝીયાદકે પાસ ખોલી, વ હમીદ વ શીમર ઝોર
 કયેસ ઇખતે અશઅસ, ઝોર ઉમર ઇખતુલ-હિજાજ, ઝોર અરવવા
 ખીન કયેસ લે-ગયે. ઝયેદ ખીન અરકમસે રિવાયત હે. કે જીસ વક્ત
 સરહાયે શોહદા મેરે મકાનકી તરફસે અશકીયા લે-ગયે, મેં અપને દર-
 વાઝે પર બયકા થા, જબ સરે ઇમામ હુસેન અલે, મેરે કરીબ આયા,
 તો મેને સુના, ફરકે મુખારક હુસેન અલે, ઇસ આયતકી તીલા-
 વત ફરમા રહા હે, "અમ હસીબતા અન્ના અસહા-બલ
 કાહફે વર રકીમે કાનુ મીન આયા-તેના; અ-જ-બા, ઝયેદ
 ખીન અરકમ કેહતે હેં, કે જીસ-વક્ત મેને યે આયાત આપકે
 સરે મુખારકકો તીલાવત કરંતે હુયે સુના, વલાહ ! મેરે તમામ
 જીસમમેં લરઝા પડ ગયા, ઝોર ખાલ મેરે બદન-પર ખડે હો-ગયે.
 ઝોર કહા, કે યા ઇખતે રસુલુલ્લાહ, ખેશક આપકા ફિરસા,
 ફિરસયે અસહાબે કાહફે, ઝોર રકીમસે અજીબ-તર હે, અલ
 ગરઝ જબ ઇખતે ઝીયાદને તમામ સરહાયે શોહદા-ઝોંકો અપને
 સામને રખ્યે. ઉસ-વક્ત દહને અકદસ (મોંહ) ઇમામ હુસેન અલે,
 પર છડી મારને લગા, ઇખતે ઝીયાદકે પાસ ઉસ-વક્ત એક અસ-
 હાબે રસુલે ખુદા સલ, હઝરત ઇન્સ, યા ઝયેદ ખીન અરકમ
 ને ઉસકો મના કીયા, ઝોર કહા, કે યે તુ કયા સીતમ કરતા હે.
 મેને બારહા જનાબ રીસાલત મઆમ સલ, કો દેખા હે, કે
 ઇસી દહનકો મીસ્લે શકર ચુસને થે, ઝોર ખોસે લેને થે, ઇખતે

ઝીયાદને કહા, કે અય ખુદે ચુપ રહો, સીઈ તેરી ઉમરકા લીહાજે
 હે, વર ન તુમકો અબી કતલ કરતા, તીસરે દીન ઉમર સાઅદ
 કુદેકો રવાના હુવા, ઉસકી વજે યે લીખખી હે, કે દો રોજ
 તક અપને કુશતોંકી લાશોકો દફન વ-ગયરામેં મસરફ રહા, ઓર
 લાશે ફરજંદે રસુલ. ઓર ઉનકે અસહાબ, ઓર અઝીઝોંકો
 બે-દફન વ બે-કફન છોડ દીયા. બાઝ રિવાયતમેં યુ' લીખખા
 હે. કે સરહાચે શોહદા, ઓર અહલે-બયતે અસમત, એક સાથ
 કુદેકી તરફ રવાના હુયે, તકદીમ વ તાખીર નહીં હુધ. ગરજકે
 જખ અહલે-બયતે અસમત. વ તહારત, રસુલે મકબુલ
 સલ, કે મયે સરહાચે શોહદા, ઓર અલી ઇબનુલ હુસેન. યાને
 ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, જો ઉન દીનોમેં બહોત અલીલ
 થે, કયેક હોકર કતલ-ગાહકી તરફસે કુદેકો રવાના હુયે, હર બીબી
 અપને અઝીઝ ઓર ફરજંદકી લાશ દેખકર ચીખેં મારકે રોને લગે,
 ખુપુસાન જનાબ ઝયનુલ અયસે અલફાજે દર્દ-નાકસે બયેન કીયે,
 કે જનકે સુનનેસે દુશમનોં તકકે આંસુ નીકલ પડે. જખ અહલે-બયતે
 રસુલે ખુદા, દરબારે ઇખ્તે ઝીયાદમેં પહોચે, તો ઇખ્તે ઝીયાદને
 પુછા, કે યે બીબીયાં હેં ? ઉસ-વક્ત શીખ્ર લાઇનને આગે બરહકે
 કહા. યે ઝયનુલ ઓર યે ઉમ્મે-કુલસુમ, ઓર યે રૂકૈયા જનાબ
 ઇમામ હુસેન અલે, કી બેહનેં હેં. ઉસ-વક્ત ઇખ્તે ઝીયાદને જનાબ
 ઝયનુલસે કહા, કે શુક હે ખુદાકા, કે ઉસને તુમકો ખુબ રસવા
 દીયા, જનાબ ઝયનુલ બીનતે અલી મુરતઝાને ઇરશાદ ફરમાયા,
 કે શુક હે ખુદાકા, કે ઉસને હમકો પાંક વ પાકીઝા પયદા કીયા.
 ઓર હમારે મરતબે આબેરતમેં કીયે, ઓર અપને હર પયગંબરકે

अहले-अथैत पर हमको इजीलत दी. और इरमाया, के अथ
 सही, तु इसीक व इअर हे, दुनीया व आभेरतमें इसवा होता हे.
 छप्ने-जीयादने कहा, के देयो भुदा-ने अथ कीसको इसवा कीया हे,
 कीसके अहले अथैत हलाक हें. आपने घरशाद इरमाया. के उनकी
 हयात पुरी हो-गछ थी, वोह अथ अ-आरामे तमाम, अपनी
 भाव-गाहोंमें सोते हें. और जन ले, के अहोत जल्द भुदाकी
 इयइ तेरा और उनका मोआमिला होगा, नागाह छप्ने जीयादकी
 नजर जनाय अली भीन अल-हुसेन, पर पडी, तो पुछा, अथ
 लडके तेरा क्या नाम हे ? आपने इरमाया, के मेरा नाम अली
 भीन अल-हुसेन हे, उसने कहा, क्या अली हुसेन, कत्ल
 नहीं हुये ? आपने इरमाया हां, मेरे ओक ओर बाध थे, उनकाभी
 नाम अली छप्नुल हुसेन अले, था, वोह शहीद हो-गये, छप्ने
 जीयादने कहा, हां, अल्लाहुने उनको कत्ल कीया, और तुम अथ-
 गये. हजरत ममाम अयनुल आयेदीन अले, ने घरशाद इरमाया,
 ओशक अल्लाह तआला, हरओक नइसको उसके वक्त-पर मारता
 हे, कोछ नसइ मगेर हुकम अल्लाह तआला के नहीं मर सकता.
 छप्ने-जीयादने ये सुनके हुकम दीया, के छस लडके-कोभी कत्ल करे,
 और छनछी लोगोंमें छसेबी शामिल कर दो. आपने इरमाया, के
 अथ अलीम, अगर तु मुअको कत्ल करेगा, तो छन अहले-अथैत
 असमत, व तहारतकी नीजेद-आनी और हीइजत कोन करेगा ?
 जय जनाय अयनअने ये कलाम छप्ने जीयादका सुना, तो अपने
 अलीको दोउके गोहमें ले-लीया, और छप्ने जीयादकी तरइ
 मुआतीय होके इरमाने लगीं, के अथ अलीम, तुने हमार तमाम
 पानदानको साइ कर दीया. सीई येही ओक लडका अथ आका हे.

અમ ઇસકોબી કતલ કરના ચાહતા હે ? અગર ઇસકો કતલ કરતા હે, તો મુજકોબી કતલ કર. ઉસ વક્ત જનામ ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, ને ઇખ્તે જીયાદસે કહા, કે અમ ઇખ્તે જીયાદ, કયા તુ મુજકો કતલસે કરાતા હે ? કયા તુ નહીં જાનતા હે, કે રાહે ખુદા-મેં કતલ હોના આદત હમારી હે, ઓર શહીદ હોના આઅદાએ દીનકે હાયસે ખાયસે કરામત હમારી હે. યે સુનકે ઇખ્તે-જીયાદ ચુપ હો-ગયા, ઓર હુકમ દીયા, કે કયેદ-ખાનેમેં ઇન સખકો લેખઓ, ને-કે કરીખ મસજીદકે હે, જખકે અહલે-ખયતે રસુલે ખુદા સલ, કયેદખાનેમેં ગયે, ઇખ્તે-જીયાદને ઉમર સાઅદકો ખુલાયા, ઓર કહા, કે વોહ ખત કહાં હે ? જો મેંને તુજકો દરખારયે કલે ઇમામ હુસેન ઓર અવલાદ ઓર અસહાખ ઉનકેકે લીખખા થા, ઉમર સાઅદ મુકર ગયા, ઓર કહા, કે વોહ ખત ગુમ હો-ગયા, મુજકો નહીં માઅલુમ કે વોહ કહાં હે. ઇખ્તે જીયાદને કહા, કે જસ તરેહ મુમકીન હો, વોહ નામા મુજકો દેદે. કયું-કે વોહ નામા ખાયસે તશનીખ મેરે લીયે હે. ઉમર સાઅદને ઉસ-વક્ત જવાખ દીયા, કે મેંને તો તુજસે કહા થા. કે ખુને ઇમામ હુસેન અલે, મેં શરીક નહો, ઓર ઇસ ઇરાદેસે ખાઝ આ. લેકીન તુને મેરા કહા ન-માના, આપલી દરીયાયે અજાબે ખુદામેં ડુખા, ઓર દુસરાં-કોબી ડુખોયા.

લેખ જાના અહલે-ખયેતકા કુફેસે શામકો.

અલ-ગરઝ ઇખ્તે જીયાદને જનામ ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન

रही, के। तौक व सबासबमें मुसल-सल करके, भये अहले-अयेत
 और सरहाये शोहदाके तरफ़ आगके रवाना कीया, बीप्पा हे, के
 जय शहीदोंके सरहाये मुण्णारक, आगमें पहुँचये। और छत्तीवा
 अहले-अयेतके आनेकी भये सरहाये शोहदा यज़ीदके दुष्ट, तो उसने
 हुकम दीया, के दरबार आरास्ता करें, और तमाम शेर श्वा
 में आधना-अदी हो, और सय अहले श्वा, बिबासे पुर तक-
 लुह पेहनें। और हुकमे आम दीया जये, के उसका द्वि याहे
 दरबारमें आये, आज कीसी कीसमकी रोक टोक नहीं हे, और
 बीप्पा हे, के कछ साम्मत-तक अहले-अयेत अले, अयसे दर
 वाजये शेर पर अडे कीये गये, के उस तरफ़से तमाम अहले
 शेर पर गुजर होता था, गरज ये थी, के अहले-अयेत असमत
 पुण इसवा हों। छसी वज्जेसे छिस दरवाजेका नाम आबुस साम्मात
 रप्पा गया हे, जय दरबार आरास्ता हो-गया, और तमाम
 अहले शेर दरबारमें जमा हो-गये। उस-वक्त यज़ीदने हुकम
 दीया, के हमारे इश्मन और उनके अहले-अयेत कहाँ हें? पस
 अहले-अयेत असमत, जे अ-हालते कयेद, जे आज़ारों, और
 मज्भये आममें शीराये जते थे, अहना सर दरबारे यज़ीदमें
 लाये गये। औरतोंको देखकर यज़ीदने पुछा, के ये औरतें कान हें?
 शिभरने आजे अहके कहा, हा-जही जय-नय, व हा-जही
 उम्मे कुलसुम, व हा-जही सकीना, व-गयरा, व-गयरा, “छसी मेह-
 शीबमें अउरत पमाम हुसेन अले, के सरे अउरससे यज़ीदने, जे
 अहणी की थी, और छडीके दाँतों-पर भारता था। उसका यज़ीद
 पीन अक़रमने बना कीया। मगर यज़ीदने न माना, और गुस्से
 होकर उनको दरबारसे निकलवा दीया, बीप्पा हे, के छरीदा

भीन आभर भीन करण्य, जौऊये यजीदने जमके भयर दाभी-क्षये
 अहले दरमकी दरपारमें हुध, बाहली मेहलसे दरपारमें भे-तापाना
 हवास पापता भरहना सर यही आध, यजीद होउके दैरन
 अपनी अप्पा उसपर डालके केहने लगा, के अय ह्रींदा, तुजे शर्म
 नहीं आध, तुने मेरी धन्यतका पास व लीहाज न-कीया, इस
 वक्त ह्रींदाने यजीदको जवाब दीया, के अय यजीद, तुजे मेरे
 परदेका तो अयसा प्याल है, ओर अहले-जयते रसुले पुढा,
 के परदेका प्याल नहीं है ? ओर राने लगी, इस-वक्त तमाम
 दरपार गोया, के मातम-सरा हो-गया, ओर ये मातम अहले
 जयते-के गोरया, व पुकासे जे सरे अकदस धमाभे हुसेन अले,
 दैपकर रहे थे, ओर जीबादा हो-गया, इस-वक्त जनाय धमाम
 जयनुल आप्पेदीन अले, ने यजीदसे कहा, के अय यजीद
 आया मुजको धन्यत है, के में कुछ कलाम कर ? यजीदने जवाब
 दीया, हां, तुमको धन्यत कलामकी तो है, लेकिन ज-शर्त ये, के
 पुरा न कहो. हजरत धमाम जयनुल आप्पेदीन अले, ने
 ओक आह सई जरके धरशाद इरमाया, के अय यजीद, लला में
 धस हालमें गीरकतार होके, तुमको कयुं पुरा केहने लगा, शीर
 हजरतने इरमाया, में के तुजसे धसी कदर सवाल करता हूं, के
 अगर धस हालसे जनाय रसुले मकपुल सल, अपनी
 नवासीयोके दैपते तो तुजे क्या केहते ? ओर ये बात तु पसंद
 करता है, के रसुले मकपुल सल, की नवासीयां ओर नवासे, लोंडी
 गुलाम बनाये जयें. ओर आपने येही इरमाया, के तेरा लश्कर
 हमारा सय आसपागली बुट भे-गया, ता-धके अहले-जयते

અસમતકી આદરે તક સરસે ઉતાર લી-ગઈ, તુમે શમ નહીં આતી, કે ઇસ કેફીઅતસે દરબારે આમમે અહલે-ખયતે અસમતકો ખડા કર રખ્યા હે, યઝીદને યે કલામમે હઝરત સુનકે હુકમ દીયા, કે રસ્સીયાં ઠાટ-દો, ઝોર કયેદ-ખાનેમે બેજ દો. લીખ્યા હે, કે અહલે-ખયતે અસમત, ઉસી-વક્ત કયેદ-ખાનેમે બેજ ગયે, જહાં વોહ લોગ જખ-તક રહે રોયા કીયે. ખાઝ રિવાયતોમે હે, કે વહી હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, કી લડકીકા ઇતેકાલ હો-ગયા, લેકીન યે વાકેઆત અયસે તો ન-યે, કે મુસલમાન ખામોશ રહતે, ઇમામ હુસેન અલે, કા યે કલ તો મહઝ ઘોકેમે હો-ગયા ચા. ઉન હાલાતકી શોહરતકે સાથહી શીતના વ ફસાદ શુર હો-ગયા, ઝોર દોસ્ત-દારાને ઇમામ હુસેન અલે, કાતેલાંને ઇમામ હુસેન અલે, કો કલ કરને લગે. કહીં મુસીખ અલે-હીર રહમા, કહીં ઝોર લોગ, હત્તા-કે યઝીદકો બકાયે હુકુમતંકી ઉમ્મીદ જાતી રહી, ઉસ-વક્ત ઉસકો યેહી મસ્લ-હત માઅલુમ હુઈ, કે અહલે-મયેત અલે. કો રિહા કરના આહીયે, ઝોર ઇઝહારે નદામત કરે, ઝોર બે-કુસુરી અપની સાખીત કરે. યુનાંયે અહલે-ખયતે રસુલે ખુદા, સલ, કો અપને પાસ ખુલાયા, ઝોર કહા, કે ખુરા હો, ઇખ્ને મરજના આબેદુલા ઇખ્ને ઝીવાદકા, જીસને ઇમામ હુસેન અલે, કો કલ કીયા, ઝોર કતરયે આખ ન-દીયા, ઝોર આપ લોગોંકે સાથ વોહ બરતાવ કીયા, જે મુસલમાન કુદદારકે સાથબી નહીં કરતે. ઇસી ગુફતગુમે યઝીદને ચંદ ખાતેં જનાબ ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, કો અયસીબી કહીં, જે જનાબ ઇમામ હુસેન અલે, કી જ્ઞાનકે ખીલાફ થીં, જીસસે હઝરત ઝયનુલ આબેદીન અલે, કો ગુરસા આયા,

મગર યજ્ઞીદને શીર મુલાયેમતસે જનાળ ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન
 અલે, સે કહા, કે યા અલી ઇબ્નુલ-હુસેન, આપ યહાં રેહના
 પસંદ કરતે હેં, યા રૌઝયે મુનવ્વરયે રસુલે ખુદા સલ, પર તસરીક
 લે-જમયેગા ? હઝરત ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, ને મદીનેકા
 જના પસંદ કીયા. તળ યજ્ઞીદને સળ અસળાળ લુટકા ઝોર તળર-
 રકાત મંગવા-કર હઝરતકો દીયા, લેકીન બા-વજુદ ઇસરારકે સર
 હઝરત ઇમામ હુસેન અલે, કા નહીં દીયા. બાઝ મોઝર રખીનને
 યે લીખ્યા હે, કે બહોતસે જવાહેરાત ખીદમતે જનાળ ઇમામ
 ઝયનુલ-આબેદીન અલે, મેં યજ્ઞીદને પેશ કરકે કહા, કે યે ખુનહાયે
 હુસેન અલે, હે. ઇસકો આપ કુબુલ ફરમાયેં. જીસકો હઝરતને નહીં
 લીયા, ઝોર હઝરત ઝયનુલને ફરમાયા, કે કલે ઇમામ હુસેન
 અલે, સહેબ ઝોર આસાન અમર નહીં યા.

અહલે-બયેતકા મદીના ભેજ જના.

બાદ ઇસકે યજ્ઞીદને, નેઅમાન ઇબ્નને બશીરકો જોકે અસહાબે
 રસુલે મકબુલ સલ, સે યે. તલબ કીયા, ઝોર કહા, કે અહલે-બયેત
 અસમતકે વાસતે સામાને સફર મોહ્યા કરદો. ઝોર કોઇ અયસા
 અમાનત વ દીયાનત-દાર શખ્સ હમરાહે અહલે-બયેતે અસમત
 કીયા જાયે. જોકે મદીનયે મુનવ્વરા-તક આપકા બ-આરામે તમામ
 પહોંચા-દે, ઝોર કુછ આદમીયોંકો વાસ્તે નીજેહ-બાનીકે અહલે
 -બયેત-કેલી સાથ કરના બહોત મુનાસીબ હે, બાદ ઇસકે યજ્ઞીદને

ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, સે ચેબી કહા, કે આપ રસમે
 ખત, વ કિતાબતકો મૌકુફ ન-ફરમાયેગા, જીસ કીસમકી કુરરત
 હો, ઉસસે મુત-તલ્લે ફરમાયેગા, મેં મદદ કરતા રહુંગા. અલ-
 ગરઝ બશીર ખીન બજલમ, વાસને નીગેહ-ખાનીકે અહલ્લે-ખયેતકે
 સાથ લીયા ગયા, ઓર અહલ્લે-ખયેત રવાના બ-સિમતે મદીના
 મુનવ્વરા હુયે, જનાબ ઇમામ ઝયનુલ-આબેદીન અલે, ને બશીર
 ઇમને બજલમસે રાસતેમેં ફરમાયા, કે અબ બશીર, હમકો કરબલાયે
 મોઅલાકી તરફસે લે-ચલ, ઉસને અર્જ કીયા, સમઅન વ તાઅતન
 વા ઇમને રસુલલાહ. યુનાંચે બબ અહલ્લે-ખયેત રસુલે મકબુલ,
 સલ, મયદાને કરબલામેં પહોંચે, તો ઇતેફાકસે જાહેર ખીન અબ-
 દુલા અનસારી, ઓર ગીરોહ બની-હાશીમ, બી બબર કલે
 ઇમામ હુસેન અલે, કી સુનકે વહાં આ-ગયે ચે. જનાબ ઇમામ
 ઝયનુલ આબેદીન અલે, સે ઉન સબસે મુલાકાત હુઇ, વહાંબી
 કઇ રોજતક અહલ્લે-ખયેતે અસમતને અજાદારી બરપા રખખી. સરે
 ઇમામ હુસેન અલે, કે બારેમેં બહોત ઇખતીલાફ હે, કે આયા
 વોહ સરે અકદસ, જીસમેં મુતહ-હરસે મુલહક હુવા યા નહીં, બાઝોંને
 કહા હે, કે વોહ સરે અતહર ખજાનચે યઝીદમેં રખખા રહા, બબ
 ઉસકા ખજાના લુટા, કીસીને સરે અકદસ ઇમામ હુસેન અલે, કા
 પાયા, ખીદમતે ઇમામ ઝયનુલ આબેદીનમેં લે-આયા, ઓર વોહ
 સર મદીને મુનવ્વરામેં દફન કીયા ગયા. ઓર બાઝોંને કીસી દુસરે
 મુકામ-પર દફન હોના લીખખા હે, કે હમશકમેં દફન કર દીયા ગયા.
 ગરઝ-કે બહોત ઇખતીલાફ હે. અબ કરબલાયે મોઅલાસે હોતા
 હુવા, ચે બેવાઓં ઓર યતીમોંકા કાશીલા, કરીબ ચેહરે મદીના

પહોંચા, તો શેઠરકે બાહર ખયમા નસખ કીયા. ઝોર અહલે-અયતે અતહાર વહોં ઉતરે. ઝોર હઝરત ધમામ ઝયનુલ આબેદીનને અશીર ધમને જજલમસે કહા, કે અય અશીર, તેરા બાપ તો ફને શાઝેરીમેં કામીલ થા, આયા તુજકોબી શઝેર ગોધકા કુછ મગ્ગ હે, ઉસને કહા, કે યા ધખને રસુલુલ્લાહ, હાં, મેંબી શઝેર કહેતા હું, હઝરતને ફરમાયા, કે ચંદ શેઝેરે મરસોયા ધમામ હુસેન અલે, મેં નઝમ કરકે અહલે મદીનાકો મુત-તલ્લેઅ કર, ઝોર હમારે આને -કીબી ખખર કર હે, ઉસી-વકત અશીર ઘોડેપર સવાર હોકે, દાખીલે મદીન-તુર રસુલ હુવા, ઝોર રોતા થા, ઝોર યે દો શઝેર પર-હતા થા, વોહ યેહ હે.

“યા અહલે યસરખો લા મુકામે લહુમ ખેહા,”

કતલલ હુસયને ફ રમ-ધ મીદરા-રા,”

યાને અય અહલે મદીના, કયા આરામસે અપને ધરાંમેં બયઠે હો, મદીના વીરાં હો-ગયા. કાખીલ રેહનેકે નહોં હે. કયું કે વારીસે મદીના ફરઝદે રસુલે ખુદા, તીન દીનકે લુકે ખ્યાસે કરખલામેં મયે અઝીઝો અકરખા શહીદ ફીયે, ઇસ મુસીબતકે ખ્યાલસે મેરી આંખોંસે મુસલ-સલ આંસુ જરી હો-ગયે.

“હસમુલ્લ હુસયને બ-કરખલા મુદ-રશુન,”

‘વરરાસે મીનહો અલત ત-દાયે દારા”

હસમે હુસેન કરખલામેં કમ રોજ તક, ખાકો ખુનમેં ગલતાન ઝોર બે-ગુસલો કફન પક રહા, ઝોર સરે અકહસ ઉસ જનાબકા નેઝે-પર ખુત્તંદ કરકે શેઠર બ-શેઠર ફેરા ગયા.

યે સુનતેહી તમામ ઝનાને બની-હાશીમ, ઝોર સાકીનાને અહલે મદીના મયે ઝતો મદ, અપને અપને ધરાંસે બે-તાખાના બાહર

નીકલ આવે, ઓર રોતે ઓર પીટતે અપને મોંહ-પર તમાચે મારતે
હુયે, હમરાહ બશીર ઇબને જબલમકે જનનીમે ખય-મયે અલી
ઇબનુલ હુસેન અલે, રવાના હુયે, તમામ શેહરમે ઇસ ખખરકે
સુનનેસે એક ખુરામ પડ-ગયા, બશીર ઇબને જબલમ કેહતે હેં.
કે મેંને બહોત ચાહા, કે મેં ઇન સખસે પેહલે ખય-મયે અહલે-મયેત
તક પહોંચ જાઉં, ઓર બ-ઇ ખ્યાલ ઘોડે-કોબી દુડાયા, લેકીન
બ-સખખ કસરત ઓર બીડકે રાસ્તા ન-મીલા, હતતા-કે ઘોડેસે
ઉતરકર આહીસ્તા અહીસ્તા સફોંકો ચીરતા હુવા, લોગોંકો હટાતા
હુવા દેરમે ખયમે-તક પહોંચા, ઉસ-વકત જનાબ ઇમામ અય
નુલ આબેદીન અલે, ખયમેમેં થે, પસ હઝરત તશરીફ બાહેર
લાયે, ઓર હાથમેં હઝરતકે રમાલ થા. ઉસસે આંસુ પુછતે જાતે
થે, એક લમહા શીદ્દતે ગીરીયા, વ ખુકાસે હઝરતકો કરાર ન-થા.
અહલે મદીના હઝરતકો પુરસા દેતે-થે, ઓર તમામ મદીના
મુનવવરાકે અવરત ઓર મદી, બે ઇખલાસ રોતે-થે. બાદ
થોડી દેરકે હઝરતને ઇરશાદ ફરમાયા. કે ચુપ રહો, ઓર ફર-
માયા. “હમ્દ કરતા હું, ખુદાકે કારહાયે અઝીમ, ઓર મુસી-
બત હાયે ઝમાના, ઓર મેહનત હદ આવરંદા, ઓર માતમ હાયે
સખ શીકન-પર, અય ગીરોહે મરદુમ, દીન ઇસલામમેં બહોત
બડા રખના પડ-ગયા, વોહ રખના થે હે, કે મેરે બાબા ફરજંદે
રસુલે મકબુલ, યાને ઇમામ હુસેન અલે, ઓર અવલાદે અસહાબ
ઉનકે તીન દીનકે લુકે ખ્યાસે કિનારે નેહરે પુરાતપે સહીદ હુયે,
ઓર ઉનકે સરે અકદસકો શેહર બ-શેહર લીયે ફીરે, ઓર
અહલે-મયતે અસમતકો કયેદ કીયા, યે વોહ મુસીબતેં હેં, કે ફની
યા-કે પરદે-પર જીનકા મીસલ વ નઝીર નહીં હે. લીખ્યા હે. કે

હઝરતને ફરમાયા, કે અય ગીરોહ, બાદ ઇસ વાકયે પુર મલાલ કે કોન શખ્સ મસરર હોગા ? ઝોર કોનસી આંખે હઝરતકે ગમમે આંસુઓંસે બુખ્લ કરેંગી. ઝોર કોનસા દીલ હે, કે જે મુસીબતે બનાબ સેયદુશ શોહાબમે શીગાફતા નહો, ઝોર કોનસા સીના હે, કે માતમે ઇમામે ગરીબ, વ મઝબુમમે મબરૂહ ન હોગા, ઝોર કોનસા કાન હે, કે અયસી મુસીબત મુનકે જીસસે દીન ઇસલામ મેં બડા રખના પડા હે, ફટ ન-જયે, ઝોર અય અહલે મદીના તુમહે કુછ ખબરબી હે, કે કયા કયા જીલ્લોં હમ અહલે-બયતે રમુલકો ઉમ્મતે રમુલે ખુદા સલ, કે હાયસે પહોંચી હે. ગોયા-કે હમ અવલાદે તુર્ક વ તાતર થે, ઝોર હમકો તરેહ તરેહકી અઝીયતેં દી, ઝોર હમકો ક્યેહલી કીયા, બ-ગયેરે કે હમને કોઇ જુર્મ કીયા હો, ઝોર ન હમને દીન ઇસલામમે કોઇ રખના ડાલા થા, જીસકી ઇવઝમે હમસે યે મુલુક કીયા, બનાબ ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, તમામ ઉમર ઉસકે ખ્યાલસે રાયા કરતે થે, જીસસે અકસર પીનેકે પાનીમે આંસુ શરીક હો-જયા કરતે થે. ઝોર વોહ ફેંક દીયા જયા કરતા થા. લીખ્યા હે, કે એક દીન હઝરતકે ગુલામને અર્જ કીયા, કે મવલા, આખીર આપ કબતક ગીરીયા વ બુકા ફરમાઇયેગા ? આપને ઇરશાદ ફરમાયા, કે હઝરત યાકુબ અલે, કે બારા બેટે થે, ઉનમેસે સીફ હઝરત યુસુફ અલે, આપને એક બેટેકે ગુમ હો-જને પર હાલાંકે જીબ્ઝલિ અલે, ને ખબર સલા-મતીયે યુસુફ બી દીધી, ઇસ કદર રોયે, કે આંખોંસે બસારત ઝાયેલ હો-મઇ, મેરે સામને તો અઘારા બવાનાંને હુશીમી, મીરલે જોસફંદ, કુરબાની કે જુબ્હા કીયે ગયે, તા-દમે મર્ગ યે ગમ મેરે દીલસે નહીં જાયેગા.

લીખ્યા હે, કે એક દીન હઝરત ઇમામ અયનુલ આબે-
દીન અલે, સે કાસીને પુછા, યા હઝરત ! આપને ઝીયાદ મુસીબત
કહાં ઉઠાઇ, આપને એક આહે સર્દ બરકે ફરમાયા, અશ્શામ
અશ્શામ, અશ્શામ, હઝરત કબી કબી રાતે રાતે ગથ હો-જાતે થે.
હઝરત અકસર વાકેઆતે કરખલા ઝોર શામ, ઝોર અહલે મદીનાસે
ખ્યાન ફરમાતે થે, ઝોર અહલે-મદીના ખ્યાને દીલ-ખરાશ સુનસુનકે
ઝીખેં મારતે થે, ઝોર અપને બાલ નોચતે. ઝોર ચેહરોંકા ઝખમી
કરતે થે. ગરઝ કે ઇસી તરૈહ તમામ અહલે મદીના, નૌહા વુ જરી
કરતે, ઝોર પુરસા દેતે થે, જખ ખખર શહા-દતે ઇમામ હુસેન
અલે, ઝોર આના અહલે-ખયતે અસમતકા મદીનેમેં મશહુર હુવા, તો
દુખતરે ઇમામ હુસેન અલે, જનકા નામ ફાતેમા સુગરા, મશહુર
હે, જનકો જનાખ હઝરત ખ-મજે અલાલતકે મદીનેમેં છોડ ગયે થે,
ઝોર જનાખ ઉમ્મુલ બની-ઇન, ઝોર ઊમ્મે સલમા, રાતી
પીટતી ખુય-મયે અહલે-ખયત તક પહોંચી, ઝોર અપને તમામ
અઝીઝો અકરખાકો પુછને લગી, હરએકકા હાલ સુન સુનકે રાતી
જાતી થી, ઝોર અહલે ખયતે અસમતબી રાતે જાતે થે. ઇસસે એક
અજબ સમા રંજકા ખંધા થા.

ખાદ ઉસકે અખદુલ હનીફ, મશહુર ખ-મોહમદ હનીફ
ભાઇ અહ્મદી જનાખ ઇમામ હુસેન અલે, થે કે જો ખ-સખખ
ખીમારીકે મદીનેસે હઝરત ઇમામ હુસેન અલે કે, સાથ ન-ગયે
થે, થે ખખર સુનકર રાતે હુયે તશરીફ લાયે, ઝોર જનાખ અયનુલ
આબેદીનકો ગલે લગાકર બહોત રાયે.

ખાદ ઇસકે થે કાફીલા રૌઝયે રમુલે મકબુલ સલ, પર ગયા. ઝોર
હરએક ખીખી કબે હઝરત રીસાલત મઆખ સલ, સે લીપટ
લીપટકે બહોત રાતી થી, ફીર કબે જનાખ ફાતેમા ઝોહરા રહી,

પર ગઈ, આદ ઇસકે રોતી હુમ, મેહલે બની-હાશીમમેં આઈ,
તમામ અવરોતે બની હાશીમ, નૌહા વ ખુદા કરતી થી. ઓર
અરસયે દરાજ-તકે યેહી હાલ ગમે અલમ, અહલે-અયત વ ઝનાને
બની હાશીમકા રહા, બલકે બાઝ રિવાયતોમેં તો યે લીખ્યા હે, કે
ઝનાને બની-હાશીમને અપના સોગ ઉસવકત ઉતારા, કે બખ સુન
લીયા, કે કાતેલાંને ઇમામ હુસેન અલે, બ-જુલત વ ખારી કલ
હો-ચુકે, ગરઝકે ધરમેં પહોંચ-કર ઠેહરને-કે આદ જનાબ ઇમામ
ઝયનુલ આબેદીન અલે, ને જનાબ ઝયનુલ અલે કહા, કે બશીર
ઇબને જબલમને હમકો રાસતેમેં બહોત આરામ દીયા હે, ઉસકો
કુછ દેકે, રખસત કરના ચાહીયે, હઝરત ઝયનુલ વ ઉમ્મે-કુલ-
સુમ, ને જો કુછ ઝેવર અજ-કીસમેં કંગન, વ-ગયરા લુટા હુવા
શીર મીલા ચા, દેને લગે, લેકીન બશીર ઇબને જબલમને ઉસકે
લેનેસે ઉજર કીયા. ઓર કહા, કે જો ખીદમત મેને કી હે, બ-ગરઝે
ખુશનદીયે ખુદા ઓર ઉસકે રસુલકે કી હે, બ-ગરઝે કયામત
પર રખ છોડીયે, આદ ઇસકે બશીર ઇબને જબલમ રખસત હુવા.
ઓર હઝરત ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન અલે, મયે અહલે-અયતકે
મદીનેમેં રહેને લગે.

(M. S. Ali Kadiri.)

તમામ શુદ્ધ

સલામ.

રત્ના ન કયું ખુલંદ હે: મેરે સલામકા,

મદદાદ હું હુસેન અલય—હીસ સલામકા.—૧

હાતીકેને કી નિદા કે સખીકા હે સર ખુલંદ,
 નેઝેકી નોક-પર ને ચડા સર ધમામકા.—૨
 શખ્ખીર ચાહતા તો ઉબલતા ઝમીસે આખ,
 મોહતાબ થા વો આપસે પાનીકે જામકા—૩
 શાહ ગયેઝમેં ને આગે તો હાતીકેને કી નિદા,
 રખીયે નિશાન ઉમ્મતે ખયરલ અનામકા—૪
 કરતા નહીં ગીઝલે હરમ-કાબી કાષ સયેદ,
 કાટા લઈને સર શહે ખયતુલ હરામકા—૫
 કમ થા ન કરખલામેં તબલ્લીયે તુરસે,
 જલતા હુસેન ઇબને અલીકે ખ્યામકા—૬
 જખ આફતાબે સુખહો કયામતકે હો અદુ,
 હો કયું ન મોંઘ સીયાહ બલા ફાળે શામકા—૭
 કુદ્રેસે ખત ને આગે હરમમેં તો ખોલે શાહ,
 મઝમુનમેં હે તઝોર અજલકે પયામકા—૮
 રો રોકે કેહ રહે ઘે બહમ હામેલાને અર્શ,
 બલવા હે ખાસેગાને ખુદા-પર અબ્વામકા—૯
 કાસિમ હુયે શહીદ તો કેહને લગે ધમામ,
 ગુલ ગું હુવા પિસર હસને સખ્ખ કામકા.—૧૦
 ખું દીદયે ફલકસે રક્ષા કીતને દીન રવાં,
 ગમ ઇસ કદર હે બાદશાહે તીશને કામકા.—૧૧
 કરતે ન કયું ધમામકા મરદુદ ખે નશાં,
 મંઝુર થા મીટાના પયંબરકે નામકા.—૧૨
 સારા જહાં ખાતુકો તારીક હો-ગયા,
 કાટા ગલા ને અકબરે માહે તમામકા.—૧૩

દીલવા-દો ઇસ સલામકા યા શાહે દીં સીલા,
ગોયા ઉમ્મીદ-વાર હે દારસ સલામકા.—૧૪

મરસીયા.

હુબા શદ્દકમેં જખ માહે તાબાને મુસતફા,
યાને હુસેન ઇબને અલી જને મુસતફા,
બાદે ખીજાં થી ઓર શુલીસ્તાને મુસતફા,
જખ ગીરપડા ઝમીપે વોહ જનાને મુસતફા,
ખુદ મુસતફાને ફરશે ઝમીસે ઉઠા લીયા,
ઓર ફાતેમાને અપને ગલેસે લગા લીયા.—૧

આયા જે વકતે ઝોહર તો સીજદા અદા કીયા,
તનપર જે દેખે ઝખ્મ તો શુકરે ખુદા કીયા,
તય આપને તમામ મુકામે રઝા કીયા,
દુશ્મનને જખકે સરકો તનસે જુદા કીયા,
ખુદ મુસતફાને ફરશે ઝમીસે ઉઠા લીયા,
ઓર ફાતેમાને અપને ગલેસે લગા લીયા.—૨

ખુમેં ભરા હુવા જે બદનકા લીબાસ થા,
હુરો મલકકા દેખ ઉસે દીલ ઉદાસ થા,
પર શાહે કરબલાકો ન મુતલક હિરાસ થા,
જસદમ ગીરે ઝમીપે તો કોઈ ન પાસ થા,
ખુદ મુસતફાને ફરશે ઝમીસે ઉઠા લીયા,
ઓર ફાતેમાને અપને ગલેસે લગા લીયા.—૩

લગતા જો તીર તનપે તો કહતે કે યા ઇલાહ,
 રાઝી હું મેં રઝાપે તેરી વુ હે ખુદ ગવાહ.
 યે કહકે જખ્મ ઝમીપે ગીરે શાહે દી પનાહ,
 રહુલ અમી ઉઠાનેકા યે દરકે એક આહ.
 ખુદ મુસતફાને ફરશે ઝમીસે ઉઠા લીયા,
 ઓર ફાતેમાને અપને ગલેસે લગા લીયા.—૪

હરચંદ જખ્મ ખાતે યે ઓર ઝાફ યા કમાલ,
 ભરી-ઝખાંપે શુકરે ખુદાવદે જુલ જલાલ.
 જુજ યાદે હક કીસીકા ન હસ વકત યા ખ્યાલ,
 તલવાર ખાકે જખ્મકે ઝમીપે ગીરે નીલાલ.
 ખુદ મુસતફાને ફરશે ઝમીસે ઉઠા લીયા,
 ઓર ફાતેમાને અપને ગલેસે લગા લીયા.—૫

મુજરા.

મુજરદ કઓલ લડક-પનકા અદા હોતા હે,
 આજ શખ્ખીર રહે હકમેં ફિદા હોતા હે.—૧

ચુર જખ્મોંસે સરે શાહે હુદા હોતા હે,
 ફરખલા કાઅખયે અરખાખે સફા હોતા હે.—૨

વકતે રખસત યે શહે દીને કહા મુગરાસે,
 ખાપ ખેટીસે સદ અફસોસ જુદા હોતા હે.—૩

કલકે વકત યે સરવરને ઝખાંસે ફરમાયા,
 સિજદયે શુકરે ખુદા આજ અદા હોતા હે,—૪

ગુલ હુધ શમએ હરીમે નખવી સદ અફસોસ,
 દિલ મેરા સુરતે પરવાના ફના હોતા હે.—૫
 જન શરીરેતે શહે દીસે પુરાઇ કી હે,
 દીનો દુનીયામે કહાં દુનકા બલા હોતા હે.—૬
 હુરને કી જન દિદા સુરવરે દી-પર અપની,
 અયસા પયદા વહાં કમ અહલે વફા હોતા હે.—૭
 સય હે કામીલ કેસે હે ફાગ શકત-પાહોં પર.
 જો દરે સિખતે પયંજરકા ગદા હોતા હે.—૮

નોંધ,

રાકે કેહતી થી બાલી સકીના, બાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો,
 હું મેં બીનતે છમામે મદીના, બાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો,
 મેં તો લખતે દિલે મુસતફા હું, મેં જીગર ગાશયે મુરતજા હું,
 ગવહરે ગૈસે ખયરન-નીસા હું, બાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
 જો પિદરકો ન છતના સતાઓ, ખું ન આંખોસે મેરે બહાઓ.
 દુખ-જદીકે ન દિલકો દુખાઓ, બાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો,
 જે અજીબત ન બહરે ખુદા દો, જે તાઅમ્મુલ દીકાને લગાદો,
 તેગ મેરે ગલે-પર શીરા દો, બાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો,
 ગમસે બાબાકે મુજમેં નહીં લાલ, માર ડાલો અમી મુજકો શીલહાલ,
 કરદો લાશબી ઘોડોસે પામાલ, બાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
 બાઝ અપ આઓ જોરો જલસે, દરમે કેહકે મેં મુસતફાસે,
 બખ્શનાકંબી તુમકો ખુદાસે, બાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો,

સીનયે શાહ પર મેં પલી હું, શહેર આનુકી મેં લાડલી હું.
 દીલ જલી દીલ જલી દીલ જલી હું. જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
 હાથે કયા વક્ત મુજ પર પડા હે, કોઈ સર પર ન છોટા ખડા હે.
 તોફાં પેહને બિરાદર ખડા હે, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
 મેં વતીમે શહે કરગલા હું, ઓર માઅસુમ બે-ખતા હું.
 સૈયેદા સૈયેદા સૈયેદા હું, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
 ગર કરંગી ખુદાસે મેં ફરીયાદ, દમમેં હો-ખઓગે દેખો બરખાદ,
 છતની મુજ-પર કરો તુમ ન બેદાદ, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
 દી સદા લાશયે શાહને નાગાદ. મેરી મહેનત ન બરખાદ કર આદ,
 સાબેરા હો કહો બયેન લિલ્લાહ, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
 શુકરે હક કરકે ખામોશ રેહના, અખત દિલ કરકે ખામોશ રેહના.
 હમકો તડપાતા હે તેરા કેહના, જાલીમો મેરા ગવહર ન છીનો.
 ખુદમ ગર ચે કરે તો દુઆ દો, નારે દોજખસે ઉમ્મત બચાદો.
 ચે ન હરખાર બેટી સદા દો, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.
 ખતમ મજરૂહ કર ગમકી તકીર, અખ નહીં દીલકો ચારાયે તહરીર,
 કેહ ન મોંહસે નીપટે હાથે શખ્સીર, જાલીમો મેરે ગવહર ન છીનો.

—:૦:—

માતમ.

—:૦:—

ઓય હાથે, હાલે શખ્સીર કયુંકર રકમ હો.

હસકે ગમમેં કલમ ચશમે તુમ હો.

રે ઓય હાથે હાલે શખ્સીર કયુંકર રકમ હો,

કોશએ ખામરકો હમને દિખાડે. ઓર પહેલનાં હજારોં પછાડે.

હસકે ફરજંદે ખુલ્લો સીતમ હો, રે ઝોય હાથે હાલે
શખખીર કયું-કર રકમ હો,

જો કબી ધરમે રાતે થે હસનેન, સુનતે હઝરત તો
હોતે થે બેચેન.

હસપે કરબલમેં લાખોં અલમ હો, રે ઝોય હાથે હાલે
શખખીર કયું-કર રકમ હો,

હે ન હસ ગમસે કોઇબી આઝાદ, ગુલ ન બુલબુલ
ન કુમરી ન શમશાદ.

કયું રવાં જો ન મુલકે અહમ હો, રે ઝોય હાથે હાલે
શખખીર કયું-કર રકમ હો,

જીસકી માદર હો બિનતે પયંબર, ઝોર બાબા અલી શેરે સફદર,
હાથે વોહ તીશના લખ સર કલમ હો, રે ઝોય હાથે હાલે
શખખીર કયું-કર રકમ હો,

ઝીંદા જાગતક રહું મેં અય રહુમાં, હે મુજ આસીકા
બસ થેહે અરમાં.

હુખમે શખખીર દીલસે ન કમ હો, રે ઝોય હાથે હાલે
શખખીર કયું-કર રકમ હો.

માતમ,

હાથે કુમરી રોરો પુકારે હે બનમેં, આજ મારે ગયે શાહ રનમેં,
રે ઝોય હાથે કુમરી રોરો પુકારે હે બનમેં,
જોકે પ્યારે હબીબે ખુદકે, ઝોર તુરલ ગસર મુરતઝા કે.

ચાહીયે રાહ-નુમા ઉનકે હબનમેં. રે ઝોય હાયે કુમરી
રોરો પુકારે હે બનમેં.

આલે અહમદકો કયસા સતાયા, ધર ખુલાકે ન-પાની પીલાયા,
ઝોર અઝોકો બાંધા રસનમેં, રે ઝોય હાયે કુમરી રોરો •
પુકારે હે બનમેં.

જીસકો અહમદને ગોદી ખીલાયા, ઝોર જીંદીલ જુલા જુલાયા,
આજ વોહબી હે રંજો મેહનમેં, રે ઝોય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં.

જીસપે બડહે સદા હકકી રહમત, ઝોર માં હોવે ખાહુને જતત,
મારેં કુદકાર તીર ઉનકે તનમેં. રે ઝોય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં.

ચુમા હલકુમ જીસકા નખીને, મારા તલવાર ઉસકો શકીને,
પડ ગયા લરઝા ચરખેં કોહનમેં, રે ઝોય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં.

કુરો ગિલમાં જીન ઝોર ધનસાં, શાહકે ગમમે હેં સારે હયરાં,
ચાંદ સુરજ નીહાં હેં ગહનમેં, રે ઝોય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં.

ગમસે હર શબ્દર ગુલ હો-ગયે ખાર, ઝોર ખુલખુલ કહે થી દીલ
અફઘાર,

કયા ખીજાં છા-ગદ અબ અમનમેં, રે ઝોય હાયે કુમરી રોરો
પુકારે હે બનમેં.

અબ યહાં બયેન રહુમાં બસકર, તેરે શાફેઅ હેં સરવર અ મેહશર,
કિશતી તેરી રહેગી અમનમેં, રે ઝોય હાયે કુમરી રોરો પુકારે
હે બનમેં.

वावेला.

जमे शाहे अनाम वावेला, ओलो अय भासो आम वावेला.
 उसका आया हे सरदारे आवम, ओर नाना हे हो जगका हाकीम.
 अनमे करअलके पाया न पानीका जम,—वावेला.

कुशी उसको न पानी पीलाये, दोश पर उसको अहमद भीलाये,
 हो जहांसे गया तीशना काम,—वावेला.

जेके था नुरे यश्मे पयंजर, लपते दित्त हातेमा वाये शम्जर,
 शामी उसको न दीये जम,—वावेला.

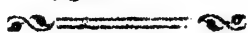
तीर असगरको भारे जहाकार, जाइ रणका न भाये सितमगार,
 हाये कयसे थे वोह अकसे आम—वावेला.

जुद्धम कुशीका था आणो दाना, रूखा आले नथीका न जना,
 थे सीतम पर कभर जसता कया अहले शाम,—वावेला,

मुअतीला हे छसी गममें हर युव, कुमरीयां तुनीयां ओर युवयुव,
 हे जम न कीसीका इहाम,—वावेला.

यारो था अत्र हक उनको मंजुर, वर नहीं कया लछनोंका मकदुर,
 करते नदही—ये अपना मुकाम,—वावेला.

छलतीगन हे अ—रोऊ लश्करके, देना तुम जम कवसरका भरके,
 हायसे अपने रहमां—को जयरल अनाम,—वावेला.

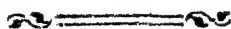

वावेला.

मोअमीन हो गम कशीद वावेला,
 क्या लीये रावी अय हाज उनका, पोंजदा साजका सीच था उनका,

हाये शामी लछी सर पुरीद,-वावेला.
 आले अहमदका अयसा जगर था, जाते तीरो तयर पर सयर था,
 सर कटाना येद राहमें समजते थे छद;-वावेला.
 हो पीदर असका मुपतारे कवसर, जोर नाना हो छकका परंयर,
 रनमें वोह तीक्ष्णता लय हो शहीद,-वावेला.
 जयके अज्ज्यास पानीकी जातीर. मशक ले हें गये रनके उपर.
 कर दीये उनको तीरोसे जयमी पक्षीद, वावेला,
 तीक्ष्ण माअसुम-काली न पानी, वोह दीये हाये मलजून शामी,
 कुछ न-था जाई नारे शहीद,-वावेला;
 हाशेमीको न-पानी पीवाना. गरये पी-जये सारा जमाना,
 था येही छकम इसदम यहीद,-वावेला
 येह हे वोह गम शहीदोका रदुआं, जन्नी धनसां हें आ अरमे गीरयां,
 गमसे गुंभीशमें अतक हे अरशे मज्द,-वावेला.

नौला.

जयनयसे कहा रोरोके युं जयमेमें अज्जमीर, हय हय मेरी हमशीर.
 सय तीक्ष्णता दहन कटते हें जे गुर्नव तकसीर, हय हय मेरी हमशीर.
 छस माहकी पेहलीको अलमदारके आजु. कट जवेगे तनसे.
 कुनभेकी जे अरयाहीकी अय दीपती हे तासीर, हय हय मेरी हमशीर.
 हम शकले नथी हे वोह मेरा युसुइ सानी, प्यासा वोह भरेगा.
 भीट जयेगी दुनियासे परंयरकी वोह तसवीर, हय हय मेरी हमशीर.
 मयदानमें शह-आदगे कासीग.नी करेगा, दीन हे जे दआका.

સર પીટકે કુખરા મેરી રાવેગી હો દીલગીર, હય હય મેરી હમશીર.
 માઅસુમ સકીના-કો મેરી રાતે ન દેના, આગોશમેં લેના.
 શમશીરોકો ખેંચે હુયે અતરાફ હેં ખે પીર, હય હય મેરી હમશીર.
 શશ માહકા મઝલુમ મેરા અસગરે ખે-શીર, હો પ્યાસસે બેદમ,
 પાનીકે ધયઝ પીવેગા ખુન ખાકે વોહ એક તીર, હય હય મેરી હમશીર.
 ખીમાર મેરે આખીદે મઝલુમકો હય હય, યે કોમે સીતમગર.
 ગરદનમેં ગીરાં તૌક પેહનાં પાંઉમેં જાંજીર, હય હય મેરી હમશીર.
 દરબારે યજીદમેં હરમ જાવેં મુકરર, ખે મકના વ ચાદર.
 સખ કાતીલે ખે-દીનકે હાથોમેં હે શમશીર, હય હય મેરી હમશીર.
 કોઈ આનમેં જાલીમબી મુઝે કતલ કરેગે. ઇસ દસ્તે બલામેં,
 બચતે નહીં દેગી મુઝે ઇસ જાયેપર તકદીર, હય હય મેરી હમશીર.
 મીન બાદ સહારા રખો કુખેપે તુમહારા, હે તુમસે વસીયત,
 કાટેગા મેરે સરકો કરે શીઝ હે તદખીર, હય હય મેરી હમશીર.
 કર ખતમ મોહમ્મદ યે બયાં આલે નખીકા, ફટતા હે કલેજ.
 યુ કહતે હુયે રતકો ચલે બયમેસે શખ્શીર, હય હય મેરી હમશીર.

નાહા.

આનુને કહો રોરોકે આ નાહા વ અફગાં, અય સીખતે પયંબર.
 તનહા ન મુઝે છોડકે જાઓ સુયે મયદાં, અય સીખતે પયંબર.
 રાહત થી ફકત મુજકો યહાં તેરેહી દમસે, ઝોર ઇઝઝતો હુરમત.
 હો-જાવેગા મરનેસે તેરે ધર મેરા વીરાં, અય સીખતે પયંબર.
 નહીં સામને અફઘર હે ન અસગર હે દર આગોશ, ખીમાર હે આખીદ.

મર જાડંગી મરનેસે તેરે મેં દીલે બીરયાં, અય સીખતે પયંબર.
 હેં સખ યે નખી-ઝાદીયાં ઓર ધત-રતે હૈદર, કુછ ઉનકો નહીં ડર.
 હે ઉનપે સદા કાતેમાકા સાયયે દામાં, અય સીખતે પયંબર.
 અય ધસ ગુલે બોસ્તાને રીસાલતસે તુ કર અર્જ, અય હૈદરી રોરો.
 દે બાઘજો મેહશરમેં મુઝે રૌઝયે રીઝવાં, અય સીખતે પયંબર.

સલામ.

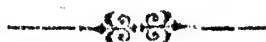

આજ ઝયનખ નૌહા ગર હે, વા દરેગા વા દરેગા,
 પીટતી સર નંગે સર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
 ધર જલા ખયમા જલા ખયકે કીધર જાયે કીધર.
 અખ ન દર હે ઓર ન ધર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
 તુરે ચક્મે સાકીયે કવસર હે પ્યાસા દસ્તમેં,
 ખુશક લખ ચક્મ તર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
 રેહતા થા જો સર કિનારે, મુસતફામેં રોજો શખ,
 આજ વોહ સર નેઝે પર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
 શાહને સુગરાસે કદા લે અખ તોરા હાફેઝ ખુદા,
 અપના અખ યહાંસે સફર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
 જીરમ પર અકબરકે મયદાંમેં હજારોં જખમ હે,
 ઓર જો હે કારગર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
 કેહતી હે બાનુ કે મારે પ્યાસકે દમ તોડતા,
 અસગરે તુફતા જીગર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
 કાનમેં બાલી સકીનાકે હુધ લહુ લોહાન,
 ઓર કુરતા ખુનસે તર હે, વા દરેગા વા દરેગા.

ધસ તરેહ શીમરે સીતમ-ગરને નીકાલા ખીંચકર,
કાનસે ઉસકે ગવહર હે, વા દરેગા વા દરેગા,
કેહ રહા દુલહા ધંવર હે હસરતા વા હસરતા,
કેહ રહી દુલહન ઉધર હે, વા દરેગા વા દરેગા.
અય ઝફર મેં કયા કહે હું કિતઆ ગમે શખ્ષીરમેં,
દિલ મેરા આઠોં પહર હે, વા દરેગા વા દરેગા.

રીવાયત,

અય વુઝ કરકે જલદી સનાસર, ફાતેહા પરહ તુ આલે નખીપર.
હો શકાઅત તેરી રોઝે મેહશર, ફાતેહા પરહ તુ આલે નખીપર.
ઝસકે ગમમેં ઝમીં આસમાં હે, શાહ હસન ધળે હૈદર અયાં હે,
બાદ ઉનકે બિરાદર હેં શખ્ષર, ફાતેહા પરહ તુ આલે નખીપર.
વહાંસે ખીમાર ઝયતુલ અબાપર, બાકીર વ બનઅફર, મુસા રઝાપર,
મુસા કાઝીમ તકી ઝોર નહી પર, ફાતેહા પરહ તુ આલે નખીપર.
પંજતનકા તુ કર ટકે હરદમ, અવદા માઅરુમસે દશક હરદમ,
હો શકાઅત તેરી રોઝે મેહશર, ફાતેહા પરહ તુ આલે નખીપર.
સય શહીદાં મોહામદ યે શાહકે, હેં ખ્યારે નખી ઝોર અલીકે,
સર કટાયે હેં હમ્મતકી ખાતીર, ફાતેહા પરહ તુ આલે નખીપર.

વયરાગ.

બને કાસીમ રતમેં જાતા નયા, મેંતો પેહલેસે કેહતીયી ખાના નયા,

હમકો તનહા યહાં છોડ જના નથા, બને કાસીમ રનમેં જના નથા-૧
 તેરી હાલતકો દેખ મેરા સીના ફટા, મેરી આંખોંપે છાઇ હે ગમકી ઘટા.
 કમા કરેં હમ મુકદ્દ-દરસે ચારા નથા બને કાસીમ રનમેં જના નથા-૨
 તેરે ગમને કીયા મેરે દુકડે જીગર, ખોલો આંખેં બને જરા દેખો ધંધર,
 નાઝ બરદારકો યું કુહાના નથા, બને કાસીમ રનમેં જના નથા-૩
 છુટ ગઇ મેરી સારી કમાઇ યહાં, બને તુને કીયા અપના જતત મકાં,
 રૂખે અનવરકો હમસે છુપાના નથા, બને કાસીમ રનમેં જના નથા-૪

માતમ.

—:૦:—

આજ શ્વાહકો શહાદત પાના હે, પાસ, હકકે યુંહી અમ જના હે.
 રાહે હકમેં યે સરકો કરાના હે,—આજ—૧
 ચાંદ દેખા જહાં ખીચ માતમકા, રોરો સખ યે મહીના ગયા ગમકા,
 ઓર વચમેંસે આંસુ બહાના હે—આજ—૨
 અબરે માતમ સમા-પર છાયા હે, ગમકા માતમ જહાં ખીચ આયા હે,
 હોતા ગમસે સદા પચતાના હે—આજ—૩
 ખોલી ગમસે સકીનારે જની, દેખું તેરી જરા શકલ તુરાની,
 આજ ગમસે તેરે દાસ ખાના હે—આજ—૪
 ગૌસી દુનીયા તો આખીર ફાની હે, પાંચ દીનકી યહાં ઝીંદગાની હે,
 છોડ દુનીયાકો આખીર જના હે—આજ—૫

માતમ.

ઝોય હાયરે કાસીમ બનાસા વોહ પ્યારા, રાહે હકમેં ગયા વોહ તો મારા.

રે ઝોય હાયરે કાસીમ ખનાસા વોહ પ્યારા--૧
ખીખી કુખરા હે ગસસે રોતી, ગમસે દુલેકે બેહોશ હોતી.

હાથમે કંગના વો રનપે સીધારા, રે ઝોય હાયરે કાસીમ

ખનાસા વોહ પ્યારા--૨

ખાંધકર સેહરા સરકો કટાયા, હાય શાદીકા દીન કયસા આયા,
દારે ફાનીસે કરગયે ગુજરા, રે ઝોય હાયરે કાસીમ

ખનાસા વોહ પ્યારા--૩

મજલીસે અયેશમે રંજે ગમ હે, ધરમે શાદીકે કયસા સીતમ હે,
રોરો બરતે હે સખ ગમકા નાઅરા, રે ઝોય હાયરે

કાસીમ ખનાસા વોહ પ્યારા--૪

જીસકો દેખો વોહ ચશ્મતર હે, ગમકી આતશસે સોઝા જીગર હે.
આહકા દીલસે નીકાલા શરારા, રે ઝોય હાયરે કાસીમ.

ખનાસા વોહ પ્યારા--૫

ગોસી તાકત કહાં અખ કલમકો, લીખ ચુકે શાહકે રંજે અલમકો.
હો-ગયા હાલ ગમસે દો-પારા, રે ઝોય હાયરે કાસીમ,

ખનાસા વોહ પ્યારા--૬

નોહા.

ઝીંદામે હરમ કરતે થે રોરો કે યે ઝારી, નાદાન સકીના.
હય હય ગધ બાબાકે લીયે જન તુમહારી નાદાન સકીના.
વારી ગધ પરદેસમે બેહનો-કોલી છોડા, મોહ માં-સેબી મોડા,
અખ પ્યારસે આતી નહીં જોદીમે હમારી, નાદાન સકીના.
કુરતા હે ફટા કાન હે મજરહ તુમહારે, ગેસુ હે પરેશાં,
ગુરખત હે અજખ છોટીસી મૈયતપે તુમહારી, નાદાન સકીના,
કયા જલ્દ ગધ બેચકે એક નાલયે જાંકાહ, શખ્ખીરકે હમરાહ.

લેનેકો તુમ્હે આપ થી હઝરતકી સવારી, નાદાન સકીના.
 આબીદ હે સો ખીમાર હે જીંદામેં હે કયદી, મેં કયા કરેં ખીખી.
 કીસ તરેહ દરેં દરન મેં મૈયત તુમ્હારી, નાદાન સકીના.
 મરતે જો મદીનેમેં ખડી ધુમસે બેટા, ઉઠાતી જનાઝા.
 કુંઆ તેરા સખ કયેદમેં યહાં બચકા હે વારી, નાદાન સકીના.
 મોનીસકો કયામતમેં જહનમસે બચાના, તુમ ભુલ ન જના.
 બચ જાયેગા ઉસ રોજ શિકારસે તુમ્હારી, નાદાન સકીના.

સલામ.

મીલનેસે પંજતનકે સલામી ખુદ મીલા.
 ઓર જખ ખુદ મીલા તો હરએક મુદદઆ મીલા.
 જીનકો ગુઆરે ફરશે શહે કરબલા મીલા.
 મુજરખ ચક્મે દીલકા ઉન્હેં તુતીઆ મીલા.
 અય મુજરખ યે હઝમેં મુજકો સીલા મીલા.
 હર અશકકે ઇવઝ ગવહરે બે-ખહા મીલા.
 કેહતે યે રોઝે કતલ ખુદાસે યે શહે દો,
 કયા કયા તેરે કરમસે મુઝે મરતઆ મીલા.
 કયા તેરી નેઅમતોંકા કરેં શુક મેં અદા.
 તુજસે જો કુછ તલખ કીયા ઉસ્સે સીવા મીલા.
 પયદા કીયા રસુલકે ધરમેં ખુતુલકો.
 નાના મીલા તો તાજે સારે અંખીયા મીલા.
 બાપ હસનસા ખલીફ ફૂરનકી થી જીસકે ધુમ.

બાબા મીલા તો ખલકા મુશ્કીલ કુશા મીલા.
 ઝયનગસી દી મહન મુઝે હમ ચકલે હાતીમા,
 ફરજંદ હમ-શખીહે રસુલે-ખુદા મીલા.

અખ્યાસ નામદાર અલમદારે બા-વફા,
 લશ્કર મીલા હુસેનકો તો બા-વફા મીલા.

ખાસા કબી ન તુને રખા ચા હુસેનકો,
 સો આજ તીશનગી-કાબી મુજકો મઝા મીલા,

રીવાયત.

હમ આજઝોંકે તુમ હો મદદગાર યા હુસેન,
 દોનોં જહાંમેં હકકે હો દીલદાર યા હુસેન.
 સખકા વસીલા હકને બનાયા હે આપકો,
 દીને નખીકે આપ હો સરદાર યા હુસેન.
 કરઅલકે બનમેં આપ-પે જુહમે સીતમ કીયે,
 બદલા લીયે ન આપને જીનહાર યા હુસેન.
 બદલે જુલમકે આપને રહમે કરમ કીયે.
 ઓર ઝાલીમેંપે ખેચે ન તલવાર યા હુસેન,
 ફોજ અપની સારી રાહે ખુદામેં કટા દીયે,
 જન્નતકે આપ હો-ગયે મુખતાર યા હુસેન.
 કોનેનમેં તુમહારેસે સરદાર શાહે દી,
 ખુશનુહ હે વોહ ખાલિકો ગફદાર યા હુસેન.
 ઉસ જાને પાક પર માહ વ ખુરશીદ હેં શીદા,
 તુરે ખુદા હે આપ-પે ઇલ્લાહ યા હુસેન,

નોહા.

ગમે શાહે હુસેનો હસનમેં, આગ બાકી હે મેરે બદનમેં.

શોરો માતમ હે જીનકા ગગનમેં—ગમે. ૧

ગમે હસનેનમેં હમકો રોના, દુરરે અશકોંકો હરદમ પીરોના,

જાન જાતક હે અપને બદનમેં—ગમે. ૨

અપને તનપે ખાક રમાના, ઉસસે બેદતર હે ખાક હો-જાના,

હમને તો પે લીયા સોચ મનમેં—ગમે. ૩

હમ ન સાધુ ન જંગમ ન જોગી, શાહકે ગમને કીયા હે ખીરોગી,

શીરતે હાલે તખાહ બન બનમેં—ગમે. ૪

હમકો ધરકા ન દરકા ઇધરકા, હમકો ધ્યાન લગા હે ઉધરકા,

સમ હોઝ દીયા હસલી ધુનમેં—ગમે. ૫

અહલે બચતે નખીકી મુસીબત, દીલપે લાતી હે કયા કય હે હસરત

વોહી તાસીર હે મેરે સુખનમેં—ગમે. ૬

તેરી પૂરકતને ખાસ અય ખારી, કરદી જીસ્ત ખરાબ હમારી,

પક—ગમે હમ બલાયે કઠનમેં—ગમે. ૭

અબ હું મુશ્કતાક તુરે નીગાહકા, દફતર ધુતવાદે મેરે ગુનાહકા.

બર લે આયા હું અશક નયનમેં—ગમે. ૮

જાયે ઉદ જો દીલકો બનાવે, નારે પુરતક પર ઉસકો જલાવે,

બાદે મર્ગ હો ખુશખુ કફનમેં—ગમે. ૯

તાબ હીજરાંકી અબ મુજકો નહીં હે, ઓર ન ફરહત અબ દીલકો

કહીં હે.

આકે મર જાઉં અસ તેરે બનમેં—ગમે. ૧૦

માતમ.

ખાનુ કરતી થી રનમેં પુકારા, અલી અસગરકો કાતીલને મારા,
 રે ઝોય હાયરે અલી અસગરકો કાતીલને મારા—૧
 ખીખી ફાતીમા રોરોકે કેહતી, દરદો ગમ સારે કાશીરોંકા સેહતી,
 કેહતી મારા ગયા મેરા પ્યારા—રે ઝોય હાય—૨
 હાય કુલમુમ કેહતી હે રોરો, અસ્કસે અપને રૂખસારકો ઘો,
 ચલા ભાઇ—પર ખંજર દો—ધારા—રે ઝોય હાય—૩
 ખીખી જયનખ ચે રોફર પુકારી, ખુન હે અસગરકી ગરદનસે જારી,
 હુવા ભાઇકા તન પારા પારા—રે ઝોય હાય—૪
 રોફે ઝોહરા કરતી થી માતમ, ઝોર કેહતી હુવા ઉનપે કયસા સીતમ,
 ભાઇ મારા ગયા વો દુલારા—ઝોય હાય—૫
 યા સકીનાકો એક પલ નહીં ચયેન, ઉનકી ખાતીર તકપતી થી
 દીન રેન,
 બનમેં જાગકે કરતી પુકારા—રે ઝોય હાય—૬
 અસ અય શાએર યહાં અબ ખતમ કર, શાહે અસગરકા તસલીમ
 ગમ કર.
 તુજકો મેહશરમેં હે ઉનકા સહારા—રે ઝોય હાય ૭

નાહા.

હાય વાય ચે સોઝ શાહે બે વતન હે,
 બે-વતન બે-દહન બે-કહન હે.—હાય વાય.

જસકા નાના રસુલે ખુદા હે, બાબા જસકા અલી મુરતઝા હે,

આજ ઉસપર ચેહ કયસા વક્ત કહન હે.—હાય વાય.

જસ ગલેપર દીયે બોસા અતહર, ઉસ ગલેપે શીરા હાય ખંજર.

ખાક હે ખુમેં પડા સર કીસન હે.—હાય વાય.

જે-ચે અરશે બરીકે સીતારે, જને અહમદ અલીકે પ્યારે.

આજ કરબલમેં તીશના દહન હે.—હાય વાય,

હાય દોનોં જહાંકે વોહ સરતાજ, આજ, પાની પાની ખીના હુંગે મોહતાજ.

જનકે તાબેમેં ચરખે કોહન હે.—હાય વાય,

કયસા ઉમ્મતને ઉનકો સતાયા, ખૌફ દીલપર ખુદાકા ન લાયા.

ખૌફમેં જસકે બોહતર તન હે.—હાય વાય.

હાય ખંજર ચલાયા શીખરને, દાગ સીનેપે ખાયાં કમરને,

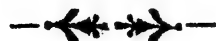
સર વોહ નેઝેપે ગુનચે દંહન હે.—હાય વાય.

બસકર આશીક મુનીર ગમકી તકરીર, નેસ્ત તાકાત બયાં હમકો તદરીર,

તેરા હામી શહે જુલ-મનન હે.—હાય વાય.

શહાદત નામા.

અબ્બ યહાં કેહતા હે જોશે દીલ તુ લીખ જહરે હુસેન,

કરબલામેં કયું કર આયા ફાતીમાકા નુરે અયેન.

કુશીયોને ખત બહોત ભેજે ખુવાયા શાહકો,

તોન દીન પ્યાસા રખા ઇમને રસુલુલ્લાહકો.

જખડે શય આઇ શહાદતકી બ-મયદાને કીતાલ.
 સદમા એક રહિ નખી વ મુરતઝા-પર ચા કમાલ,
 રાત જીરમે ગુજરી અલમદે મુખતારને.
 રોતે રોતે સુખદો કરદી હયદરે કરારને.
 યું રિવાયત હે કે હઝરત શેહર બાનુને વહાં,
 ખાખમે દેખા કે એક બીબી હે બા-દરદો કુગાં.
 હે કમર બાંધી હુઝ ચાદરસે વોહ અદોહ-ગી,
 કરબલાકી ઝાડતી હે સરકે બાલોંસે ઝમીં.
 શેહર બાનુને કહા તુમ કોન હો ફરમાઇયે,
 કયું ઝમીં બાલોંસે હો તુમ ઝાડતી બતલાઇયે,
 બોલી વોહ મેં કાતીમા હું બીનતે શાહે મશરેકેન.
 સુખહોકો મકતલમેં લેટગા મેરા પ્યારા હુસેન.
 ઇસલીયે મેં ઝાડતી હું કરબલાકી ચે ઝમીં,
 ઉસકે જખમોંમેં ન સુખ જાવે કોઇ કંકર કહીં.
 દો પહેરમેં સારે લશકરકી શહાદત હો-ગઇ,
 પહોંચી વોહ નૈબતકે અકબરકી શહાદત હો-ગઇ.
 કેહતે ચે હઝરત કે આખેં ખોલ અય અકબર અલી,
 અપને બાબાસે જરા તો ખોલ અય અકબર અલી.
 જખડે આતા ચા મુઝે નાનાકી મુરતઝા ખ્યાલ,
 ઉસ ઘડી હોતા ચા ખુશ મેં દેખકર તેરા જમાલ.
 જાન ઉમ્મતકે લીયે પુને તો ચે કુરબાન કી,
 મીઠ ગઈ યહાં આજ મુરત મેરે નાના જાનકી.
 બોલે યું અકબર અલી કુછ દેખતા હું મેં યહાં,
 યાને આયે હેં મોહમ્મદ સુસતકા શાહે ઝમીં.

ਜਮ ਦਾ ਹੋਂ ਉਨਕੇ ਛਾਬੋਂ ਮੇਂ ਭਰੇ ਅਧ ਛਾਏ ਫੀ,
 ਐਕ ਦੋਹੇ ਹੋਂ ਮੁਝੇ ਕੇਛਤਾ ਫੁੰ ਮੇਂ ਅੰਦਾਫ-ਗੀ.
 ਦੁਸਰਾ ਧਿਆਨੀ ਮੁਝਕੋ ਦੀਭਯੇ ਐੜਲ-ਵਰਾ,
 ਫੁੰ ਘੋਰਤ ਧਿਆਸਾ ਖਨਾਧਤ ਦੀਭਯੇ ਐੜਲ-ਵਰਾ.
 ਕੇਛਤੇ ਹੋਂ ਛੜਤ ਕੇ ਅਧ ਖਯਨੇ ਅਲੀਕੇ ਨੁਰੇ ਅਧੇਨ.
 ਹੋਂ ਤੇਰੇ ਪੀਛੇ ਧਲਾ ਆਤਾ ਤੇਰਾ ਧਿਆ ਫੁਸੇਨ.
 ਵਾਸਤੇ ਦੁਸਕੇ ਧੇ ਮੇਨੇ ਰਖਿਆ ਹੋਂ ਬਰਧਤਕਾ ਜਮ,
 ਵਾਛਨੀ ਧਿਆਸਾ ਹੋਂ ਘੋਰਤ ਤੇਰੀ ਤਰੇਛ ਅਧ ਨੇਕਨਾਮ.
 ਕੇਛਕੇ ਧੇ ਅਕਘਰ ਅਲੀ ਜਨਨਤਕਾ ਰਾਛੀ ਹੋਂ-ਗਧੇ,
 ਅਧੇਨ ਸਾਰਾ ਛੜਤੇ ਧਾਨੁਕੇ ਦੀਭਤਕਾ ਯੋ-ਗਧੇ.
 ਧਾਨੁ ਕੇਛਤੀ ਥੀ ਕੇ ਮੇਰਾ ਧਾਛ ਕਧੁੰ ਗਛਨਾ ਗਧਾ,
 ਫੁਲ ਖੀਲਨੇਥੀ ਨ ਪਾਧਾ ਥਾ ਕੇ ਧੁੰ ਮੁਰਝਾ ਗਧਾ.
 ਆਯ ਰੇਛਤ ਘੋਰਤੋ ਮੇਰੇ ਅਤੀ ਅਕਘਰਕੀ ਹੋਂ.
 ਧੇ ਝੀਧਾਰਤ ਆਖੀਰੀ ਤਸਵੀਰੇ ਪਧਗੰਧਰਕੀ ਹੋਂ.
 ਅਧ ਅਲੀ ਅਕਘਰ ਤੇਰੀ ਛੋਟੀ ਜਵਾਨੀ ਵਾਛ ਵਾਛ,
 ਵਾਛ ਵਾਛ ਪਧਗੰਧਰੇ ਛਕੀ ਨਿਝਾਨੀ ਵਾਛ ਵਾਛ.
 ਹੋਂ ਧੁਕੇ ਭੁਸਦਮ ਸੀਛ ਸਾਰੇ ਸੀਛਛ ਜਾਂ-ਨੀਸਾਰ,
 ਰੇਛ-ਗਧੇ ਤਨਛਾ ਖਮਾਧੇ ਸੈਛੇ ਵਾਛਾ ਤਧਾਰ.
 ਥਾ ਨ ਵਛਾਂ ਖਤਨਾ ਕੋਛ ਧਾਧੇ ਨੇ ਛੜਤਕੀ ਰੀਛਾਧ.
 ਝਧਨਧੇ ਧਾਤੁਨੇ ਛੜਕੇ ਕਛਾ ਧਾ-ਛੜਨਿਰਾਧ.
 ਛਾਧ ਥਾ ਦੁਲਹਾਨੀ ਮੇਨੇ ਧੁੰ ਧਨਾਧਾ ਆਪਕੋ,
 ਆਯ ਵਕਤੇ ਕਛਲ ਧੋਛੇ-ਪਰ ਅਛਛਾ ਆਪਕੋ.
 ਵਕਤੇ ਰਖਸਤ ਅਛਮਛੇ ਮੁਰਸਛਕੇ ਧਾਰੇਨੇ ਕਛਾ,
 ਥੋ ਗਰੀਧੋ ਧੇ-ਕਸੋ ਛਾਛੇ ਤੁਮਛਾਰਾ ਕੀਧੀਧਾ.
 ਧੁਕ ਹੋਂ ਅਧ ਧੇ-ਕਸੋ ਅਲਾਛਕੀ ਦਰਗਾਛਮੇਂ,

અપને ધરકો હમ લુટાતે હેં ખુદાકી રાહમેં
 ધાર ચલ જાવે ગલે-પર ખંજરે ખુરશનકી,
 પર ખયે મહશરમેં ઉમ્મત મેરે નાના જાનકી.
 અન કરીય અબ અસ મુસાફીર કીબી રેહલત આ-ગઇ.
 અબ કમર બાંધો મુસીબત પર મુસીબત આ-ગઇ,
 આજે અબ મેં કયા કહું શાહકી શહાદત આ-ગઇ.
 ધરમેં ખાતુને કયામતકે કયામત આ-ગઇ,
 યું રિવાયત હે કે આદે કલે શાહે દો-જહાં.
 ખાબમેં દેખા કીસાને ઓર યે પુછા બયાં.
 કયસી હાલત આપકી હોગી ઇમામે નામદાર,
 જબ ચલી હોગી પ્યાસે હલક પર ખંજરકી ધાર.
 બોલેહઝરત કયા કહેં કયા ખુશ હમારા દીલ હુવા,
 યા અજાયેબ લુટકે હમકો કલમેં હાસીલ હુવા,
 વોહ મઝા પાયા શહાદતમેં બ-યાદે કીરદેગાર.
 કાશ કાંટે દસ્તમેં અનખાય સબ ખંજરકો ધાર.
 તાલીબે મવલાકો સચ હે કલમેંબી દીદ હે,
 સરકો સીજદેમેં કટાના આશીકોંકી ઇદ હે.
 અય અઝીઝો આશીકાને જાતે હકકા [હે] યે કામ,
 ધર જલા ખયમા લુટા કયદી બના કુઆ તમામ.
 જો કોઇ રંજો બલા વ દર્દકા મુશ્વતાક હે,
 ખુન પીના રંજ સેહના રા-હતે ઉશ્શાક હે.
 દેખના જો કુછ ન-થા વોહ સબ દીખાયા ઇશકને.
 ધર લુટાયા ઇશકને કયદી બનાયા ઇશકને.
 ઇશક જીસકા જીસકો રખતા હે અઝીઝો બે-કરાય,

હે ઉસીકા નામ આતા ઉસકી લખ પર અંરઆર.
 યે તસલ્લી હે મેરે દીલકી યેહી આરામો ચયેન,
 દીલ કેહતા હે કહેજા યા મોહ'મદ યા હુસેન.

મરસીયા.

નાના રસુલ બાપ અલી થા તેરા હુસેન,
 મા ફાતીમા હે બીનતે રસુલે ખુદા હુસેન.
 હુરે પરીમે અર્થપે યે ગુલ મયા હુસેન,
 કર'મલામે ત્યાસા હાયરે મારા ગયા હુસેન.
 ચારો સુનો યે ગમઝ બયાં અહલે બયેતકા,
 રાહે ખુદામે વાસતે ઉમ્મતકે સર દીયા.
 ખંજર ચલા ગલેપે જો ઉસકો લહુ બહા.
 જુઝ શુકરે હક ઝખાનસે ઉસને ન કુછ કહા.
 એક તર્ફ રોતી ફાતીમા જમ્દ રસુલકી,
 કેહતી થી હાય લોગો ખુરાષ મેં કીસકી કી.
 મેરે યતીમ બચ્ચોંકી કીસમત થી કયા લીખી.
 કયા તેરી મું મરઝી થી અયસીહી થી ખુશી.
 નાના નખીને બોસે દીયે જીસકે ગાલકો,
 હયદર ખીઠાયે છાતીપે જીસ નવ નિહાલકો.
 કુછબી ન રહમ આયા જરા બદ ખીસાલકો,
 અખમોમે ચુર કરદીયા હયદરકે લાલકો.
 બાનુશી સરકો પીટતી ઝોર નોચતી થી બાલ,

કેહતી થી હાય ખારે ખુદા કયા કીયા ચે હાલ.
 આલે નખીકે ધરકો કીયા જીસને પાયેમાલ.
 તીશના ગુરીસના રનમેં મુત્તા હે નખીકા લાલ.
 ચે શીરખાર અસગરો અકબરબી ગુલ-ઉગર,
 મારે ઉન્હોકો તીરોસે વો કોમે નાપે-કાર.
 અહલે હરમકો ધરસે ખુદા કરકે બદ શઆર,
 આબેદહી એક ધરમેં થા ખીમાર બે-કાર.
 કષ કષ તરેહકા ઝુલ્મ કીયે, અહલે બચેત-પર,
 અયસા ન કોઇ સદા ન સહેગા કોઇ બશર.
 હકને કીયા હે પયદા જો ઉનકોબી શેરે નર.
 વો હે ખુદાકે લાલ્લે દો અશકે ગૌહર.
 બેગ કુરઆન જીસકે હે નાનાકે વાસતે,
 મકદુર કયા હે જંગ કરે ઉસકે આપસે.
 ઝોર મરતખા શહીદીકા હકને દીયા જીસે,
 ઇસ વાસતે જીબહો કીયા ઝાલીમને હાથસે.
 અય મોમીનો સુનો તો જરા કાન રખ ઇધર,
 કોમે લઇને કયસા કીયા ઝુલ્મ શાહપર.
 સરકો કટાયા ધરબી લુટા હકકી રાહપર,
 લાખોં ઉધર ચે ઝોર ઇધર હયદરકા ચા પીસર.
 માતમ કરો મોહીખો અલી ગમમેં શહકે,
 જીસને દીયા હે સર દેખો ઉમ્મતકે વાસતે.
 રોઝો રૂલાઝો હશ્રમેં તુમકો જગ મીલે,
 અફસોસ કરકે રોઝો સદા અપની ચશમસે.
 અફઝલને ગમકા શાહકે લીખ્યા હે માજરા.

આતી હે મુજકો મજ-મયે ગમસે યેહી સદા.
મકસદ જો માંગે દીલસે યુઠી હોંગે નીત સદા,
દેવેજે યાને મુજકો વેઠી જાહે કરખજા.

કસીદા.

જળ-તક ન દાદ તુઝસે ખુદાયા મેં પાઉંગી,
રોરો-કે તોરે અર્જકો હરદમ હીલાઉંગી.
દે દાદ દરપે અળ તોરે આઘ હે ફાતીમા,
ફરીઆદ રખર તોરે લાઘ હે ફાતીમા.
કયા કયા સતાયા હાથે મેરે તુરે અયેનકો,
યા રખ ન પાતી તક હે પીલાયા હુસેનકો.
બે-ગુર્મ હાથે હલકપે ખંજર રવાં કીયા,
ઉસપરબી મેરે બેટેને સખરો શુકર કીયા.
ભુખા પ્યાસા લાલ મેરા હો-ગયા જહીદ,
અફસોસ કયસે ખુદમ કીયે પુર જફા યઝીદ.
દે દાદ મુઝકો અર્જ યેહી જુલ જલાલ હે,
ખીન્તે રસુલકા યેહી તુઝસે સવાલ હે.
કયા કયા મુસીબતેં કહું ઉસ તુરે અયેનકી,
કુછ બી ન કદ્ર કી મેરે પ્યારે હુસેનકી.
દોશી નખીયે રહતે થે પ્યારે મેરે સવાર,

અય વાયે ઝાલીમેંને કીયા ઉનકો ખારો ભર.
 હલકુમ ચુમતે થે સદા છનકા મુસતફા,
 ઉસપર ચલાયે અહલે સીતમ ખંજરે બદ્દા.
 ગોદે અલીમેં રહેતે થે પ્યારે મેરે સદા,
 કયા જુદમ ઉનપે હય હય હુવા વા મુસીબતા.
 હાફેઝ નહીં હે તાબે રકમ અજ ગમે હુસેન,
 વોહ કાન હે કે દીલકો હો ધસ ગમસે ઉસકો ચયેન.

—:૦:—

જોગી નામા.

હમ્દે ખુદા લીખ પેશે સુખન-રર સંકેતે નખી લીખ હે થે બખ્શ,
 જીસકા સના-ખાં હેગા ખુદા.
 અસહાય સીદ્દીકો ઉમર આદીલ રતબયે આલી હકસે મીલા,
 જીસકા સના-ખાં હેગા ખુદા.
 હઝરત ઉસમાનકા યાને કુરઆન બીચ મરાતીબ હકને લીખા,
 જીસકા સના-ખાં હેગા ખુદા.
 ચોથે અલી વોહ શેરે ખુદા હે જીસને દીયા સબ કુફ મીટા,
 જીસકા સના-ખાં હેગા ખુદા.
 બસ અયસા રશીકા દેખો વોહ સોચો સીદ્દત કરો સુખ્દો મસા,
 જીસકા સના-ખાં હેગા ખુદા.

પરહ તુ દરહ ઉસ શાહપે મુકરર દીલકો હનીફ ઉસ શાહપે ઝુકા,
 હસકા સના-ખાં હેગા ખુદા.

‘જોગી નામા.

મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના, શહેર જો હે આરશકા નગીના,
 મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના—૧.

હે મદીનેમેં રાહબર હમારે. જીનકો હકકે પયંબર પુકારે.
 જો વોહ હેં પેશવા મુરસલીના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના.—૨

હે વોહ શકકલ કમર શાહે અનવર, તાજ શાહીકા હે જીનકે સરપર,
 જો હે ફરજદે બીબી આમીના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના—૩

છસ્કે હઝરત નખીસે મેરા દીલ, અય ખુદાવંદ ન હો—જાયે ગાફીલ,
 પુર રહે શૌકસે મેરા સીના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના—૪

અબ હુઆ હે યે મેરી ખુદાસે, જા મીલું મુસતફા મુજતબાસે.
 હયેફ હે હૌદમેં મેરા જીના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના—૫

રૌઝયે સફરપે જીસ વકત જાઉં, કબ્ર આબોસે અપની લગાઉં,
 દીલ રવાના હો મીસ્કે સફીના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના—૬

અપને રહુમાંકો મવલા ખુશાના, જામે કૌસર હશ્રમેં પીલાના,
 સદકા જહાન-હસન ઓર ફસેના, મુઝકો મવલા દીખાદે મદીના—૭

સવાલે નેગી.

ગમકી ઘટા હે અરશે બર્ષી-પર અરઝો સમા ખુબાર હુવા,

જલકે જીગર અંગાર હુવા.

તીજના દહન વોહ ઇખને હસન કલ ને વોહ ચકબાર હુવા,

તનપે જામા સરપે અમામા પહેન કફન તૈયાર હુવા,

જલકે જીગર અંગાર હુવા,

ગમે શહે અબરારમેં હય હરએક જરો નજાર હુવા,

જલકે જીગર અંગાર હુવા.

શાહકી હીમ્મત ઓર વોહ જુરાત દેખ લખ લાચાર હુવા,

જલકે જીગર અંગાર હુવા.

રોક હુનીફ અબ ખામા યહાંપે ગમકા નીહાયત બાર હુવા,

જલકે જીગર અંગાર હુવા.

—:૦:—

જવાબે નેગી.

ખુશ વસીલા અપના સજલા અહમદે મુખતાર હુવા,

હીસકે જીસસે કરાર હુવા,

ખાદુ હો ક્યું કર હમકો અકસર શાહે મુકરર ચાર હુવા,
દીલકો જીસસે કરાર હુવા.

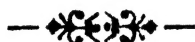
સુન અય બીરાદર જીસકે ખાતીર ખુદકા ઝાહીર કાર હુવા,
દીલકો જીસસે કરાર હુવા.

યાને મેહરબાં શાહે ગરીબાં વાલી યહાં ઇઝહાર હુવા,
દીલકો જીસસે કરાર હુવા.

ખુશ મોહીબો ગઓરસે દેખો હમકો વોહ મુખતાર હુવા,
દીલકો જીસસે કરાર હુવા.

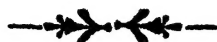
હુનીફ અફઝલ ઓર વોહ અકમલ, આખીરો અવ્વલ ચાર હુવા,
દીલકો જીસસે કરાર હુવા.

અલ વીદાઅ.

તારાબ ખાગે ઇબ્ને અલી હો રહા હે આબ, અશરેકા દીન હે આબ,
કેહતી હે ફાતીમા કે લુગા હાય મેરા રાબ, અશરેકા દીન હે આબ.
ઉહતાફા લા-શયે શોહદા હેં ઝમી-પર, યકસર હેં ખુમે તર,
કયું અર્ખ ઇસ-કદર સીતમે જોરકા રીવાબ, અશરેકા દીન હે આબ.
બચ્ચેબી તીન દીનસે તકપતે હેં બે-ગીબ, પાની નહીં મીલા,
ખાતા હે કોન રહમ કે હે ઝાલીમોંકા રાબ, અશરેકા દીન હે આબ.
જતે હેં રનકો શાહ સકીનાકો હે અલમ, ઓર હે ચયાકા ગમ,
કેહતે હેં અબ નહીં મુઝે પાનીફી એહતીયાબ, અશરેકા દીન હે આબ.

કુલસુમ બે-હવાસ હેં ઝયનબકો હે કલ્ક, બાનુકા મોંહ હે કલ્ક,
મુતલક ખખર નહીં સરો પાઠી કીસીકો આજ, અચરેકા દીન હે આજ.

અલ હમ્દો લિલ્લાહ, કે ચે રિસાલા “ છકરૂશ શહી-દતેન,
શી બ્યાને ધમાત્રે હસનેન.” તમામ હુવા, ખુદાવદે કરીમ
ધસે કુબુલ કરે, મકબુલે રસુલ કરે. ઝોર દીનદાર બાધઝોંકો નેક
હિદાયત નસીબ કરે. આમીન. આમીન. યા રખ્ખુલ આલમીન.

(M. S. ALI. KADIRI.)

તમામ શુદ્ધ.

પુશ ખખર !!

પુશ ખખર !!

અમારી પાસે નીચે લખેલી કિતાબો તથા એ સિવાય બીજી પણ મલશે. એક કાર્ડ લખવાથી વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે.

મુરશીદ કામીલ—એમાં પુસ્તકો મલવાનાં બાતીની યાને છુપા બેદો તથા તેના ક્વાયેદો છે. કીમત ૦-૮-૦.

હયાતે જાવેદાની—તવારીખે હજરત પીરને પીર હરતગીર, યાને મોલાનાં સૈદ અબ્દુલકરીમ શકાતી રહ, ની કરામાનો અને જીંદગીના એહવાલ છે. કીમત ૦-૮-૦

રમુઝે દીલપસંદ) આ પાંચે કિતાબોમાં હરદુ અને ગુજરાતી ગુલઝારે ઝરાફત / જલ્લાલના નસીદન-૩ પી હુયકાઓ, અને રમુજ બાબતોથી બરપુર છે, કીમત દરએકની ૦-૮-૦.

કરીરમયે-ફુદરત—એમાં નસીદ અબ્દુલમાવના માટે ફાલતાગ, ખાખની તાખીરો, ઇતમે કયાફા, વીગેરે છે. કીમત ૦-૫-૦

અઝમે કબ્રાલી
ખહારે પરસ્તાં
આરામે દીલ
મોહાની હરીયાલી
દીલપુશ મોહુર
ખુલખુલે ખગાલી
નગ-મયે રહાની

આ સાત જાતની ગાયનની કિતાબોમાં દરએકમાં જુદી જુદી કબ્રાલી અને મરશી ગઝલો, અને નારકનાં હરદુ તથા જીંદગીની ચુંદી કાઢેલાં ગાયન, હાદરા, ફરસી, કેહેરવા, વીગેરે હરતાની ગાયતો વીગેરે દરએકમાં જુદાં જુદાં છે. કીમત દરએકની રા. ૦-૫-૦.

કિતાબો મલવાનું ડેક્રાણ—

સૈયદ ખનુમીયાં બીન સૈયદ અમીરમીયાં કાદરી કું
મુ. બીસીમોરા, હલ્લો—સુરત.

